

Contra el Belindrago.

Discursus
varij circa doctri-
nam cultum, et
miracula Ray
mundi Tulli, ex
ipse Canonico, et
alij locij, sive
authoritatibus,
deducti.

10. 1. f.
Doctrina desumpta ex
iure canonico.

Dubia non debent definiti
enta sententia 11. q. 3.

grave Satij. 74. et C.
quamvis vera. 75. Vide

Et. 33. c. ult. ubi gloj

of. Ambiguij ait: Sed dic

quod triplex est ambigui:

tay: ambiguitay iury, ambi:

quity facti, ambiguitay per:

sona. Ubi ambiguitay iury

est, ibi de similibus ad sic

militer proceditur, ut 20.

Dist.

dist. de libellij. et de tali
ambiguitate loquitur illud
caput 14. dist. Sicut. Pro
code videat. Inley 2. epist.
2. Cap. 28. Greg. 1. lib. 2.
ex veg. ep. 44. lib. 8. epist
30. pro ut citat Brancati
in Epitome Canonu. verbo
Dubia. ubi dicit: In du-
bij iudiciu non debet fie-
ri absolutum. Non possit
negare Sullij^{re}, dubium
esse, an Sullij^{re} tanquam
Sanctus sit venerandus, et
an incurvatus excommu-
nicatio Canonu per hoc
quid.

quod eius imaginibus inu- 3.
ria inferatur: Ergo nulla 4
tenus declarandus esset in
excommunicatione incurry
scholaris ille &c. Hoc dico,
non quod dubitem, ~~non esse~~ an sit
venerandus tanquam sanctus
et an incurvatur censura;
quia tanquam evidentissimum
habeo, non esse venerandum
tanquam sanctum, et non in-
curri excommunicatione,
per hoc quod eius imagine
violentur.

In dubio obscuri illud est
sequendum, qd præceptis
Euan:

4 Evangelicij et Patrum decre-
ty non sit contrarium. dist
14. cap. Sicut quaedam 2.

Dist. 20. de Libellij cap. 1.
ait glos: Episcopi Britan-
nia iudicabant causas tan-
tum secundum expositionē
Aug. et Hieron. et aliorū
postponentes Canones Con-
ciliorum et decreta Pon-
tificū, quos Leo redarguit
ostendens, quod in causis
definiendy primo recurre-
re est ad Canones Con-
ciliorū, et ad decreta, vel
decretales Pontificum. 2°
ad Sanctorum expositiones
(c) 2007 Ministerio de Cultura scil.

scit. Hieron. et Aug. et 9
aliorum Sanctorum, in quibus 5
Si veritas non reperitur,
tunc recurrendum est ad
Sedem Apostolicam, cuius
Statuta qui non recipit,
haereticus esse convincitur.
videatur. Hanc doctrinam
confirmat Angl. D. 2. 2.
q. 10. art. 12. in corp. ubi ait:
Magis standum est auctorita-
ti Ecclesiae, quam vel Augu-
tini vel Hieronymi, vel
cuiuscumque Doctoris. Qua-
lificator Angliae et Hiberniae
non sequuntur hanc doct-
trinam. Isti quia nolunt

6. confulere Sacram Congre-
gationem, et ille qui hoc
approbat, et eos iuvat, ut
non exponantur eidem Sa-
cra Congregationi attenta-
ta, qua fiunt circa cultum
Sullii

Dubia privilegiorum Sedis
Apostolicae Sedis Papa iudi-
cat. De iudicij. C. cum
venisset.

In dubij tutior pars est
eligenda. De homicidio vo-
luntario. C. Ad audientis
et de cleric. excommun

C. Illud. Maiorica non
est electa tutior pars, imo
aperte falsa in excommu-
nicatione scholary Tho:
myce, qui imaginem ha-
ritici igni tradidit.

Dubia in meliore parte
sunt interpretanda. De
regul. iur. reg. Erste.

In dubiis tenendum est ve-
rijimilium. De regul. iur. in
6. reg. 45.

In dubiis tutius est tenere
quod tenet Ecclesia, quam
ipse =

8.
asseverare de quo dubita-
tur, aut quod non intelli-
tur. Concil. Colomen. l. p.
C. 14. Sed Sullista in
evidentibus asseverant il-
lud quod est manifeste
falsum, et contra Sedem
Apostolicam, quod Quali-
ficator approbat.

Dist. 83. C. Si quis Episcopus
copius l. ait glo. fluida
Episcopi praeiatio interve-
niente, vel praeibus con-
sentiabant Clerici sua
Diocesis. in fornicatione
stare

stare vel incestu: et eos
non puniebant. Videat.

9
7

Digt. 8. C. Qua contra morey. 2.
ait gl. Dicitur in Cap. quod
flagitia qua sunt contra mo-
rey hominum vitari debet:
ita ut pactum hominum vel
conyuetudo civitatis servetur,
nec ab aliquo violetur; sed
perpetua gaudeat firmita-
te: Si tamen Dey iubeat ali-
quid fieri contra pactu vel
conyuetudinem ei est obte-
perandum: nam si Regi est
obtemperandum in Regno,
vel

10
+ crea-
tura
vel Civitate sua, multo for-
tius ~~est~~ ~~obediendum~~ Regi Uni-
versa ~~terra~~ est obediendum.

In Maiorica est mala con-
suetudo venerandi Iulii
absq[ue] conyuga Sedis Aposto-
lica. Praecipit Summus Pon-
tifea, cui omnes tenemur
obedire, quod nullus tanquam
Sanctus veneretur, qui non
est a Sede Apostolica de-
claratus.

Ibid. C. Mala consuetudo 3.
ait gl. Quaedam grava
consuetudo inolevit in
Archic.

Archiepiscopo Remen. 11.

Quare Papa precipit Hinc: 8

maro Remen. Archiepisco.

po, ut illa consuetudine
tollat: quia nisi illa consue-

tudo radicatus evellatur, ab im-
piis in ius assumetur: et pra-

sumptiones incipient pro

legibus venerari. = Id quod

alia est illicitum, ratione

consuetudinis non fit licitum

Perversa consuetudo contra

Sedem Apostolicam in Ma-

iorica a plurimis annis

inolevit. Modo Deo dispo-

nente detesta est malitia;

Sed ne Summus Pontifex

(c) 2007 Ministero de Culto possit

possit scribere Episcopo ut
 malam consuetudinem ra-
 dicitur evertat, Sulliyta vi et
 violentiis impediunt, ne sua
 attentata in cultu Sullii Sa-
 cra Congregationi exponan-
 tur; qua propter taliis per-
 versa consuetudo ab ignaviis,
 et impiis in ius assumitur.

Idem. C. Veritate manifesta.
ta. ait gl. Veritas praese-
dicat opinionem, ut hic et
81. di. quicumq. sed Sulliy-
 ta modo convicti, Sullium
 non posse venerari tan-
 quam

quam sanctum volunt qd
error praeualeat veritati.

13

9

Ead. dist. 8. c. Si consuetudine. v.
ait gl. Quidam Episcopus
habebat quamdam pravam
consuetudinem. Scribit ei
Gregorius et mandat, ut illam
aboleat, et quod hoc facere
debeat, probat auctoritate
Christi, qui dixit: Ego sum
veritas, et non dixit: Ego sum
consuetudo. Et sent. Cipria:
ni, qui dixit, quod quantum:
cumq; sit vetus consuetu:
do est abolenda. Postea lo-
quens de consuetudine ve-

tyta ait: In his propter diu-
turnitatem temporis susti-
netur id quod est minus ra-
tionabile, diu quod vetusta
est seruanda, si potest sine
scandalo seruari. Si Papa
 de mala consuetudine Maio-
 rica certior factus esset, ad
 Episcopum scriberet, ut eam
 euelleret: quae quidem consue-
 tudo esto vetusta sit, est ir-
 rationalis et contra sedem
 Apostolicam.

Ibidem C. Qui contempta
veritate

veritate. ^{vi} ait qd. quidam 19.
contempta veritate con. 10
uetudinem sequebantur,
quos dicit Augustinus fa-
cere contra fratres, et contra
Deum, qui dixit: Ego sum
veritas, et non dixit: Ego
sum consuetudo. Nunc con-
vincuntur Cullijte, quod con-
tempta ~~veritate~~ veritate sequun-
tur consuetudinem, cum
non dubitent dicere (Sive
vū est dictum Qualificato-
ry Anglia) se nolle in-
quisitionem nec Romanam.
Si sic operantes possunt
viri catholici, etiam
Luthe

26. Lutherani, Calvinijta, et
alii sectarii poterunt dici
Catholici.

Digt. 9. C. Imperatores l. ait
gl. Cui bonis legibus, et quae
pro veritate latae sunt, non
obtemperat, puniri debet.
Cui vero malis legibus, et
quae contra Dei voluntate
latae sunt, non obtemperat,
remunerari debet. Leges
quibus praecipitur in Ma-
iorica, quod Sullius tanquam
sanctis cohibetur et non tan-
quod

quam hereticum habeatur,
contra Dei voluntatem sunt,
cum sint contra summum
Pontificem: Ergo qui ei
obtemperat puniri, et qui
non obtemperat veni-
re debet.

17.

11

2. q. 7. C. Plerumque boni 17.
ait gl. Subditi secrete et
pacifice possunt suos pre-
latos redarguere, non autem
palam, nisi peccassent in
publico. Prelatus ille qui
aliquando fuit sub pedagogo
et

28. et Curatore, seu tutore pu-
blice peccavit, prædicans
de Sullio, vocans eum bea-
tum, Martyrem et Docto-
rem illuminatio, et quia
a subdito secrete de verbor.
guty fuit, tanquã equus
effrenatus contra eum in-
survexit, et verbis contu-
melioy eum affecit. Et
notandum, quod quamvis
sit Magister, Fidei Confessor,
et Examinator Synodaliy,
indiget lectoribus qui ser-
money de verbo ad verbum

conscripto ei minybrant. 29.
Et subdit qui eum secrete
redarguit, cum solum sit
lector, sermone de verbo
ad verbum conscripto ei
minybravit. 12

Joanny Francijay Paviniy
in relatione pro canoniza-
tione S. Bonaventurae in
prio postquam probavit ad
solum Papam pertinere
canonizare sanctos, fol. 4.
col. 1. paulo ante medium
ait: Ad Papam etiam solum
spectat tolerare qd etiam
in

(c) 2007 Ministerio de Cultura

20. in sola certa Ecclesia
certi loci solemniter ve-
nerari possit aliqui bea-
ty, ut refert Hostien. et
Joan. And. de Karolo Im-
peratore in Aquigrano
Diocey Leodi. in cap. 1. de
vel. et vene. Sanc. et in alijs
pluribus locis. de quo Ka-
rolo et pulchris miraculis
eius habetur in speculo
historiali lib. 24. et c. 5.
Sic etiam fecit Calixtus III.
de Beato Alberto de Tra-
panso ordinis Carnelitanu,
ut patet per literas testi-
moniales R. D. Rotomagen

Cardinalij ipsius Ordinis 21.
protectorij de anno 1457. 13

14. Octobris anno ipsius III.

Sic etiam fecit Sixus IV.

de beatis Gerardo, Petro,

Otone. Accurtio, et Adiuto:

martyricatis in Navochio

de ordine fratrum minorum

pro ut patet per eius literas

in forma brevij ~~anno~~ de

anno 1481. 7. Augusti

anno ipsius X. Dicit Bal.

in c. si. de feriis, quod non

valet Statutum de Spon.

quod diebus veneris sint

ob reverentiam cuiusdam

22. Eremitæ non canonizati
ab Ecclesia: cujus contrarium
servatum Padua in Proce-
sione Beati Antonii Pere-
grini. Dicitur etiam in
C. 1. ut lite pend. quod sur-
reptitia impetratio non
tenet etiam si sanctus sit
ille qui impetrat.

Non possunt dicere Sullista
quod Papa toleret cultum
quo venerantur Sullii, cum
hoc ne sciat. Et maxime si
verum est, quod scripsit il-
le Qualificator, videlicet
quod si materia Sullii
exponatur Sacra Con-
gregationi

gregationi, et ipsa sacra
 congregatio a liquid. Statuit
 contra cultum Sullii, seu
 impediat talem cultum, ip:
 si Sullijta evertent con:
 ventum Sancti Dni Ma:
 ioricarum, et cunctoꝝ reli:
 giosoꝝ decollabunt. Et hoc
 scripsit, quando ei traditum
 fuit in⁺ instrumentum, in quo ^{pub.} ^{cur.}
 attentata qua faciunt Sul:
 lijta contra Sedem Apo:
 tolicam continebantur, &
 ut nomine conventus sa:
 cra Congregationi trans:
 mitteret, quod cum facere
 promississet, totum Sullijty
 mani.

~~24~~
24
manifestavit, et licet illud
Romam transmiserit, dy.
posuit, quod non exponere.
retur Sacrae Congregationi.
Iudicent ergo bene sentien-
tes si cultus Sullii a Papa
tolleratur.

Contra P. Alva, qui dicit
quod nomen Catena aurea
est noviter impositum
a Dominicanis, nota qd
D^r. citatus supra in eadē
relatione pro Canoniza-
tione S. Bonaventurae
art. 2. 1^a partij fol. 6.
col

col. 2. circa medium dicit: 25

De quo per Sanctum Tho-
mas in opere aureo su-
per quatuor libros Evan-
geliorum &c. Notandum

est, quod D. Bonaventura
canonizatus fuit anno 1482.
a Sixto IV. Quando autem
P. Alva hoc asseruit, id
elapsi erant ultra 160
anni, et ab hinc presume-
bat esse titulum novum.

Contra Sullium nota quod
D. citatus fol. 4. col. 4. ait:
AD

Ad 2^{am} art^m eiusdem 1^{ae}
 part^{is} principat^{is} etiam dicit
 concludendo quod doctrina
 excellentissima huius be-
 ti Patris (scilicet Bonaventurae)
 maximè afferit tes-
 timoniū sanctitatis: per
 quam in Dei Ecclesia ve-
 lut splendor fulget firma-
 menti: et velut stella in
 perpetua aeternitate &c.
 Et fol. 6. col. 1. ante mediū
 ait: Verumtamen in hoc
 beato viro existimo fuisse
 infirmitatem magis quam ac-
 quiritam. Est enim acqui-
 sitio sapientiae per inopi-
 rationem

rationem veloci et facili:
per studium vero difficili
et tarda secundum sanctum

Thomam psal. 44. ex
quinque signis, quibus hoc a
Theologia discerni conue-
nit. 1. ad Corint. 2. secundum

do auctoritate sapientie. Vi-

deatur Arg. D. Doctrina
Divi Bonaventuram fuisse
infusam magis quam acqui-
sitam maxime credibile

appareret, cum via reperia-
tur Auctor gravis, qui ea
non statuit. Perquirantur
Bibliotheca, et in omnibus
inveni-

28.

inveniantur eius opera.
quod de Nullo non expe-
rimur, cum nullus Doctor
eius doctrina utatur, et in
nulla bibliotheca eius li-
bri reperiantur.

D^r. cit. Art. 3. fol. 6. col. 3.
refert quod per Sanctum
Bonaventuram in Concil.
Lugdun. multa fuerunt de
novo statuta, ac vetera re-
formata et renovata. Vi-
deatur D^r. cit. fol. 9. ~~art. 1.~~
col. 1. §. Ad octavum diode
de

De lullio spargunt lullij: 29
ta, quod interfuit Concilio 17
Viennen. quod celebratum
fuit anno 1310. Sed secun-
dum aliquos Doctores iam
obierat, quando fuit celebra-
tum praesatum Concilium,
Et dato quod interfuerit,
nihil fecit.

Idem Joanne Franc' de Pa-
viniy art. 9. ad finem fol. 9.
col. 3. ait: Multa etiam
facit testimonium populi:::
quod notat Jo. An. in C.

Scriptum

Scriptum de elec. et p[ro]ci-
pue, quia nunquam legit.
fuisse auditum de hoc B.
Patre aliquod crimen vel
crimini[um] suspicio, aut con-
tra eum unquam vlla etiã
minima laboraverit infä-
mia. Hoc non militat
in Lullio, quia licet vul-
gares habeant eum taquam
Sanctum, quia tamen
detectus est error, nullu[m]
testimoniu[m] affert. Vox
enim populi, clare op-
ponitur dicti gravissi-
mo[rum] Doctorum, in quo
casu

capu nihil valet testimo:
nium populi. Sed hoc ad
longu² alibi tractabitur.

31

18

Stephanus Papa 1. epist. 1.
ad Hilariu² Episcopum ait:
Infames autem esse eaper:
sonas dicimus, quae pro ali:
qua culpa notantur infra:
mia, id est omnes qui chry:
tiana legis normam abii:
ciunt, et Statuta Eccleray:
tica contemunt. Mi er:
go qui venerantur tu quod
Sancti

~~tanquam~~ Sanctū, quem sedes
 Apostolica non declaravit
 esse Sanctū, et nolunt conju-
 gere Sacram Congregationē,
 ne teneantur ab hoc cessa-
 re, contemnunt Statuta Ec-
 clesiastica.

Lib. 3. decret. Greg. tit. 24
 Cap. Apostolica Sedē. 9.
 aut gloj. col. 1164. in fi-
 ne: Nullatenus tēporij
longitudo iuvat mala fi-
dei perseverem. s. de
præscrip. Vigilanti. Et
 cap.

cap. Si diligenti &c. Et cap.
Quoniam omne. Et iury ig-
norantia non prodest in usu-
capione. ff. de usu cap. Nun-
quam. Videat. Petry &
Alagona in Comp. iur. can.
nu. 954. Sullius mala fi-
de possidet quod eius imagi-
nis cum radiis depingantur,
et reliqua, que in eius ho-
norem fiunt. Videat D. Th.
Quodlib. 1. art. 19.

33

19

Dyt. 9. cap. Noli frater
docetur, quod non licet colli-
gere calumniam, sive
argumenta contra sacra

34. Scripturā ex dictis Episco-
porum ~~test~~ Dolborum, cum
dicta illorū inferiora mul-
to sint auctoritate libri
Sacra Scriptura. Sive.
fere Turre cremata. to.
2. pag. 93. col. 2.

Turre Crem. to. 1. pag. 142.
col. 2. in fi. ait: Sola deno-
minatio non inducit pro-
bationem qualitatis, unde
licet qui nominetur, di-
cit rex, quod tamen non
est, et licet qui nominetur
prelatu

probatum, non sequitur
quod sit malum. Ex hac 20
doctrina inferatur, quod li-
cet bellum nominetur bea-
tum a bellis, non sequi-
tur quod sit beatum, usque
Cum a S. Sede Apostoli-
ca declaratur esse beatum,
quod nunquam eveniet.

Petrus de Alagona in Com-
pend. iur. Canon. nu. 2043
pag. 643. ait: Quando
damnatus auctor, eius
scripta non recipiuntur.
Gloj. Etiam si alia bona
sint

34.

Sint. Cap. Excommunica-
mus; cod. Cap. 14. Frater-
nitati. Greg. 17.

Idē Alagona: nu. 2046
ait: Demonstrat se errare,
qui alios non revocat ab
errore cum potest. Cap. 11.
Qui alios. Qualificator
ergo, qui poterat, et tene-
batur populū Maiorica
ab errore revocare, ~~et~~ ^{et}
totū vivibz errorem civi-
ta Sullium fovet, clare
demonstrat se errare. Cū
ipse impediverit, ne
attentata

attentata quae in Maiori: 35
ca. fiunt sacra Congrega- 21
tioni exponerentur.

Idem Alagona nu. 957. ait:

Sententia contra ius civile vide
vel canonicum prolatam v. tra
non valet, licet non fuerit p. 41
appellatum. Glos. Ponit 43
quando est contra ius. Cap.
1. Sententia Greg. Sed
Sententia excommunicatio-
nis lata contra Scholarem
Thomistam, qui imaginem
Cullii igni tradidit est
contra

36.

t.
iniuria
infert,

contra iuy. ergo &c. P. mi.
excommunicare aliquem,
quia imagini illius de quo
plurimi Doctores asserunt
esse haereticum est contra
iuy; Sed de Cullio plurimi
Doctores asserunt esse ha.
reticum: ergo &c. Confir.
matur. Praedicta senten.
tia prolata fuit, quia
Sacri Canonis sub excom.
municatiōis poena pra.
cipiunt, ne violentur Sa.
cra imagines: Sed imagi.
nes Cullii non compre.
hendunt

tenduntur sub nomine
 Sacrarum imaginum: ergo.
 P. mi. sub nomine sacra-
 rum imaginum solum
 comprehenduntur imagi-
 nes eorum sanctorum qui
 sunt ab Ecclesia canoniza-
 ti, vel beatiificati. Sed Lu-
 luy non est canonizatus nec
 beatiificatus; cum Lullyte
 adhuc recolligant eleemo-
 sinas in tota Maiorica pro
 eius beatiificatione. ergo &c.
~~non est canonizatus.~~
 Tum. Ipsi Lullyte vi et

38.

violentijs coegerunt Scho.
~~litem~~ litem praedictam ut
appellationi renunciaret,
et in eadem sententia pena
ei imposta fuit, ut intra
annum non exiret a Ma-
iorica, ne ad Curiam Ro-
manam se conferret.

Totum hoc confir. Quia lib.
2. Decret. Greg. tit. 27.
de sent. et re iudic. cap. 1.
col. 876. dicitur: Senten-
tia contra leges, canones,
ve prolata, licet non sit,
appellatione suppena, no-
tamen potest subsistere

ipso iure. ubi gloj: Non 39.
valet sententia quae contra 23
ius est lata expresse ex ro:
re in sententia. Videat.

Postea addit eadē gloj: Diui:
tur in capitulo isto, quod
sententia lata contra leges
vel canones nulla est ipso
iure, licet non sit suppena
per appellationē. Nota qd
sententia contra ius lata
nulla est, licet non appelle-
tur ab ea. Ergo quamvis
Scholary ille non appella-
verit a praedicta senten-
tia, sequitur quod ipsa
sent

sententia nulla est. Quod
 magis roboratur ex verbis
 eius de gloria: Nam in
 praefata sententia conti-
 netur, et exprimitur ma-
 nifestus error, videlicet
 quod Sullius in pluribus
 partibus Christianorum,
 veneratur ut Sanctus, et
 quod indefectibiliter in
 tota Diaccesi Majoria
 habet cultum publicum
 a S. Sede Apostolica
 approbatum: Sed totum
 hoc est falsissimum:
 ergo. P. m. quo ad l. p.
 querendo

quarrendo a Sullij ve
assignent, in quibus partibus
Christianorum Sullij ve-
neratur ut Sanctus. Deinde
pt. 2^a pars min. videlicet
quod non habet cultu pu-
blicum in Maiorica. Cultus
publicus qui exhibetur San-
cti canonizati & vel beati-
ficati, non est ille qui pu-
blice exhibetur, sed ille
qui exhibetur nomine to-
tius Ecclesiae: Et igitur cultus
conyit in hoc, quod Sanctus
ille invocari possit in
publicis

41.

24

vide
infra

p. 4.

49

34

publicis Ecclesiae precibus,
 quod de eo dicantur Missa
 et hora Canonica &c. Sed
 Sullii nullum ex hijs ha-
 bet: ergo in sententia con-
 tinetur expressus error, ac
 per consequens nulla est.
 Etiam maxime urget, quod
 Inquisitoris Majoris ad
 quos ~~haec~~ spectabat, punire
 eos, qui iniuriam inferunt
 sacris imaginibus, nihil ope-
 rati sunt, quod non omisisset
 si Sullii haberet cultum pu-
 blicum a Sede Apostolica
 approbatum, qui tribuitur
 Sanctis

Sancti canonizati et beatifica 42
ti. Quare etiam lullita ad 25
eodem Inquirenti non con:
fugerunt?

Laurentii Brancati in Epist.
Canonum verb. Falsum ait:
Falsum crimen opponere cleri:
co, excommunicatur usq; ad
mortem. Conc. Carthay. 3. in
addit. c. 3. 2. q. 3. c. Si quis
Episcopum. Est infamis. ibid
c. Si quis circa. Talionis no:
na damnatur. ibid. Qui non
probaverit.

Falsum crimen opponere cui =
cumq;

74. cumq³, communionem privandam
est usque ad mortem. Conc.

Arelaten. 1. cap. 24. Arelat.

2. c. 24. Carthag. 4. c. 22.

4. 9. 6. c. Epiphanius

Falso accusari et non probari

est infamij, et officio priva-

tur. 4. 9. 6. c. Quia iuxta

c. Omnis. c. Qui calumniat

Adrianus 1. in decr. c. 41.

Penam talionis incurrit ibid

4. 9. 6.

Falsitas instrumenti probari

potest per testes. De fide

instrumentor. c. Cui Joannes.

Falsas literas sedij App^{cor}

habere

49
26
habent, intra 20. dies de:
nunciare debet sub pena ex-
communicationis. De crimi-
ne falsi C. Dura Sape §. Ad-
iicientes.

Novem modi contingere po-
test falsitas in literis papa-
libus. ibid. C. licet ad regimen.

Hoc cap. invenitur lib. 5. de cre-
taliis Gregorii tit. 20. cap. 5.
col. 1749. Ibidem numerantur
modi quibus cognoscitur literas
Papae esse falsas, et non assig-
natur, si non reperiantur in
registro; praecipue post plu-
res annos. Si lullij tunc quan-
do vivebat Gregorius XI. ad
(c) 2007 Ministerio de Cultura cum

v. eum confugissent; tunc poterant probare literas seu Bullam esse falsam. Videas. in eodem tit. 20. C. Quam gravi b.

Falsariorum pena grave, carcerandi pane et aqua alendi
ibid Cap. finali. Sullista et Dermitius Thadeus dicunt, Emericum, cum adhuc viveret convictum fuisse quod Bullam Greg. XI. falsificaverat. As. signent ergo penam, quam tulit pro tam horrendo crimine.

Vaquez vero dicit, convictum fuisse Emericum post

ducentos annos ab eius morte: 47
te, confinaxye predictam 27

Bullam; et postea dicit, quod
adhuc sub iudice ly est. Si to. 2.
fuit convictus, quomodo adhuc pag.
sub iudice ly est? Et si sub 344
iudice adhuc ly est, quomo:
do fuit convictus Eymericus?
Si ergo sub iudice adhuc ly est,
et Eymericus est in possessio:
ne, quod Bulla est legitima,
et quod Bullius sit habendus
tanquam hereticus, ut patet
ex Directorio, in ea tenen:
dy est, usque dum Papa
eum a possessione amoveat.

Idem Brancati. tit: Depuni-
ti cum opinione Sanctitatis, ait:
Si quis moritur cū opinione
Sanctitatis, donec a Sede Apot.
Bolica canonizetur, vel de-
claratur Beatus, non potest
gigni cum radiis, splendo-
ribus, laureis &c. nec cū
alio simili, quod cultum et
venerationem sacra signifi-
cet. Urbanus VIII. Constit.
 37. Sanctissimus. Et constit.
 22. in append. alia 132.
Celestis. Videatur. Si forte
 Cullitae respondeant, Cullium
 iam esse possessione, quando
 fuit

fuit publicata ~~de~~ constitutio 49
Urbanus VIII. quare nolunt 28
quod hoc ve presentetur sacra
Congregationi? Unde supplica:
vi licet dolore fuisse intro:
ductam consuetudine pingere:
di eum cum rudi, vel vi et
violentia, ut modo faciunt,
conservatum fuisse in eo mo:
do quo nunc conservatur. Cre:
di potest, quod minati sunt
aliquem tumultum, si ~~amov:~~
amoveretur ab Euleji, et de:
terentur rudi, quibus de:
pingitur.

Idem Brancati: Præfati
si mortui cum Sanctitatis
opinionem

opinionem Sanctorum non. pos-
sunt in primis miracula,
gratia revelatione, beneficia,
et alia, quae eius intuitu
asseruntur facta, nisi a
Sancta Sede Apostolica
approbentur. ibid. con. tit.
37. §. 7.

Excommunicatus iniuriam pe-
tere potest reuocari in ex-
pensis, nisi causa fuerit pro-
babilis. De sent. excom. c.
lucro. Sed non est proba-
bile eum qui iniuriam
infert

infernus imagini unius qui - 51.
non est beatificatus nec cano- 29
nizatus, nec habet cultum
publicum nomine totius Eccl.
siae, seu ab Ecclesia instituti
incurrere excommunicationem
per sacrorum canonum statuta
contra frangentes et violan-
tes sacrae imaginis: ergo &c.

Excommunicatus in iure tenetur
ad damna et expensas exco-
municati, et aliarum penarum in-
currit. Conc. Lateran. 6. c.
47. Nisi causam habuerit
probabilem. ibid de sent.
excom

excom. c. 6. Immediatè antea
iam dictū est non esse proba-
bile, eum, qui iniuriā intu-
lit imagini Cullii, incurvere
excommunicationem per Sa-
croj Canonē statutam.

Pro mendacijs quæ spargunt
Cullista, et populares de i pi-
unt, sciendum est, quod ipsi co-
ram ignarij dicunt, se nolle
Cullium beatificatum nec ca-
nonizatum, nisi simul fiat
Doctor Eulejis, sicut Divus
Thomas, et Divus Bonaven-
tura. Ex quibus contra eos
arguo

arguo: Ergo non est canoniza- 53
tus, nec beatificatus, nec ha- 50
bet cultum publicum. Ergo non
incurritur excommunicatio
per hoc quod eius imaginibus
iniuria inferatur. Deinde
notandum est, quod Ang² D^r
canonizatus fuit anno 1323
et factus fuit Doctor Ecclesie 1567
a Pio V. qui electus fuit in
Pontificem anno 1566. die 7.
Ianuarii, et gubernavit Ec-
clesiam per sex annos, tres
menses, et sexdecim dies.
Obiit anno 1572 die 1^a
Maii. Sanctus Bonaven-

54. Iura canonizatus fuit anno
1482. et factus fuit D.^r Ec-
clesie anno 1488. a Six-
to V. qui electus fuit in
Pontificem anno 1489. et
gubernavit Eulejiam per
quinque annos, quatuor me-
ses et tres dies. Obiit Sexto
Kal. Augusti anno 1490
Divus Bonaventura factus
est Doctor Ecclesie post
106. annos a sua canoni-
zatione et Angl^{us} D.^r post 244.
annos a sua canoniza-
tione; et Bullis simul

volunt Lulliu beatiſicatu, 59
canonizatum et Eccleſia

31

Doctorem. Propterea nihil
habent, nec habebunt.

In Edicto iuſu Dni Episcopi
Maionienſis publicato dicit
illum qui Lullii figuram con-
ſegit, et in ea inſcripſit:

Inter haereticorum locum, blas-

phemia et ſacrilegii cri-
men commiſiſſe. Hoc falſum

eſſe certum eſt; Sed ſi verum

eſſe contenderit promotorem ſy-
calis, ſic arguo contra
cum

56. cum: Brancati Verbo
Blasphemia ait: Blapha-
~~nia~~ movum causa ab In-
quiritore cognoscitur, et iudi-
catur, et ab eo declaratur,
qui sunt plebei, et qui nobi-
ley. Julij 3. Const. 23. In
multis.

Blasphemi denunciandi su-
ad Inquiritores. Julij 3 &
Omittente denunciare pu-
niendi sunt ut Blasphemi
ibid.

Denunciante falso ali-
quem ut Blasphemum
pu

puniuntur ut blapha. 57.
mi. ibid. Sequitur ergo qd 32
Sullijbe qui non accipiarunt
~~sententiam~~ ad Inquirentes eum
qui scripsit: Inter haec
acos locum. puniendi sunt,
Vel promotor fiscalij tan-
quam falso de blaphemo
accusans ut blaphemus est
puniendus.

Digt. 8. C. Conuetudo 8. ait
gl. Conuetudo prava, qua
apud aliquos irrepperat,
prauidicare non debet ve.

58. ritati et rationi. Et hoc proba-
tur exemplo Esdræ, qui dicit:
Veritas valet, et invalefcit:::
Simpliciter erranti potest et
debet ignosci: et hoc probatur
exemplo Pauli dicentij: ~~qui~~
Quia ignoravi feci: sed qui
scientes facit veniam non
meretur::: Ignorantia in-
vy excusat. Sed Sullyta v.
Sunt, ut prava consuetudo co-
lendi. ~~Ita~~ proualeat veri-
tati; et quia rationibus non
possunt hoc consequi, more
maiorum, vi et violentiâ
cogunt plurimos ut eum
colant

+ Sully:
vno,

colant. Pluribus simpliciter 59
errantibus venia danda est, 33
quia ignorantes et a lullibus
decepti hoc faciunt; eis vero
qui veritate convicti nolunt
conculcere sacra congregatione
ne teneantur errore dimittere,
venia deneganda est.

Ibid. cap. Si solus christus. 9
ait gl. Dicit Ciprianus in
hoc cap. quod non omnis con-
suetudo imitanda est, sed Christi.
ti veritas: et illud quod ipse
fecerit, qui prior est ante om-
nes. Et hoc probatur auctori-
tate Isaya reprehendentis
iudeos

60 iudeos, qui veritatem non
sequebantur. Valde ergo ve-
prehensibiles sunt Iulijta
qui pravam consuetudinem
colendi Iulium insequentes,
veritatem contemnunt, sci-
licet decreta Pontificia.

Dyl. 9. C. Ego solus dicit
gl. Quaerit Hieronymus
ab Aug. an credat scripta-
re veteris et novi testa-
menti evasse in scribendo.
Et respondet Aug. quod non.
Sed si aliquid in illis scrip-
ty ~~in~~ mendacii invenitur,
dicit

Dicendum est, codicem esse
mendosum, vel interpretem
non bene de graeco in lati-
num transulisse, aut dicam
me non intelligere quod scrip-
tum est. Alij autem scripto-
ribus non est credendum, et
si sancti sint: nisi quod scripse-
runt[†] per canonica auctori-
tate. Ego etiam in doctrinis
quas sedes Apostolica appro-
bavit, non credo esse erroneas,
praecipue cum Auctores
auctoritatibus canonici eas
probaverint. Sed doctrina
Raymundi Lullii minime
credo

61.

34

† probaverint

2.

credo, quia praterquam non
est a Sede Apostolica ap-
probata, sed reprobata, nulli
canonici auctoritatis usque
est ad probandum, quod di-
cebat.

Digt. 83. C. Error 3. Et
sunt verba Innocentii di-
citur: Error, cui non reij-
bitur, approbatur, et veri-
tas cum minime defensatur,
opprimitur. negligere qui-
pe cum possit deturbare
perversos, nisi nihil
aliud

aliud est, quam fovere,
 nec caret scrupulo societa-
 ty occulta, qui manifesto fa-
 cinori desinit obviare. Quid
 enim prodest illi suo errore
 non polli, qui conyenum
 praestat erranti. Conyenti-
 re videtur erranti, qui ad
 rejecanda, qua corrigi de-
 bent, non occurrit. ubi gl.

Dicitur hic, quod si possum
 rejicere errantibus et per-
 turbare perversos, et ne-
 gligo, mala eorum videor
 approbare. per conyenu,
 et sociu criminu sum,

54. Cum manifesto facinori non
obviem. Super illud verbū.
Cum possit, ait gl. Ex offi-
cio. Hoc enim intelligunt
de Prælatu. arg. 23. q. 4.
+ Ita
plane
sed H. de quolibet. 24. q.
3. Tam Sacerdotes. Et su-
per illud verbū. Societatis.
ait eadē gl. Improprie su-
mitur hoc nomen Societatis.
quia in honestarum verum
societate nulla est. ff. pro
socio, nec prætermittendum.
Qualificator ille ratione
Qualificatoriæ tenebatur
resistere errori Bullistarum,

et

et etiā quia erat Prælatu
non sub pedagogo et cura:
tore sicut in primo Prioratu.
Auctor Volumini etiā teneba:
tur, quia sciebat fictionem
miraculi qđ publicabant.

69

36

24. q. 2. C. Dixit Apostolus
si habetur: Si qui senten-
tiam suam, quamvis falsā
atq̄ perversam, nulla per-
tinaci animositate deser-
unt, quævunt autē tota
solicitudine veritate cor-
vigi parati cum invenerint,
nequaquā sunt inter ha-
reticos

66 hereticorum deputandi. Lullistae
ergo qui se errare fatentur,
et in errore persistere vo-
lunt, non sunt parati corri-
pi, nec quaerunt veritatem.
Et ideo si eorum error est,
quod non tenentur Summo
Pontifici obedire in cultu
Lullii, inter hereticos sunt
computandi. Si ego qui to-
tius orbis defendo, Lullium
non esse venerandum ha-
quam Sanctum, falsam
et perversam sententiam
defendo, non sum inter
hereticos computandus,
quia

quia tota solitudine ve-
 ritatem ~~et~~ quasi, paratam
 corrigi dum ea invenissem,
 et propterea Romam me
 contuli, ut a Sede Apostoli-
 ca qua est columna veri-
 tatis, veritatem audirem.
 Sed Sullista me impedire-
 runt, ne hoc Sacra Congre-
 gationi exponere possem.

Alexander III. C. Sane
Super eo. 3. de temp. ord.
 Vbi gloj: Multitudo inducit
dysperationem iusta illud:

68. Ob populum multū crimen
pertransit inultum: non ta-
men parcitur illi, qui ma-
gi causa delicti fuerunt.
Cap. labores, infra de cle.
vic. excom. minist. Item
conuetudo sive multitudo
excusat a pœna tempora.
li, quæ propter scandalum
imponi non potest, non a
pœna æterna. Vel potius
conuetudo excusat in hijs
quæ sunt contra iu positi-
vum, dum tamen sit ra-
tionalis, et præscripta:
in hijs vero quæ sunt
contra

contra ius naturale nullo
modo excusat, et sic concor:

69

38

Dantur iura, quae videntur
contraria. Sic refert Petrus
de Alagona in comp. iur.
can. pag. 96. tit. xi. nu.
269. Non dubito, quod plu:
ri ignaros excusari in cultu
Sullii; sed docti, et qui scire
tenebantur, et forte iam sciunt
praedictum cultum esse illicitum,
excusationem non habere de
peccato suo; et licet ob multi:
tudinem a pena temporali
liberentur; quae propter
scandalum

vide D. Th. Quodlib. 1. art. 19.

70.
scandalis imponi non potest,
non tamen excusabuntur a
pena aeterna, nisi resipis-
cant. Va illius qualificato-
ri, qui est causa totius mali.

Cap. v. Ad aures. de temp.
ord. ait qd. ut referre flagor-
na pag. 97. nu. 268. Pra-
lato obediendum est in om-
nibus, dummodo non praeci-
piant aliquid manifeste
malum. Si vero dubium sit,

an id quod praecipitur, obe- 72.
diens excusatur a peccato prop- 39
ter bonum obedientiae, licet
in veritate id esset malum.

Item pro vitando scandalo
cessat rigor Ecclesiae disciplinae sen-
tentiae, sed malum perpetra-
ri non debet. Ex hoc infero
nullatenus esse obediendum
praeccepto illius ignavissimi
praelati, cui impositum fuit
pedagogum, quando praecipit,
quod nullus dicere possit
Lullium esse haeticum, cum
in Directorio inter haeti-
cos, et haeticarchae locum
habeat

+
Capp.
Quid
ergo.
99

72. habeat. Et etiã quia ex silē:
tio subditonũ propter tale
iniquũ præceptum vulgus
occasionem sumptit perma:
nendi in errore, et procedē:
di contra Sedem Apostoli:
cam circa cultum, qui præ:
dicto hæretico exhibetur,
quod ipse Prelatus negare
non potest; cum in Conyilio
dixerit, præcipuos prædic:
ti hæretici fautores. noſte
Inquisitione nec Romã &c.
Et etiã quia ipse ignarus
prelatus impedivit inſtru:
mentũ

mentum publicum in quo ma:
nifesta attentata Lullij:
tarum continebantur, et ad
Sacram Congregationem diri:
gebatur, ne eidem Sacrae
Congregationi traderetur.

73
40

Nullum etiam scandalum time:
ri poterat, quia fere totum
Regnum iam agnoscebat, falsa
esse omnia quae in laudem
Lullii evulgantur.

Digt. 44. Cap. Quid autem
ait gl. Quidam Praelati erant,
qui ut magis timerentur,
uos clericos verberabant. Il-
le praelatus, cui propter
igno=

ignorantia tam literarum
 quam religionis imposita fuit
 pedagogis, ut asseruit Pro-
 vincialis, qui ei pedagogum
 imposuit, ut magis time-
 retur, cuiusdam lectori in Sacra
 Theologia, qui sermones de
 verbo ad verbum concipit
 tos ei ~~ministrare~~ ministrare
 verat, decem vel duodecim
 dixit: mentiri, mentiri &c.

Ead. dist. 44. C. Cui sincera
 3. aut glos. Neapolitani ver-
 cerabant iudeos: ut de fi-
 dem converterentur: nec
 permittebant

74.
41
permittebant eos suay festi-
vitatey celebrare. De hoc
conquasiti sunt Iudei Papa.
Præcipit ergo Papa Neapoli-
tano Archiepiscopo, ne
hoc fieri permittat: quonia
non appetitibus, sed ratio-
nibus, et auctoritatibus ve-
terij testamenti sunt con-
vincendi. Sed Lullijta ap-
petitibus, et non rationi-
bus populo inducere vo-
lunt, ut Lullium tanquam
sanctum venerentur.

Ead. lib. 44. cap. Sicut
pluribus

plerumque 4. ait gloss:
Episcopi in Gallia, Germania
et Europa statim cum
perpedebant clericos suos
desinere eos iudicabant,
et eiciebant de Ecclesia
sua: De quo Papa eos repre-
hendit, et docet, quod si ali-
quando clerici delinquant,
non statim fulminent illos:
cum nec ipsi sint sine re-
prehensione et peccato.
Quid faceret Papa, si sci-
ret quod ille Episcopus in
potentia obedientiali ra-
dicali remotissima, a

Maionica expulit subditos
quia sedem Apostolicam
defendebat!

77

42

In conc. Florent. sess. 29.
cap. 2. dicitur: Philosophos
eorumque doctrinae praecones
propterea reiecimur, quia
in quam plurimis sibi con-
tradicientes eos reperimus
Si legerentur auctores de
vita, et morte Cullii tra-
tantes, in quam plurimis
sibi contradicentes reperi-
ventur

~~78~~ ventur: propterea re-
 iiciendo se, nullatenus
 dubitandum est. Ad hoc idem
 Concil. si enim fidei nos-
 trae principes non eadem
 omnes, sed alii quidem in
 vicem, alii vero etiam si-
 bi ipsi (o rem absurda)
 contradicant: fidei autem
 nostra in illorum rationibus
 fundatur: inanis est ergo
 praedicatio nostra, quod
 impium est dicere. Si er-
 go auctores tractantes de
 vita, gestibus, et martyrio
 Lubii

Hem-
 nato et in
 memoralia.
 nam in Memoralia.
 Episcopus in
 edibus etiam
 libris et
 contradi-
 cendi.
 Bernazar: ut
 patet in libro
 summi.

Cullii sibi passim contra
Dicant, ut notum est legen-
tibus eos auctores, inani
est Cullii tantum prædicatio
inani est fidei quæ de eo
habetur. Tanta est inter
eorum contradictio, quod nullus
potest in concordiam vero-
care. Gravina to. 3. Cathol.
præscrip. lib. 4. contr. 1.
l. 9. l. art. 7. pag. 47. col.
2. prope initium ait: Cum
apertis verbis nemo con-
tradicit: satis est, senten-
tiam aliquam duobus tes-
tibus fulciri. Sed Cullii
tratan

43 79.

Memoriali probare conat? Cullii esse beatificatus
et petiti a Rege, ut a summo Pontifice obtinere
eius beatificationem

tractantej hystoriam Sullii
 apertij verby sibi contradi-
 cunt, vt in eorum librij
 videri potest. Ergo &c.

Turre Cremata in C. Siqui
 5. q. 1. to. 2. pag. 277. col.
 2. ait: Si agatur secundum
Canones, qui famozum libellum
conficit, flagellatur, et exco-
municatur. libentissime ad-
 mitte hanc doctrinam, sed
 nego, quod illa inscriptio:
Inter haereticos locum. ap-
 posita figura Raymundi
 Sullii

Cullii, sit libellus famosus,
 cum in Directorio inter ha-
 reticos locum habeat, quod
 a plurimij Doctoribus et ab
 omnibus tribunalibus Sanctae
 Inquisitionis approbatur.

Angelus de Cavajis in sum-
 mam angelicam verbo: libel-
lus famosus, fol. 224. col. 4.
 ait: Libellus famosus est co-
positio in scriptis facta in
infamiam alicuius, eius
quod probare non vult,

et in publico iactata. Postea refert penam, quam incurrit componens libellum famosum, vel inventum retinens et manifestans. Tandem dicit: Si vero vult probare, quod in eo contentus non puniatur. Crede potest, quod qui scripsit in figura Iulii: Inter haereticorum locum, ^{si} non timens: set aliquam invidiam, et violentiam, quod facillime probavisset; ~~quia~~ quia passim invenisset Doctores hoc asserentes.

August.

Augustinus de Ancona de
 Eccl^{ia} potest: q. 14. art. 1.
 querit: An Papa debeat ali-
quem canonizare propter
fructu scientia. Et respō.
 det negative, quod probat
 auctoritate Apostoli. 1. Co:
 rinth. 13. Si habuero om-
nem scientiam &c. Ergo

multo minus potest cano:
 nizarī lutherū, qui sua sci:
 entia, quā dicit sibi fuisse
 a Christo in suam, nullū
 fructum fecit in Ecclesia
 Dei. Ad 1° arg^{um} in oppo:
 situm respōdet sic: Ad 2°.

+ magis eam impugnando, quam praedicando.

ergo dicendum est, qd signi-
ficantur dicit Spiritus Sanctus,
qui elucidant me: quia
multi Sacram Scripturam
exponunt potius obscurando,
quam elucidando. Cullius di-
citur fidei propagator, ma-

Art. 3. querit: An Papa
propter bonam famam de-
beat aliquem canonizare.
 Et respondet affirmative. Pro-
 ponit arg^{tu} in contrarium
 Sic: Quia fama populi
 nititur quandoq³ falso fun-
 damento. Unde scribitur
 Exod. 14. Non sequeris
turbas.

turbam: neq̄ in iudicio ac. 84.
quicquid sententia plurimo:
rum: ut a veritate devie. 46

Resp^{det}: Ad iū ergo dicen:
Cum quod fama alicuius
non solum est credendum
populo et turba verum
etiam requirendū testimo:
nium maiorum: quia et si
pauciores sunt numero: sūt
lumen sanioris consilii, et
v^{er}ioris iudicii. Cum lullius
apud populares et ignaros
sit in bona fama, tamen
nunquā potuit beatificari,
adhuc intervenit plurimū
Regū

86. Regum Hispania, quia ma-
iore, et Auctore, male de
eo sentiunt.

Art. 4. querit idem Ancona:
An Papa debeat aliquem
Canonizare propter
miraculorum evidentiam.
et omisso primo arguto,
proponit 2° hoc modo: Ma-
li et iniqui homines pos-
sunt facere miracula. Si-
cit enim August⁹ in epist.
ad Voluianum quod quan-
vis legamus Magos Aegy-
ptiorum illarum artium.

peri

peritissimos a Moysse sumu:

To Dei fuisse superatos: ta:

men illi quaedam miracula

nefandi actibus egerunt: er:

go non propter evidentiam

miraculorum debet aliqui

in sanctum canonizari.

Præterea miracula facere

pertinet ad fidem. Scribi.

tur enim Math. 17. Si ha:

beritij fidem sicut granum

Sihapi: dicetij monti huic:

transi hinc: et transibit.

Unde Christy in propria

patria miracula non fecit

propter incredulitatem

eorum: non ergo propter

Sanctitatem aliquorum mic
 vacula fiunt; cum fidem
 possint habere mali si-
 cut boni.

Hi non obstantibus resp^{det}
 affirmative. Videatur.

Ad 2um arg^{um} resp^{det} quod
 licet mali homines possint
 facere miracula ad Chry-
 sti et sanctorum nominum
 invocationem, non ipsi ta-
 men dicuntur facere mira-
 cula: sed magis illi cuius
 vel quorum sanctitate
 fiunt. Nullius ergo qui
 ut miracula facit, cu-
 fuerit

89.
48
fuerit malus homo, quia
erroris contra fidem scrip-
sit, debet illa facere ad in-
vocationem alicuius sancti,
non virtute propria = Ad
3° dicendum, quod miracu-
la facta ad confirmationem
doctrinae veritatis innitun-
tur fidei: 2° quod fiunt ad
testificationem sanctitatis
requirunt fidem formatam
caritate, cuius modi est fides
sanctorum.

Ponderatione dignum
est, quod Cullius in nullo
imitatus est Christum: nam
Christus in propria patria
non

90. non fecit miracula, ~~et~~
 sed in alijs partibus tot mi-
 racula fecit, quod nullus
 Arithmeticus posset ea ad
 Summā reducere; et Lullius
 in sua Patria, scilicet. Major-
 vica, ut volunt Lullista, fa-
 cit tot miracula, quod non
 possunt ad numerū redu-
 ci, sed in nulla alia mundi
 parte miracula facit. Cum
 ergo Lullius in nulla mun-
 di parte faciat miracula
 De Ancona q. 16. art. 1.
 quaerit: N. Papa debeat
in canonizatione sancti
servare ordinē iudiciariū

+ nige in Majorica, sequitur qd
 excipit Majorica, et incertū est
 totius mundi.

Respondet affirm. et citat
Hobben. c. i. ex. de relict
Vene. Sam. qui ponit 12. que
servari debent. 1° est fre-
quens denunciatio, ut non
solum semel, sed pluries
Papa denunciatur &c. vi.
Deatur.

Ad 2. arg^{ms} resp^t quod sicut
dicit Augustinus in lib. de
Lib. arb. Verum est quod in-
finita humana multa con-
cedit, et multa impunita
relinquit, que per divina
iustitiam iudicantur.

Art. 2. querit. An Papa
Patrum

Statim debeat canonizare
 aliquem sanctum sibi denun-
 ciatum. Resp^t qd propter
 tria non debet Papa aliquem
 sancti sibi denunciatum ca-
 nonizare. Primo propter
 miraculorū raritatem,
 qua sunt signa attestationis
 sanctitatis aliorum. Dicit
 enim Aug⁹ in lib. de ve-
 relig. quod cum nunc Eccl^a
 per totum orbem diffusa
 atq⁹ fundata sit. ideo mi-
 racula in nostra tempora
 acerbitate promissa non sunt.
 ne anima semper visibilia
 quaveret

quæreret, et eorum conque-
 tudine refrigeret genu
 humanum quorum novitate
 Flagravit. Quia igitur vera
 miracula nunc raro fiunt
 ne ficta narrentur turpi
 lucri gratia, vel humana
 laudis appetitus gloria, nunc
 bene videndum est, ut Aug.
 ibidē dicit, quibus credendum
 sit de divinis miraculis,
 et invisibilibus rebus. vi.
 Deatur.

Ad 3° resp. quod Iudei
 merito reprobae sunt:
 quia nec evidentia, nec

Conti

94. continuatio miraculorum eorum
ad devotionem induxit, sed p.
trij ad obstinationem.

Si D. Augustus spiritali propheta
vidisset miracula quae
fingunt Lullijta, quid dixisset?
Tot miracula adscri-
bunt Lullio, quae si ~~litteris~~
scribenda essent non suffi-
cerent scriptores, nec im-
pressores.

Art. 3. quaerit: An Papa
eundem modum debeat ser-
vare in canonizatione Mar-
tyrum et confessorum.
Resp.

Repp^t. ad distinctione. vi. 95.
Deatur. Postea ait: Cū enim 51

martyrem non faciat p̄na

sed causa 2ma Aug. quan-

doq^{ue} aliqui denunciatu

Papa canonizand^o pro mar-

tyre, causam quam passus

est debet diligenter inq̄i-

vere, et non solū causam

patiendi, verū etiam modū

passioni, quia multi here-

tici passī sunt et patiuntur

pro Christo, qui doctrina

eius et preceptis eius ad-

vergantur. De quibus

(c) 2007 Ministerio de Cultura Sicil

factus est. Vide doctrinam
Hieronymi in solutionibus
argumentorum. Si causam
grave lullij passus fuit
inquirere volumus, rem
difficile postulamus: Credi
potest quod passus fuit, quia
maurij predicabat. Beata
Virginem Maria commisisse
peccata actualia, et Christi
humanitatem contraxisse
peccatum originale, quod
Mahometus negat. Ipsi
Lullijta adhuc non potue-
runt comperire ~~in~~ ubi et
quomodo

98. quomodo passus fuit, et quo-
modo invenient causam
quare passus est? Et quo-
modo etiam invenient mo-
dum passionis? Auctores
antiqui horum non dicunt, sed
solum moderni, et in nullo
conveniunt.

Art. 4. eiusdem q. inquit:
An Papa possit aliquem
canonizare ad ordinem Apo-
stolorum, sicut Martyrum
vel Confessorum. Resp. ne-
gative. Quod probat l. 1. s. 1.
quia

Quia positivus et compara-
rativus non debent nu-
merari cum superlativo:

sed secundum Apost. ad Ephe.

L. gratia Christi superab-
undavit in eo et in omni-
bus Apostolis in omni sa-
pientia et prudentia. Vi-

deat. Lullista adhuc non
contulerant probare Lulliu
se positivum, scilicet sanctu
et iam faciunt illu super-

lativum, scilicet maximum
Ecclesie sanctum. Et qui-
dam D. Lullista alius
eum

eum exhibuit dicens, Apoc.
 to lum Paulum nihil esse
 in conspectu Sullii.

Quest. 17. art. 3. quaerit idē
 Ancona: & Praeter Papa
informationem corporis
unius Sancti venerari in
pluribus locis sit peccatum
 Respondet neg. dicens: In con-
trarium est: Quia spiritus
Sancti fictionem non pra-
betur in Ecclesia: sed fictio
est venerari corpus Sancti
 ubi

Vbi non est: ergo sine pecca-
to esse non potest. Postea
 ait: In dubiis autem quae
sunt in religione Christiana
na talis modus servandus
est 2° Aug. in lib. de ver.
relig. quia vera semper
tenenda sunt: ut falsa ref:
puenda: dubia vero absq
peccato credi possunt, donec
aut repuenda esse vel ra-
tio doceat, aut sancta matris
Ecclēsie persuadet auctori-
tate. Videat: Verum haec
doctrina intelligitur de
sanctis iam canonizatis, vel

vel beatificati, quae mini-
me comprehendit Sullium
qui non solum non est bea-
tificatus, sed nec beatifica-
bilis, nisi resurgat et de er-
roribus quos discriminavit
penitentiam faciat.

Joan. Bapt^a Corradus in res-
ponso casu conscientiae q.
79. pag. 153. Quaevis: At-
qui libellum^t ediderit abs-
que possit nisi famam res-
tituat. Videat. Proposita

+
famo:
sum

103.
55
C. Ioe. postea ait: Qui talē
libellum edit contra Summū
Pontificem vel Cardinales,
vel religionem quorūcumq;
mendicantiū, in excommuni-
cationem incidit, ex quibusdā
extra. maxime Pii V.
non tamen si contra particu-
larem religionem fieret, ut
habetur in excommunicatio-
nibus positis in Summa Laie-
tani cap. 81. Conspicientes
huiusmodi libellos per leges
civiles, pena capitis puniun-
tur: et per ius canonicū alij
pena puniuntur:: Secundo
verū

204. vero tales libelli conficiuntur
ut per publicum iudicium
Rei puniantur, et confi-
cientes se exhibeant para-
tos ad probandum, non sub-
iciuntur predictis penis.
Ita habetur in illo cap. Qui-
dam maligni.

Idem Conradus q. 80. Querit
An infamare se ipsum in
iudicio propter gravissimas
penas, occultum crimen suum
quod fatendo vel falsum

Sibi impositum similiter 109.
se fecisse, ut tantum finem im- 56
ponat cruciatibus, peccet mor-
taliter. Videat. D. citatus;

Caietanus 2.2.9.73. art. 2.
Soto de iust. et iur. lib. 4. q.
10. art. 2. et Mag. Serra
2.2.9.69. art. 2. dub. 2.
Menochius vol. 1. fol. 264.

Dist. 37. C. Viro inebriato:
iv. 4. ait gl. Talibus qui
male intelligunt dicta Ma-
gistri essent aures praecon-
sendae. ut 2.4.9.1. Si Petrus.
Sullista male intelligente
Secreto

106. Decretum Urbani VIII. ex
cuius perversa intelligentia
asserunt Iulium habere cultum
publicum iuxta disposi-
tionem prædicti decreti, et
plurimos in errorem indu-
cunt; cum male intelligat
decretum, merentur ut
quæ præscindantur.

Dist. II. C. Nolite errare
ait gl: Quidam Episcopi de
seventy regulam Re
mana Ecclesia, varii do-
ctrinæ et consuetudinibus multi-
bus extraneis abduceban-
tur: quos Iulianus Papa
verba heretic

repraehendit, dicens eorum serva-
 re debere regulam, qua sedes
 Beati Petri sequi vide-
 ant, et docere, ut inde aucto-
 ritatem habeant, ubi dicitur
sunt principatum. In Regno
 Maiorica non servant regulam
 quam servat sedes Beati Petri:
 Haec enim non veneratur tam
 quam Sanctorum nisi canoniz-
 ator, vel beatificator: sub-
 luy vero non est canonizatus
 nec beatificatus, nec canoni-
 zabilis, nec beatificabilis, te-
 ste ultimo Syndico

Dist. 14. Cap. Quod ait. 1.
 ait glos: Nihil perducendum
 est

est ad salutē opitulante
mendacio. 22. q. 2. C. fa:
ciat. 9. Quid ergo de Sullij.
 ty et Qualificatore dicemus
 qui nihil faciunt circa ha.
 reticum Sullium nisi opi:
 tulantibus mendacij.

Digt. 19. C. Si Romanoru
 l. ait gl: Hor cap dividit.
in tres partes. In 1. parte
Nicolaus repræhendit quos-
dam, qui nolebant recipere
decretales epistolas, quia in
corpore Canonum, quod Iu-
dory fecit, non habentur
inventæ: Et facit hoc Nico-
 laus

lay tribus rationibus. 1^a est,
quia cum Papa praestet aue-
toritatem opusculis aliorum,
multo fortius suis. 2^a ratio
est, quia ipsi recipiunt eas
cum pro se faciunt: ergo in-
contra eos faciunt, recipere
debent. 3^a ratio est: si ideo
non admittunt eas, quia in
corpore canonum non habe-
tur: ergo eadem ratione non
debent admitti scriptura
Beati Gregorii, et aliorum
multorum, qui ante et post
ipsum fuerunt, et novum
et verum testamentum in
corpore canonum non inve-
niuntur

110° ~~nuntur~~ nuntur. Legatur
tota gloria.

Pro pena qua Symonem
incurrit, si Bulla Greg.
XI. falsificasset, ut sine
fundamento spargunt lute-
lyte videat. eadē dicit. 19.
C. in memoriam 2. ubi
gravissima pena impo-
nuntur de ferentibus carta
falsas ad Eulejiam Roma-
nam, quanto magis debent
imponi falsificantibus
Bulla Apostolicam.

111
59

Digt. 37. Cap. Qui de menya
xi. ait. gl. Ex eo quod Itie:
ronymay hui inducit exem-
plum Danielis, colligitur
arg. quod in dubiis recur-
rendum est ad exempla
maiorum et aliorum. 16.
q. 1. Sunt nonnulli. 22. q.
1. Ut noverity. 12. q. 1.
Quarta.

Digt. 37. C. Si quid veri
Xiii. ait gl. Manichei
dicebant quod si Orpheus
et sibilla, et alii veteres
Philosophi gentilium de Deo
ali:

(c). 2007 Ministério de Cultura

112. aliquid dixerunt, tanta
est auctoritas, quanta sunt
verba Prophetarum. Et res-
pondet Aug⁹ dicens, qd si quid
veri ibi reperitur valet ad
convincendum eos: sed non
ut habeatur in tanta aucto-
ritate sicut verba Prophe-
tarum.

C. Ideo prohibetur. 29. ait
gl: Ignorantia, quae est ex
culpa nocet. 28. q. 1. §.
ex h^{ij}. Videtur ergo qd
illi sint excusati ad quos
praedicatio Apostolorum
non pervenit ut 82. dist.

proposuisti. Sed non est ita: 113.
quia in omnem terram ex- 60
iit sonus eorum. 19. dist.
ita Dns. nec excusatur qui
per ignorantiam, qui po-
test habere copiam peccato-
rum. ff. de iuriy et facti igno-
rancia. l. Regula.
vel si sua prudentia fa-
cile potuit illud scire. C.
de ingeniy manumisy. l. 3.
et ff. qui ordo in bonorum
possessione servetur. l. 2.
§. in bonum. Plures Ma-
iori cony sua culpa igno-
rant, Cullium non esse
venerandū

4 venerandum ut sanctum,
et ideo ignorantia ei nocet.
Plures alii qui ignorant,
facile possunt scire, et ex
factis Sullistarum dycurre-
re queant; quia videntes
quod recolligunt. Nemo
sine pro eius beatificatio-
ne, facile dycurrere pos-
sunt, non esse beatificationem.

Dist. 38. C. Quamvis errare
xl. ait gl: Hac est 2^a
pars huius distinctionis
in qua dicit, quod illi
errant

errant, qui falsa pro vero 125.
approbant, vel e contra. 61
rio. Ioan. de Fanario :::

Dicit Aug. qd ignorantia
est vitanda in maioribus
et in minoribus. Videatur.

Tullius falsa pro vero
approbant, asserentes Tul-
lium esse beatificatum, cum
hoc sit manifeste falsum;
et etiam multa ~~falsa pro~~
vera pro falso approbant,
asserentes ~~Cymonem~~ opera
Cullii non esse damnata,
quae de facto, ut ex innu-
meris Doctoribus constat,
a Grey.

216. a Gregorio XI. damnata
fuerunt: quod oculari ex-
perientia comprobatur, in
ab omnibus universitatibus
Catholicorum repudiata
existat.

In c. Sedulo. ~~II~~. XII. cita-
tur Seneca dicens: In fir-
my non quaerit Medicum
eloquentem, sed curare
scientem. Qui in cultu
Cicillii perseverant non
quaerunt Doctores scien-
tes curare ignorantiam
qua

qua laborant, sed quaerunt 117.
Doctores qui eos recipiunt. 62

Ead. dist. 38. C. Nullus Episcopus.
capit. 16. ait gl: Quidam
Episcopi dedignabantur
dicere a iuuenibus, vel a
nobilibus propter opprobrium
senectutis, vel nobilitatem
generis: quos Clemens re-
probae reuocavit dicens quod potius
sunt membra Diaboli,
quam Christi: et potius sunt
infideles quam fideles. Et
dicit Aug: Ego senex
a puero nondum anniculus
paratus

paratus sum edoceri. ut
 24. q. 3. Si habes. et stultus
 est, qui bona quae videt,
 dicere contemnit, ut 22.
 Crisp. de constantinopolitana.
 Et si unum pedem
 haberem in sepulchro,
 et alium extra; adhuc
 vellem dicere, ut ff. de
 fidei comm. liber apud
 Julianum. Unde Seneca:
 Nulla aetas seua est ad
 dicendum. Utinam praecipui
 fautores Cullii D.
 Augustinum imitarentur,
 et dicere vellet a

volumine contra Culliu 119.
spargo, et ab alijs Doctori- 63
bus, qui contra eum clare
loquuntur.

Dy. 4. C. Non nos. i. ait
gl: Quidam dicebant qd Pe-
trus et successores eius li-
centiam peccandi a Dno
receperunt cum privilegio
ignitatis. Symachus autē
Papa dicit, hoc non esse
verum.

Dy. 40. C. si Papa. ait
gl: circa finem: Contuma-

cia dicitur hæresy ut
81. dicit. Si qui præbica.
vi. videatur.

Dicit. 43. C. Scimus autem
 3. 9. Recedere ait gloj.
 Notat quod propter subtra-
 nationem, vel persecutio:
nem non cessabit Doctor
a docendo, vel prælaty a
prædicando, ut hii et ii. q.
3. Nolite. quia et si
illi non proficiant, tamen
ipse faciat quod suum est,
ut 47. dicit. Quod apud nos.

et

et 23. q. 4. Sicut non est... 121

Sed ab illis qua faciunt ad
correctionem nunquam ces-
sandum est. ut l. q. 7. Con-
venientibus. Auctor volu-
minis propter persecutio-
nem et subsannationem
Sullistarum non cessavit
a docendo. Praeterea vero
et Qualificator Anglia
propter spem mytrae, non
solum non predicavit co-
tra errorem Sullistarum,
Sed etiam eorum attenta-
ta approbavit et confir-
mavit; et sub formali
praecepto

~~##~~
 procepto mandavit ne ul-
 lus subditus contra Sullista-
 rum attentata loqui et
 docere possit.

dist. 43.

Cap. Dysperatio. §. col.
 279. in pro. §. Torto
 ait gl: infra. 4. cap. 1. Hinc
etenim nasum comparat
discretioni, quia per eum
percipitur odor et fetor
 Mirum est quod Sullius,
 qui amputavit nasum aucto-
 rari volumini (ut asse-
 rant Sullista) non ei
 abstulerit discretiōem
 qua

qua factorem intolerabile
sua doctrina percipit. et
Sullijty, quibus non ampu-
tavit nasum, abstulit dy-
cretionem, cum tantum fa-
ctorem non percipiant.

123

65

Dist. 44. Cap. Non oportet
x. ait gl: Haec est 3^a
pars dist. in qua dicitur,
quod nullus debet facere
convivium de confertis,
id est, de symbolis, quod
in vulgari dicitur, eschat.
Contra hunc canonem
faciunt Sullista, qui
de

124. De excommunicatione, quae praetextu beatificationis culti recolligunt, qui non est beatificabilis, convivia faciunt. §. Ex Symboli ait gl: Symbolum est quando plures conferunt ad convivium faciendum. Idem est confentum.

Dist. 44. C. Et qui emen-
dat. xi. §. Dimittit. ait
gl: Quilibet potest, et te-
netur dimittere vanico-
rem, sed non tenetur
dimittere

Dimittere Sabijfactionem.

125

ut 90. dyt. Li quiy contrij-
taty. et 23. q. 4. Si illie.

66

Dyt. 90. C. Penitentes 63.

gl. Dicitur in hoc cap. qd

sacerdotes debent impone-

re super capita penitentiu

manuum exchyoriam, et ci-

licium, et tunc ipsi penite-

tes debent deponere comas et

mutare vestes, quod si non

fecerint, abiciantur. In-

venibus autem solemnij

penitentia non facile

(c) 2007 Ministerio de imponat.

226. imponatur propter fragi-
litatem aetatis.

In decret. Greg. lib. 2. tit.
27. cap. 23. Cum te ait
gl: Damnaty pro nulla
vel modica iniuria infam-
is non efficitur. Postea
ait: Nota quod damnatus
de iniuria notatur infamia,
nisi iniuria sit minima.

¶ Infamia ait: Actio
enim iniuriarum infamat
sive civiliter, sive cri-
iminaliter

mirabiliter agatur. ff. de 127.

his qui not. infam. Atk. 67

Letay. §. ult. Scholary
ille qui declaratus fuit in-
cursum in excommunicatio-
nem, quia opus bonum et
Deo acceptabile fecit, scili-
cet quia imagine Lullii ig-
ni tradidit, nulla infamia
notari potest: imo laude dig-
nus est, quia in odium ha-
rejis illud opus fecit.

Lib. I. decret. de elect. tit
C. C. Congregato. § 3. §
in literatura. ait glos.
Et

Et ita defectus scientia
facit aliquem intelligibile.
cod. cum in curia. Et no.
solum impedit promoveri:
Quum, sed deicit iam pro.
motum. l. de ata. et quali.
c. ult. Et defectus scientia
inducit venuniationem. l.
de venun. nisi cu' pvidem
h. pro defectu. Et quia
si non sit eminentij sci-
entia, saltem sit suffi-
cientij. l. cod. cum nobij
olim. Et non solum debet
habere scientiam sacrarum
literarum, sed etiam sa-
cularium negotiorum. 26.

Dist. 5. 1.º Et C. Qui eule= 229
siy ticy, ut sit paraty om=
ni porcenti reddere ratio= 68
nem. ead. dist. 5. Eue ad

fi. quia cum ipse debeat
alioz docere, non debet tunc
dicere. in Auth. de San.

Epi. 5. Damus. coll. 9. et
Et noz qui Episcopi sumus
alioz doctrina non ad in=

digemus. Quid dicendum
est de illo Episcopo in po=
tentia obedientiali va=
ricali remotissima, qui in=

diget lectoribus (quamvis
Sit Magr. Qualificator,
et Examinator Sinodali)

ut sermone de verbo ad ver-
bum conscripto ei miny-
trent. In primo prioratu
propter insufficientiam
ei imposta fuit pedagogy.

Lib. 9. decret. Greg. de sent.
excom. tit. ~~1~~ C. sacro 48.
prope initium ait gl. Præ-
laty caveat ne aliquem
excommunicet absque ma-
nifesta et rationabili cau-
sa. Non fuit manifesta
causa, nec rationabilis, ob
quod Scholary excommu-
nicatus fuit. Et licet Epys
copy intendat habere
opinionem

opinionem probabilem,
negare non potest contra:
vram, sicut Lulliu^s esse ha-
reticum, et non beatificatu^m,
~~no~~ nec habere cultum
publicum, esse longe proba-
biliorē, seu verissimam vi:
de infra pag. 434.

131.

69

Eod. Cap. cit. §. Si Satis:
facere ~~com~~ pellatur. ait
gloj. Si patet, qd si excom-
municatus petat absolu-
tionem a suo excommuni-
catore et iuravit stare
mandati sui eo absoluto:
qd i inquirere debet an
excommunicatio iusta
fuerit

fuerit antequam aliquis
 ei precipiat. S. de veritat.
Spol. liberay in fin. S. de
off. ord. ad reprimentas.
 Si fuerit excommunica.
 tio iniurta, nihil preci.
 piat per iuramentū: quia
 in nullo tenetur satis fa.
 cere, cum non deliquerit.
 ::: Sed nonne eo ipso qd
 excommunicatus petit ab.
 solutionem, et iurat in.
 telligitur acquiescere sen.
 tentia, ut eam postea
 impugnare non possit?
 Videatur quod postea nihil
 dicere possit contra
 ipsam. S. de offi. deleg.

gratum. et s. de hijs qua
 si. a maio. par. Cap. ex ore.
 et s. de cap. sollicitudinem
 et ff. de inoff. testa. l. ult.

Item si non appellat a se.
 tentia excommunicationis
 usq. ad decem dies, intelligi-
 tur acquiescere sententia

qd videtur s. de re iudic.

qd ad consuetudine. et C. eo

tit. ad solutione. Dicay qd

non: non enim ex eo qd
 petit absolvi, acquiescit se.

tentia qd sit iusta: Simi-

liter nec ex eo qd non ap-

pellat infra decem dies

acquiescit sententia. Et

ratio paty evideny, quare
in sententia excommuni-
cationis non sit necessaria
appellatio, quia appellatio
suspendit pronuntiati. ff.
ad Turpil. l. 1. in fi. sed ef-
fectus excommunicationis
non potest suspendi per
appellationem. l. de appel-
lacionem. s. de appel-
lacionem. Unde nec pro-
dest, nec est necessaria
appellatio, quia per cursu
non transiit in rem iudica-
tam, nam absolvi potest
etiam post decem dies.
Unde per lapsum temporis
non sumit aliquam firmi-
tatem. Et ideo de iniusta
excom.

excommunicatione quam.
Documq; potest qui conqua.
ri, cum voluerit.

239.

71

Eodē cap. 8. Per mense ait
gl: Multipliciter enim pe-
nam patitur qui iniuste ex-
communicat alium. Primo
quidem, quia privatus est
uno mense ingressu Ecclē-
sie, quia punitur in com-
munionē aliorū superiorū
arbitrio. Item tenetur ex-
communicato ad interesse,
ut hic infra dicitur. Tene-
tur etiam actione iniuria:
rum. 11. q. 3. c. illud. et c.

236. Temerarium. Item tenetur
pena sacrilegii. 24. q. 1.
3. non in perpetuum.

Et infra §. Ad interesse
ait gl: id est ad damna
qua sustinuit, sive circa
tempus litis, sive in aliis.

Excommunicatione latam
a ~~ab Episcopo~~ N. esse iniustam,
et etiam nullam, non po-
test in dubium revocari,
cum in ipsa sententia ex-
pressus error contineatur.
Supponitur enim in dicta
sententia unum falsissimum,
videlicet, Sullium habere
cultum

cultum publicum imme- 137.
moriabilem a Sta Sede 72
Apostolica approbato. Nū-
quam enim Sede Apostoli-
ca de tali cultu notitiā ha-
bit: Quomodo ergo potuit
eum approbare? Nulli tē
enim pro viribus, et violē-
tū impediunt, ne talis cultus
Sacra Congregationi repre-
sentetur. Et etiā praedictū
Scholarū vi et ~~et~~ violen-
tia coactū fuit renuncia-
re appellationi. Ergo quo-
libet tempore potest con-
fugere ad Sacram Congre-
gationē

nam fundatur in edicto, ubi haec dicuntur.

138. quoniam, et petere iustitiam
contra excommunicatos.
Urgetur magis; quia cultus
qui Sullis exhibetur non
est publicus, sed privatus:
nam Sanius habentibus cul-
tum publicum possunt dedi-
cari templa; quod Sullius
non habet: Possunt etiam
reliqua publice adorari
possunt invocari in publi-
cis sacramentis &. Tandem
inquiris a Sullis, quare
anno 1699. duobus publi-
cis instrumentis protesta-
ti fuerunt, processionem
factam die 9. Augusti
eiusdem

eiusdem anni 1699; non fie- 239
~~re~~ vi, ut Lullio cultu, sed 73
Beatae Virgini exhiberetur?
Quare non gesta^{te} fuerunt in
processione reliquia Lut-
lii, sed lae Beatae Virginis
Mariae?

Lib. 4. Decret. tit. 20. Cap. vide
licet. 4. d. Falſitatis. ait gl. supra
Et quicumq; tali modo, vel pag
alio quocumq; literay Oni 46
Papa falſaverit, vel usu
fuerit illiy scienter exco-
municatus est. ut i. eod. ad
falsariorum. Et debet tradi
Curia

curia seculari convictus et
degradatus. Ex hiis paenit
tam iuste statutus contra
falsificantes Bullas Ap^{osto}
tolicae, manifeste deducitur,
esse merum lullitarum
figmentum asserentium Ey
mericum, cum adhuc vive
ret, convictum fuisse, quod
falsificaverat Bullam Gre
gorii XI. condemnatoriam
operum lullii. Si hoc veri
tatem contineret, absq^{ue} dubio
paenit supradictis castigatus
fuisset. Non ergo credendum
est lullitibus, nec Permittio
Thadeo cum eis conveniente.

Videat

Videatur Martinus Vival. 141
Qui in ~~Carpe~~ Labro aureo pag. 74
348. et seq.

Clemens lib. 1. Pedag. C. 8.
ait: Ambo probum obiciunt
amicum et inimicum, sed ini-
micum irridens: amicum autem
bene volens. Sed non ad
vindictam, ait idem, exci-
tat vinum Christianum, sed
ad veritatem indagandam.
Hostiliter Tullius, nedum
probri, sed et calumniis co-
tra Thomam inveit suere,
et praecipue contra fratrem
illum, cui Tullius (ut spar-
serunt

142. Serunt ipsi Lullijta) amputa-
vit nasum, sed ad veritatem
indagandam, et ad fictione
miraculi Lullii ostendenda
excitavit Thomijta, et pra-
cipue fratrem praedictum ad
legendum Directorium In-
quiritorum ab Eymerio edi-
tum, et aliorum librorum; et ex
Directorio et ex alij libri
Lullii inter haereticorum repro-
bentibus convicti sunt ad
asserendum, esse merum
Lullijtorum figmentum
quidquid in laudem Lullii
evulgant. Sed quod magis
convicit Thomijta, ut
asserant

asserant, absq[ue] fundamento
a ~~Lulio~~ ~~Tridulo~~, Lulliu[m] esse
Beatum, Martyrem &c. Sūt
auctores qui in laudē Lullii
scripserunt, qui in nullo
conveniunt, sed ~~in~~ in omni-
bus discordant. Neq[ue] inve-
nitur auctor antiquus Lullio
coetaneus qui eum inter vi-
ros celebres, et beatos refe-
rat: Solum enim auctores
moderni, qui post aliquam
centuriam ab eius morte
venerunt, eum et eius do-
ctrinam miris laudibus effe-
runt: Quia vero in nullo

244. convenient, clare ostenditur
quemlibet ex prioribus marke
Cullii hystoriam texuisse.

Lib. 1. decr. tit. 9. C. Dilecti
filii. 24. §. Inufficienciam
docet gl: quod Prælaty in:
sufficiens removeri debet.
28. q. 2. Si quis Abbas. Sed
prælaty ille, qui in 1º priora:
tu fuit sub pedagogo erat
inufficiens. ergo in 2º prio:
ratu, quando manifeste
eor qui contra Sedem Apod.
tolicam operabantur in cultu
Cullii fovebat, removendus
erat

erat: et gravissima alia
pena. ~~quod~~ contrarium
Sedi Apostolica plectendum.

249

76

Eodem lib. v. decr. Greg. tit 31.
C. Irrefragabili l. 3. S. Nulla
conquerendo. ait gl. Contra
obedientiam non currit pres-
criptio. l. de prescrip. Cum
non liceat. Sed si est, qd
pingere imagine Sullii cu
radij, et palma martyrij
et omnia, qua in eius hono:
rem fiunt, sunt contra
obedientiam Summo Pon:
tifici

246. tifici debitorum; ergo licet
hac omnia a te ~~pro~~ ^{pro} comune.
meriabili fiant, non currit
prescriptio.

Brancati. Verbo. Posseio
ait: Posseio non dimittitur
lite pendente. Ut lite pen-
dente cap. 1.

Alagona in Epit. decret.
pag. 244. nu. 743. ait:
Lite pendente nihil est in-
novandum, nec alicui aufe-
renda possessio. Et si ego
obtinere literas, quibus tu
privari sine causa cogni-
tione

done, usu possessionis, litte-
 ra illa ~~quae~~ ^{quae} subreptitia
 non valent, donec constet
 an sit iuridice possidens.

Ut alibi dicitur, si inter
 Lulliyam et Eymericum in
 favorem EymERICI iam termi-
 nata est; Sed tamen, quia
 Lulliyae huius temporis hoc
 negant, et dicunt litem
 adhuc pendere in Curia Ro-
 mana, fateri tenentur, Ey-
 mericum adhuc esse in pos-
 sessione, quod Bulla condē-
 natoria operis Lullii a Gre-
 gorio XI. emanavit; Ergo
 Dum

dum h[ab]ent pend[er]at, Eymexicy
 in possessione ~~annuata~~
 est, et de facto servatur.

Possessor, quando tenendus
 est in possessione contradi-
 cente parte. Vide concil.
 Lateran. 3. in append. &
 dolo. &c. cap. 4.

De reg. iur. reg. 2. col.
 781. nu. 10. dicitur quod
 possessor ^{fidei} male non preteri-
 bit ullo tempore etiam lon-
 gissimo. Nota q[uo]d possessor
 male

Ima fidei, ~~est~~ est ac pos.
yerson ma~~te~~ conscientia, ut
dicitur col. 780. circa fi.

LA9.

78

Dicitur etiā quod si quis
incipit possidere bona fide,
et antequam prescriptioni
tempus compleatur habet
malam fidem non pres-
cribit. Sullijta nunquam
bona fide processerunt in
cultu Sullii, et modo eviden-
ter cognoscunt: et ideo ta-
lij cultay nunquam prescri-
bere ~~potest~~ potest, et pra-
cipue dum modo non delea-
tur ex ~~cat~~ catalogo ha-

reticorum, et ipsi Lusit.
 ta a sacra [?] fatione
 fugiant.

2^a reg. iur. col. 781. po.
 nitur differentia inter iur.
 civile et iur. canonicum, qd
 in iure civili mala fidei
 longissimo tempore potest
 prescribere, non vero in
 iure canonico, et rationem
 assignant aut glossa, qd iur.
 civile non habet respectu
 ad salutem animarum, sed
 quantum ad bonum com.
 mune; sed iur. canonicum
 non solum habet respec.
 tum

Item ad bonum commune, 292.
sed etiam salutem anima.

79

rum; et ideo 2° in canoni-
cum propter mala fidei
nunquam proscribit. Sublime
ergo qui soli 2° in civile voluit.

In canonibus Concilii Pro-
vincialis Coloniensis fol.

249. pag. 1. prope initium

sic habetur: Eulogia veteru
primum Christianorum affectu
in invictam martyrum fi-

dem, non in miracula prin-

cipaliter respicientem com-

probavit, atq^{ue} interim nul-

la miracula evulgari

Defendere sublime, non attendunt ad
salutem animarum.

passa est, ~~quae~~ ^{quae} supra
 naturalem veritatem ~~sententum~~
 fidelibus multum commo-
 dasse; ac plurimum habere
 virtutis ad firmandam fidem
 catholicam certissimam argu-
 menti comperisset. Deinde
 non aliam reliquiam, quam
 quae vere constaret Spiritus
 Sancti templa fuisse, vena-
 ri permisit. Quae tamen pu-
 blice exponi vetuit: . . . . At
 nostro auro non ad modum
 multum de fide sanctorum
 populo inculcatum, sed
 multa miraculorum men-
 tio, quae tamen inter-
 no dum vel impudentissime
 ficta

fieri vel talia fuerunt, ut 243.
de eorum dubitate non in- 70

curia dubitaverit, iussuque
est populus, non quidem ob
martyrum fidem, sed magis
ob recentia edita miracula
accurrere :::: Expositio

sunt passim de quibus ve-
liquia, eademque incerta,
et forsitan hinc præbita est
non paucis necdum be-
ne christianis occasio, ma-
gis in sanctorum operibus
confidendi, quam in Deum
vivum, quod factum non
oportuit. Corrigendus ergo
omnis talis abusus est. Multa

contra quibus ex scriptis
 colligi possunt in suo
 loco proponentur.

Fol. 260. pag. 1. prope ini-
 tium dicitur: Verum cum
multis etiam abusu cir-
ca imaginum veneratio-
nem scripsi irrepperit,
veluti quod earum etiam
verum imagine in Eccl-
sia invecere sunt, que in
sacris scripturis, aut a
probaty auctoribus nullu
habent testimonium &c.

Imagines Cultu in Eccl-
 siis Maiores collocata
 nullu

~~Etiam~~ nulli potest aucto. 299.
ribus necesse testimoniū, 81
sed solum ab ipsiſſullistiſſi,
qui in nulla mundi par-
te ulliſſunt auctoritatē.

Brancati in Epit. Can. pag.
293. col. 2. circa ſi. dicit:
Episcopi contemnentes se-
dem Apostolicam, eique
non obediētes sunt pro-
vandi. De pœny. C. Divi-
ni.

Episcopi male tractantes
vel impediētes eos qui ap-
pellant ad Papam, pro-
vantur

Vantur. De Antorey precu
vinij. Cum de summy

Pontifex brille precipiat,
 ut nullus veneretur in quibus
 Sanctorum, qui non est canoniza-
 tus vel beatificatus; et Lullius
 qui non est beatificatus ta-
 quam veneretur, si Episcopus
 hoc permittens et fovens con-
 temnit Sedem Apostolicam,
 iudicent alii; Si etiam vi
 et violentia coegit Schola:
 veni ut renuntiaret appel-
 lationi ad Sedem Apostoli-
 cam, ipse sit.

+
 Sanctus
 +
 et iudices
 sacra
 cong^o

Brancati in Epit. Can. Ven.
 60: Libri gentilium et here-
ticorum

~~laxa~~ nullus schryphi, ait: 157.
libros prohibitorum in qua: 82
cumque materia, sine li:
centia Papa nullus potest
legere, cuiuscumque condi:
tionis sit, et revocantur
licentia date. Urbanus
VIII. Concl. 114. Apostola. -
bus.

Dist. 93. C. Peruenit ad nos.
21. §. alicuius ait glos:
Ex hoc et seq. cap. habet,
quod illud videbitur prohibitu,
quod non ostenditur esse con:
cessum. av. dist. 100. C. contra:
morem. arg. 25. q. 2. am =
putato

putato. arg. Baptorey pincul
2. q. 2. En Conyulaybi. Et
est hoc verum in ~~ij~~ ij,
qua sunt de iure speciali.
atq; ~~quod~~ quod non est prohi-
bitum, intelligitur esse con-
cessum. 27. q. 2. Lex divina
et 30. q. 3. illud. et de spon.
~~impu~~ impu. Cap. 1. in fi.
 Venerari aliquem tanquam
 sanctum est de iure spe-
 ciali: ergo ubi non inveni-
 tur concessum, censetur e-
 se prohibitum. Sed non
 invenitur concessum quod
 Sullius possit venerari
 ut

~~tanquam nulli~~ hoc est
prohibetur.

259

83

In sexta Synodo Generali
pro ut refert Gravina in
Cherub. Parad. lib. 1. cap. 4. nu.
1. pag. 64. Sic habetur: Om-
nino necesse est non solum
Secundum sensum sequi Sac-
torum Patrum dogmata, sed
et eisdem vocibus uti cum
illis, nihilq; penitus inno-
vare. Contra vero est cae:
citas signum superfluae
voles usurpare, Superfluae
autem vocum novitates,
(c) 2007 Ministerio de Cultura
et

~~tanquam nulli~~ est Statutum
quod ~~aliquid~~ obliget ut te-
neantur audire doctrinam
Lullii. Et credi potest, quod si
tale Statutum esset, summus
Pontifex non illud confir-
masset, quia Lullii in ma-
la estimatione est apud
Sedem Apostolicam.

161.

84

Tomo. 1. Concil. fol. mihi
27. epist. 1. quam scribit
Anacleto Papa ad Episcopos
oppressos lit. C. ait: Nolite
mirari, charissimi, qui per-
secutiones patimini, quasi
novi

~~Tamen~~ nulli ~~pro~~ eo damna
re, non reddentes forsitan,
quod iniuria sacerdotum ad
Christum pertinet, cuius vice
funguntur. Lit. F. ait: Sci-
my enim, quia multum de-
rogatio pravalet, quando de-
rogator creditur fide dignus.

In fine cit. epist. fol. 29. lit.

E. dicitur: Vos ergo, fratres,
prasciente custodite, ne in-
sipientium errore tradulti
excidat' a propria firmitate.

Crescite ~~in~~ in gratia et cog-
nitione Dni nri Jesu Chris-
ti et Salvatoris. Vos autem
Charissimi, memore estote

verborum

~~364.~~
164.

verborum quae praedicta sunt
ab Apostolo h[ic] ~~in~~ ~~epistola~~
ti, qui dicebant vobis, quo-
niam in novissimo tempore
venient illi ore secundum
desideria sua ambulantes
in impietate. Omnia que
fiunt a Lullij, a Qualificatore,
et illo Procuratore, qui prop-
ter furta et debita saepe
est in carcere, optime in
haec epistola attinguntur.

Alexander Papa. i. in epist.
quae habetur to. i. Concil. fol.
37. pag. i. in fi. ait: Quid
enim

enim aliud esse videtur
mandatum, quod privato
165.
86
consilio, iudicio humano no-
vis rebus constituendis liberi-
us delectari. Unde alibi scrip-
tum est: Ne transgrediaris
terminos antiquos, quos po-
suerunt Patres tui. Terminos
indubitanter transgredian-
tur, qui Statuta Patrum post-
ponit atque confundit. Per-
venit namque ad conscientiam
Apostolicae Sedis, quod nonnul-
li sunt tam stolidi, qui Do-
minicae praecepta et Aposto-
licorum, eorumque successorum
~~Statuta~~ Statuta minime
observant

observant, et ~~de~~ de quibus Dñs
 ait, qui vos tangit, tangit pupu-
 lam oculi mei, non solum tā-
 ge^{re} minime dubitant, sed etiam
 persequi non formidant. Et li-
 cet nos persequantur, quia nec
 nos sine illis, nec illos sine no-
 bis persequi possunt, quonia
 illius sumus discipuli, qui ani-
 mam pro fratribus praecepit
 ponere, tamen eius pericula
 et perditiones eorum non su-
 my aui calare, ne prophe-
 tia (quod abijt) damnemur
 Sententia, qui ait, si annun-
 ciaveris iniquo iniquitatem
 suam, animam tuam liberasti
 Si autem non annunciaris

ei, sanguinem de manu 107

non requiritur. Est etiam hoc 87

ad sanctam sedem perlatum

(quod pudet dicere) et non so-

lum sacerdotali, sed etiam omni-

christiano nomini est inimi-

cum; id est, quod ~~ut~~ [†] illi epy-

copos, vel sacerdotes, aut metu

compellunt, aut vi extorqueat,

aut fraude decipiunt, aliqui

confessionij sue in alteram

partem qua debeant, aut pro

suarum non requisitione re-

rum, aut (quod deterius est)

alieni errorij secta scrip-

tura, facere, et propriis ma-

nibus roborare, et coram

populi

† nonnulli
✂

populi recedat, atq[ue] confiteri.
 Aliquos dicunt a mari bus et
 ergastulij recludi, ut saltem
 h[uius] territi invidij, devient
 Oni sacerdotes, et sui fove-
 ant voluntatibus. Relatum
 insuper est ad huius sancta
 et Apostolica sedis apicem,
 quod quidam a muli Christi,
 eiusque sancta Ecclesia in-
 sidiatores, sacerdotes Dei
 ad iudices publicos accusa-
 re praesument, cum magis
 Apostolorum Christianorum
 curas ad Ecclesiam deferri, et
 ibidem terminari praecipiat.
 Taliter praevanicantes
 praevanicati sunt in
 Deum

Deum suum, et obediunt
praeceptis eius. Legitur tota
169
82
epistola. Modo quando dete-
ctus est nequitia, omnia supra-
dicta faciunt Sullista, ne
amittant elemosinas quas
praetextu beatificationis
phantastici Sullii recoli-
gunt.

Iginus Papa in epist. 2. ad
Athenienses ait: Nolite fra-
tres iugum ducere cum in-
fidelibus. Idem possum
dicere incolis Maioricen-
sibus: Nolite iugum ducere
cum Sullistis, et Sullio
addictis

Lib. 1. decret. cap. Grandi 2.
 ait gl: Nota 1. principale
effectum huius cap. videlicet
quod si ille qui praest
alicui communitati sit ne-
gligens et remissus potest su-
us superior sibi dare coad-
iutorem, qui in iure vocatur
curator. Quare autem qua-
 lificatori in primo priora-
 tu datus fuit coadiutor, seu
 curator, cunctis notum est,
 ut Provincialis manifeste
 tavit; videlicet quia erat
 ignarus. In 2º prioratu
 non

non curator ~~quod~~ exat,
sed ab officio ~~quod~~ movendy.

171

89

~~lib. 1. cap. 1.~~

lib. 1. Decret. Greg. c. Dilectus

29. col. 67. nu. 70. ait Glos:

Judices enim appellationis cog-

noocere debent, an sit legi-

time appellatum, quia nemo

cognoscere habet de appella-

tione ab eodem ad superiorem

interposita, ut hinc patet: sed

superior ad quem appella-

tionis.

172. lib. 4. De Greg. tit. 7. C.
Firmissime et gl. Quasi
tum fuit ab Augustino, vtrū
haereticū vel schismaticū sal
vāri possit. Resp^t August
firmiter teneat, et nullatenū
~~et nullatenū~~ dubite, qd om:
nū haereticū ~~et~~ et schisma
ticū, cum Diabolo et Ange
lū eū aeterni ignis iudicio
punitur, nisi ante finem
vite catholicae Ecclesie
 fuerit reconciliatū. Et.
Qui etiam decreta Ponti
ficia scilicet contemnit,
nisi ante ~~vite~~ mortem pe
nitentiam agat, igni aeterni

no inferni ~~typum~~. quia 173.
scienter condicere de re
Pontificia est mortale pei:
catum. 90

Ibid. & Haereticum, dicitur,
quod haereticus multis modis
dicitur :: Qui enim confin:
git novam sectam, vel con:
fitam sequitur ::: Qui ali:
ter sentit de articulis fi:
dei. Vide etiam cap. seq.
Fraternitatis tuae

Lib. i. De vet. Greg. Cap. Duo
simul 9. & Conuetudo di:
cit gl: Qui est in possessione
aliquis

274. Alicuius rei in ea defendi
bet. Sed Cymon est in pos
sessione, quod Bulla fuit a
Gregorio XI. expedita: ergo
Colum bullata non probent
eum falsificasse bullam, in
possessione defendi debet, et
de facto in ea defenditur,
et usq[ue] ad diem iudicii de
fendetur.

Dist. 9. c. Noli me i. 3. ait
gl. 5. In iij. Loquitur hic
secundum illa tempora
cum adhuc scripta Augus
tini

tini, et aliorum sanctorum 275.
Patrum non tenebant authentica: 91
sed hodie iubentur
omnia teneri usque ad ulti-
imum iota. ut l. dist. c.
ultimo.

To. 1. Concil. fol. 39. pag. 2.
in fine ponitur epist. 2. Alex:
andri Papae de causis et grava:
minibus sacerdotum. Et fol.
40. pag. 1. prope initium ait:
Qui enim vos persequitur,
ipsum, cuius legatione fungi,
mini persequitur, quia sicut
ipsius filius Dei mediator
fuit Dei, et hominum, ita
et

176. et vos eius vice in Ecclesia
estis constituti, et inter Deum
et homines legatione funga-
mini. Si quis autem legatione
vestram impedit, non unius,
sed multorum profectum ever-
tit. Et sicut multis noceat, ita
a multis arguendus est, et bo-
norum societate coercen-
duus. Et quia Dei causam im-
pedit, et statum conturbat
Ecclesie, ideoque ab eius li-
minibus Ecclesie coercetur.
Ab omnibus quoque talis est
cavendus, et non in communi-
one fidelium usque ad satisfac-
tionem recipiendus. Est enim

Statutum olim, ut qui sta-
tum conturbat Ecclesie, ab
eius liminibus arceatur, nec
cum fidelibus communicet,
qui eorum bona eventit. Vos
ergo si dilectionem habue-
ritis ad invicem, et unanimes
fueritis, facile tales supera-
re poteritis. Si vero (quod
absit) discordes fueritis, et
canino dente vos devorare
coeperitis, non solum eos non
superabitis, sed et vobis ipsi
nocebitis, atque ab eis supera-
bimini, et innocenter, forte
peribitis. Qui autem ex ves-
tro Collegio fuerit, et ab au-
xilio vestro se subtraxerit,

magis semplicitate, et non
 sacerdotum esse parabatur. Ec-
 ce (inquit Propheta) quam
 bonum et quam iucundum
 habitare fratres in unum.
 Illi vero in unum ~~et~~ non ha-
 bitant, qui a fratrum solatio
 se subtrahunt, aut (quod
 deterius est) fratribus ini-
 urias praeparant, aut laqueos
 ponunt. Legatur tota epist.
 tota, qua facta Sullistarum
 et Qualificatorij Anglia
 de pingit.

Idem Pontifex epist.^a 3. fol. 41.
 pag. 1. lin. 1. ait: Cruisigne
enim Dnm, qui eum in

Sacerdotibus suis perse-
quuntur, ~~et~~ a cru-
ciatu dicitur. Magnum ve-
ro cruciatum sustinet, qui
vim patitur. Sed tamen bea-
ti qui persecutionem pa-
truntur propter iustitiam.
Ecce ait Iudas Apostolus: Ve-
niat Dns in millibus suis
facere iudicium et pendere
omnes impios, et arguere om-
nem carnem de omnibus
impietatibus eorum.

Legatus epist. Stephani
Papa 1. fol. 93. pag. 1. in
principio.

179.

93

180. Lib. 2. decr. tit. 30. Cap.
De confirmationibus 2. ait
gl: Dicitur in hoc capitulo
qd de confirmationibus se.
Exij Apostolica non licet
alicui iudicare, nisi ad
hoc habeat mandatum aut
certum sit qd per falsi sug-
gestionem sint elicta.
Nota qd de confirmationibus
Papa sine eius mandato
nulli debet iudicare, nisi
per falsi suggestionem fuerint
obtentæ. Ibid. §. Iudican-
dum ait: nisi per eum qui
concessit, vel successorem
ut notum est in glos.
preced.

precedenti decretali.

181.

Ex hac doctrina legitime
inferitur, nullas esse illas
sententias, quae contra Ey-
mericum prolatae fuerunt,
ut garrilunt Lullijta, cum
non sint a Summo Ponti-
fice latae, nec ab aliquo
cujus auctoritatem habent.

94

Eode tit. c. Porrecta nobis. 6.
ait gl: Quidam regulares,
qui prioratibus suis praes-
sunt, impetrabant literas
confirmationis super
prioratibus suis quo ad
vix

182. vixerint possidendij: Per-
venit hoc ad Papam: dicit
Papa, qd non credit huius:
modi literay a Cancellaria
sua emanasse: Unde man:
dat, illos qui huiusmodi li:
teray ostenderunt, in quibus
Administratione Prioratum
confirmantur, puniri tam:
quam salarior. Haec res
nullius est momenti respec-
tu Bullae condemnatoriae
operum Sullii. Quomodo ex-
go hoc non pervenit ad
Papam, et ipse dixisset si
praefata Bulla fuit ab
ipso expedita, an ab Ey:

merico conficta. Quare
Statim ut publicata fuit,
non confugerunt ad Grego-
rium XI.

183.

95

Vide lib. 9. decret. Greg.
tit. 20. cap. Ad falsariorum
et cap. Accedens 8. et alia
capita eiusdem tituli 20.

In eod. tit. cap. Ad audien-
tiam 3. §. Caracterem
ait glos: Character iste
non ita pro funde debet in-
fligi ut sanguine eliciat.
Sed cutij superficie de for-
metur

184. metur in signum malefi-
cii, et hoc propter odium
crimini: quia facies ho-
mini ad instar celestij
pulchritudini facta se-
dari non debet. C. de pe-
ni. Si quis in metallum.
Sed illa pena atq; infligi
non debet a Iudice Ecclési-
astico, quia periculum im-
minet in ipsa infligenda:
et huiusmodi dubitatio cle-
rici est prohibita. Supra
ne cleri, vel monachi se-
tentiam. In prior cap.
ait gl. Quidam clerici
severant

185.
96
salvaverant sigillum Re-
gis Francie: Episcopus qui-
dam posuit eum in carcere,
et significavit hoc Dno
Papa, et quaesivit qualiter
essent puniendi? Respo-
dit Papa qd nec membrum ei
auferré faciat, nec pena
infligi corporalem per
quam mortis periculum
incurrere possint: sed ei
a suis ordinibus degradatú,
in signum maleficii, ali-
quem characterem imprimi
faciat, per quod inter alios
homines cognoscantur:...

286. Item aliter p̄nuntur
Salvati clerici literarū
Dni Pape, quō sigillorū
Regum. Assignent Sullista
p̄na inflicta Eymerio,
qui (ut ipsi dicunt) vivens
convictus fuit, quod Bullā
Greg. XI. salvaverat.

Tom. 1. Concil. fol. 93. pag.
1. ponitur epist. 2. Step̄a-
ni Pape 1. de accuatiōi-
bus Sacerdotum. Et ante
medium predictae pag. ait:
Audivimus

Audivimus enim vos de
quibusdam accusari non tam
pro vestra culpa, quam pro
eorum libitu, ut vestra ra-
peve possint, et ideo vos ni-
mi affligi. Tullius pro
suo libitu auctorem volu-
minis accusarunt, et a Ma-
iorica exire coegerunt;
non ut bona eius raperent,
quia non habet; sed quia
videbant, quod si ipse in
Maiorica existeret, populi
errorem quo circa Tullium
implicantur, agnoscerent;
et elemosinas pro eius bea-
tificatione, quas Tullius
in

187.

97

188. in proprijs usq[ue] convertit[ur]
non elargirentur

Sol. cit. pag. 2. in si. dicit:
Prævidere ergo summo opere
debent omnes qui sacerdotes
Dñi persequuntur tam
oculte quam manifeste,
ne subiecti Dñi damnentur
præceptis. Si hæc ver-
ba ~~pro~~ meditentur
Sullista, forte supplicium
a Dño timeant.

Tom. 2. Concil. fol. 78.
pag. 2. lit. F. ponitur
epistola

epistola decretary Bene- 189.
dicti Papae i. ubi ~~ait~~ ait, 98
quorundam intra Provinciam
Beticam esse, qui dicebant,
neminem veraciter posse
probare Trinitatem uni-
tatem fieri, cum neq[ue] tres
unum, neq[ue] unum in tribus
posse quemquam proprie
approbari. Postea in eade[m]
epistola refertur q[uo]d ipse
Summus Pontifex scribens
Episcopo ait: Hic (frater)
Scripturarum testimonij
unitatem Trinitatis ag-
nosce, et deinde Arianoru[m]
pravitatem sequi. Injicit
ibid

ibid. Summus Pontifex
 quam plurima sacra scrip-
 tura testimonia ad pro-
 bandum Trinitatem in
 unitate, et unitatē in Tri-
 nitate: nullam tamen de-
 monstrationē Lullianam
 apposuit. Forte prædilectus
 Dñs Papa Ecclesie caput
 et Pastor non habebat fi-
 dem, qua supposita demon-
 strationi naturali confi-
 ceret, quæ Lullius (ut di-
 cunt Lullista) conficiebat?

Petrus de Alagona in

Compendio ur. can. nu. 191.
2233. ait: Item qui pecca-
tum suum defendit aucto-
ritate vel consuetudine ma-
gis peccat, ideo magis punien-

Quj. C. Nemo. 33. q. 4. C.

1. de pen. 8. 6. Et postea

ait: Item 2. est speciale,

quod factum literas Pape

traditur Curie seculari.

Videat idē D. nu. 2181.

et 2420. Sullista auctori-

tate potentiū suū peccatū

defendunt; et Qualificator

virga regiminiū suū et

Sullistarū peccatum de-

fendit.

292. Lib. 4. decr. tit. 31. C. In-
ter dilectos. 11. §. Vel pro-
curaverit, ait gl. Dolus e-
nim non ex presumptio-
nibus, sed ex perspicui in-
dicij probari debet. C.
de dolo, dolum. Unde qui
dolum allegat, dolum proba-
re tenetur. ff. de probas.
Quotieny. §. Qua dolo.
Lullista nec presumptio-
nibus dolum fuisse in Bul-
la probare poterunt, cum
nihil pro Lullio obinve-
runt.

Petrus de Alagona ~~no~~ 293

nu. 2424. ait: Item quod: 100

do contra executorem con:
tra de excommunicatione
iniuryta, excommunicator
condemnetur ad interesse
excommunicato, et arbitrio
superioris puniatur pro qua:
litate culpa, quia est gravi
culpa excommunicare inyon:
tem, nisi erraverit ex causa
probabili, maxime si sit bo:
na opinionis. Excommuni:
cationem latam contra scho:
larem, qui figuram habetis:
ci Iulii igni tradidit, esse
iniurytam esse se notum;
cum

294. Cum in sententia suppo-
natur, Sulliu' habere cul-
rum publicu', ~~quod~~ a Sede
Apostolica approbatum,
qd est pliyqua' falsu', ut
ex dictis constat. Neque
Episcopus potuit habere
opinionem probabilem:
nam publicato volumine,
in quo circa 30. Doctores
continebantur, quorum ali-
qui esse haereticum,
alii haereticum, alii sal-
tem haereticu' materia:
liter assererebant, ipse
Episcopus congruenter
Thro

Theolo goj et nihil con- 295
tra voluminijs Autore
invenerunt. 101

Idem Alagona nu. 2258.

C. 12. Cum olim Innoc. III.

ait: Quando privilegiatus in-

strumentum perdit, potest pro-

bare suum privilegium per

testes, qui deponant de tenore

instrumenti, et qd non erat

falsificatum praesertim in

Bulla, carta, et litera, et ad

servandam aequalitate pars

adversa potest producere

suos testes. Dato qd Bulla

condemns

condemnatoria operum Lullii
 non fuisset registrata, si
 Lullius statim ut publica,
 la fuit, confugissent ad Pa-
 pam, Eymery per testes
 probasset, se non illam con-
 finavisse; et si non probasset,
 castigatus fuisset. Quare cre-
 dendum est tot annos expec-
 tase, quando certi fuerunt,
 nullum posse fidei facere,
 Pontificem eam expedivisse.
 Videat. idem Alagona nu. 1707
 et 1708. et lib. 3. decr. tit.
 22. C. Glorioso in 6.

Turre cremata to. 3. pag. 297.
286. col. 1. Non in perpe-
tuum ait: Non laeditur
apud Deum damnatione
perpetua qui iniuste exco-
municatur :::: Iniuste ex-
communicans crimen in-
currit sacrilegii, et qui pra-
cipites sunt ad excommuni-
candum gravius cadunt.

Idē D^v. to. 1. pag. 166. col. 2.
post med. ait: Ubi est suppi-
tio quod litterae Apostolicae
sint falsa, potest in carce-
rari presentans, quo usq³
veritas

veritay immineat. Videat.
 Mirum est, quod Dermittuy
 tot signa evidentia falsi-
 taty agnoverit in Bulla
 condemnatoria operu' Pul-
 lii, et qd nullus ex vivis dor-
 tissimis, qui absq' dubio erat
 in Catalonia quando publi-
 cata fuit Bulla, nullam sus-
 pitionem falsitaty agno-
 verit. Quare non fuit in-
 carceratus Eymericus?

Idē D^v. to. 2. pag. 422. col. 2.
 docet qd excommunicatio nō
 potest inferri nisi pro pecca-
 to

to mortali: sed confringere
figuram Sullii, et in ea scri-
bere: Inter hæreticorum locum,
non solum non est peccatum
mortale, sed nec veniale, imo
est virtutis actus: ergo &c.

299.

To. 2. pag. 434. col. 1. docet
idē D^r. qd excommunicans
iniuste, aut ex animo, aut ex
ira, aut ex ordine scienter
peccat mortaliter.

Judex excommunicans ex ig-
norantia crassa et supina
peccat mortaliter. Legatur
tota pag^a.

200. Pag. 436. col. 1. circa med.
adducit illu textum Ezech.
23. v. 19. Ut interficerent
animas, quae non moriuntur
De. et ait; qd illum exponit
Gregorius de iniquo iudice,
qui nocentem inique absol-
vit, et innocentem damnat
contra iudicia veritatis.

Regula iurij 56. est: In re
communis potior est condi-
tio prohibentis.

Regula 57. Contra eum qui
legem dicere potuit apertius
est

est interpretatio facienda.

Vide casu huius regula in 6.

col. 814. et 816. Ex casibus

qui ibi referuntur, inferatur

Sulliyta asserente, Sullium

habere cultum publicum dolo-

se procedere. Cum enim cultus

~~publicus~~ sit publicus duplex sit,

unus qui publice exhibetur,

id est coram multis, et alius qui

exhibetur publica auctoritate,

et tanquam ab Ecclesia institutus,

et nomine totius Ecclesiae, et

Sullius solum habeat primum,

et non secundum, sequitur quod

contra eum est interpretatio

facienda; sicut unus casus

ex

202. ex eis qui pronuntiant in dicta
regula. v. g. si quis intrans
religionem, et in ea pro fi-
tens, postea probare volens
professionem suam esse
nullam, quia erat minor
annus, et non expressit an es-
set minor annus 14. vel 24.
contra eum interpretandum
erat, quia ad suum intentum
probandum explicare tene-
batur, quod esset minor annus
14.

De verborum significatione li-
5. tit. 12. cap. 2. in 6. col.
756.

756. nu. 70. dicitur: Evi.

203

Deny accipitur pro notorio
facti evidenti, quod cunctis
apparet. Assignent ergo lul:
lytr, quomodo est evidens
miraculum Sullii, qd ampu-
taverit nasum.

104

De conpiratione Sullytanu
ut Sulliu defendant videat.
ibid. col. 757. et seq.

De regulis iurij in 6. col. 776.
nu. 60. dicitur: Si dicerem,
omnis homo currit excepto
equo Titii, haec non est ex-
ceptio: quia equus non com-
prehenditur sub illa propo-
sitione

sitione, Omnis homo: Sed si
dicerem, omnis homo currit
excepto Titio, tunc propria
est exceptio, quia propositio,
omnis homo bene com-
prehendebat Titium. Modo
 Si dicurro: Omnes imagi-
 nes sanctorum sunt honoran-
 dae excepta imagine Lullii,
 non est exceptio, quia Lullii
 non comprehenditur sub illa
 propositione, omnes imagines
sanctorum; per illam enim
 tantum comprehenduntur
 imagines sanctorum qui a
 Sede Apostolica sunt de-
 clarati, quia de Lullio non
 verificatur

verificatur, nec ulla est
sper, ut verificetur. Si esset

209

105

aliqua lex Pontificia
quae diceret, omnes imagines
esse venerandas. (qua quidem
regula esset iniqua, nec est
possibile quod talis lex a
Sede Apostolica statuatur)

tunc comprehenderentur ima-
gines Sullii, Lutheri, Calvini,
et aliorum haeticorum. Sed
non est possibile, quod talis
regula a Sede Apostolica
emanet. Et ideo nunquam
veneranda sunt imagines
Sullii, usque dum Sancta
Sedes Apostolica declaret,

(c) 2003 Ministerio de Cultura
esse

esse sanctum. Unde qui eius
 imaginibus iniuriam inferre
 non alligatur excommuni-
 catione a sacris canonibus
 Statuta.

Col. 777. nu. 10. dicitur: Re-
gula canonica de novo Sta-
tuit, qd legata que sunt
inutilia ratione legantis tantum,
vel ratione legantis et lega-
tarii, vel legatarii et eius a
quo legatum est prestandum,
vel ratione rei tantum, vel
mixta ratione rei legatæ,
et persona legatarii, tractu
temporis non constituantur:
etiam si causa impediementi
 remoz-

removeatur. ff. de reg. ca:

207

toni l. i. in prin. ff. de lega.

104

l. l. cetera. §. 1. Legata quae

fiunt Cullio sunt inutilia
ratione Legatarii, quia tan-
tum conducunt ut regnum
Maionica in errore conser-
vetur. Eleemofina etiam
quae pro actu beatificationis
ei porrigitur sunt inutile,
quia non est beatificabilis.

In 1^a reg^a. iur. in 6. col. 778.

in fine dicitur: Quoritur
in super, utrum existens in
pacifica possessione Beneficii
teneatur facere fidem de
sua

sua canonica institutione, vel
utrum sit defendendus in sua
pacifica possessione absque
eo quod probet quod fuit
canonice institutus? Respo:
datur quod ad instantiam
Diaconici, cuius interest
scire an possidens beneficia
possideat in iure absq[ue] peri-
culo animarum, et etiam ad
instantiam subditorum bene-
ficiati, si exigunt, ut ipse fa-
ciat fidem de titulo admini-
strativo, tenetur facere fidem,
sed non ad instantiam alicui-
us privati precedentis in
beneficio. Sullista ad
instantiam

in instantiam alicuius privati
 non tenentur ostendere titu-
 lum faciendi festa Sullio, sed
 ad instantiam sacra Congre-
 gationis tenentur. Propterea
 ne hunc titulum ostendere co-
 gantur minime impediunt, quod
 non proponatur sacra Con-
 gregationi.

Turre crem. to. 3. pag. 314. col.
 l. circa med. ait: Tertia con-
clusio. facient, sive venient
contra canones sine causa
propria temeritate, sive in
casu non concesso, peccat
mortaliter. Patet conclusio.

Tum ex C. Statuimus dist. 62.
ubi ait Leo Papa. Statuimus
ne in aliquo apostolica et
canonica decreta violentur.
 Tum patet, quia talis potest
 excommunicari. l. q. 7. Si quis
 omnem. in prin. et infra e
 generali. et infra e. q. Si quis
 dogmata, et hoc intellige
 quo ad Statuta preceptoria,
 et in eo capitulo quo obediens
 Cum est secundum Hostien.
 qui hoc negat extra de maio.
 et obed. c. 2. Tullius et
 omnes qui Tullium vocant
 beatum et tanquam sanctum
 venerantur, faciunt contra
 canones propria temeritate,
 et

et absque dubio mortaliter
peccant.

211.

108

Postea ait idē D.^r: 4° Conclu-
sio est, faciens contra Cano-
nes, non ex ignorantia, non
ex infirmitate, aut necessita-
te, sed ex certa malitia, et
indignia, et ex electiva vo-
luntate contemnendi canones,
peccat in Spiritum Sanctum,
et ipsum blasphemare di-
cendus est. Videat. Plures
Nulli in veneratione culti
faciunt contra canones ex ig-
norantia et infirmitate, sed
plurimi ex certa malitia,
illi scilicet qui dicere
non

212. non erubescunt, nolle con-
sulere sacra Congregatio-
nem.

Pag. 317. col. in primis ait:
Ista est decima auctoritas
et est Adriani Papae. Sum-
ma est, quod anathemati-
zandi sunt visitatores de-
cretorum summorum Ponti-
ficum. Videatur. Ergo sub-
ijte anathematizandi sunt.

Idē Turve Crem. to. 4. pag.
190. col. 1. 5. Ad tertiam
citatur Gulielmum dicentem
quod

quod festum de translatione
Joannis Bapt^{te} celebrat Ec-
clesia, quia pro veritate
mortuus est.

213

109

Eod. to. pag. 194. col. 1. nu. 2.
§. In oppositum ait: In
oppositum est glos. in parti-
cipite, ex qua colligitur qd
quamquam Episcopus possit in
Diocesi sua instituire ali-
quem colendum non tamen
prius non canonizatum per
Sedem Apostolicam. Si
lista pretendunt Lullium
episc

214. esse canonizatum saltem
per commune populi aucto-
rizationem a sede Apostoli-
ca approbatam, quomodo
~~non~~ nulli Episcoporum insti-
tuit, quod eius festum co-
latur?

Petrus & Alagona in
Epith. decret. dist. 12. pag.
8. in 2. p. lib. cap. Non de-
ret. ait: Membra non de-
sent discedere a capite, et
sicut Christus fecit volunta-
tem Patris, sic et nos et
matris, quae est Ecclesia,
cuius

cuius caput est Romana
Ecclesia; quare si quid sit si: 225.

ne discretionem iustitia con-
tra disciplinam Romanae Ecl-

siae, nulla ratione potest va-

tum haberi. Glos. Nec potest

probari, si fiat cum discretionem

17. q. 4. 55. Qui autem. Tul-

libe contra disciplinam Ro-

mana Ecclesia faciunt, min-

gentes Tullium cum raderit.

ll. c.

De Alogia. i. pt. ll. q. 4.

pag. 107. nu. N. ait: Cap.

Nemo. Cap. Nullus. ~~Episcopus~~ ait:

Episcoporum non excommunicat.

216. nisi sit manifestum peccatū.
Sed violare et comburere ima-
ginem Sullii non est manifes-
tum peccatū, imo est alibi
virtutis, quia inter haec
colorum habet. 90 &c. Vi-
de Brancati in epit. can.
verb. Excommunicatio ex
causa ferenda, et qua. Et verb.
Excommunicatio iniusta.

Alayona loc. cit. pag. 31. ait.
Cap. Licet. ~~Subditos~~ Sub-
ditos peccantes corrigat
potius benevolentia quam
severitas

Severitas; cohortatio quā
comminatio; charitas quā
potestas: Ut Christus non
statim punivit Petrum.

217.

III

Quid dicimus de illo Praelato
Angliae Qualificatore, qui
severitate, comminatione,
potestate, et tyrannide sub-
ditum non peccatorem, sed se-
dem Apostolicam et suam
religionem defendentem cor-
rexit, et fidei inconvenien-
tibus a Maioribus expu-
lit?

g. g. b. c. Qui calumniam
illatam non probat, penam
debet incubere, quā si
probaret

probasset, reus utiq[ue] susti-
neret. Ergo pena, qua E[y]
 Eymericu[m] sustinisset, si
 Bullam confinxisset, punie[n]s.
 di sunt Euliyte, qui e[um] &
 falsario accuserunt, et pro:
 bare non potuerunt. Vi:
 deat. ibid. Cap. Cui iuxta
3. cum glo.

Ibid. C. Si quis falsum 7.
Quibus: Si quis falsum dice-
rit, vel personam inno cen-
ty falso crimine maculave-
rit, iuxta Sacerdotu[m] arbi:

trium diuturna peniten-
tia expurgetur. Et cap 8.
Oicitur: Si quis vero laicu-
larium per calumniā Ecclē-
siam, aut clericum fatiga-
re tentaverit, et convictus
fuert, ab Ecclēsiæ liminibus,
et a catholicorū communione,
nisi digne penituerit, coer-
ceatur. Facillime convin-
ci possent præcipue fan-
torey Sullii, qd conventus
Sancti Dnici, et auctore vo-
luminis fatigare tentave-
runt.

219.

112

Tom. I. Concil. fol. 347. lit. F.

ponitur re scriptum Leonis
 Papæ 1. et cap. 1. ait: Tandem
 quod apud vos scandali conti-
 gerit, atque contra integri-
 tatem fidei exortu fuisse
 agnovimus, et quæ prius vi-
 debantur occulta, nunc no-
 bis rejerata patuerunt. Qui-
 bus ~~Eusebius~~ Eutiches qui
 presbiterii nomine ~~honorabilis~~
 honorabilis videbatur, multum
~~imprudens~~ imprudens, et nimis
 imperitus ostenditur; ut
 etiam de ipso dictum sit
 a Propheta. Noluit intelli-
 gere ut bene ageret, in-
 quitatem meditatus est in-
 cubili

cubili suo. Quid autem
iniquum, quam impie sa-
pere et sapientioribus Do-
ctoribusque non credere? Sed
in hanc inipientiam ca-
dunt, qui cum ad cognoscen-
dam veritatem aliquo im-
pediuntur obscuro, non ad
propheticas voces, non ad
Apostolicas literas, nec ad
Evangelicam auctoritatem, sed
ad semetipsos recurrunt. Sed
ideo Magistri erroris exi-
tunt, quia veritatis discipu-
li non fiere. Quam enim
eruditionem de sacris
novi et veteris testamenti
pagina

paginiy acquirivit, qui nec
ipsiuy quidem symboli ini:
tia comprehendit? Hæc
 videntur pro qualificato:
 re et lullij dicit ~~viden.~~
~~tot.~~

To. 2. ~~et~~ Concil. fol. 520.
 refertur 1° articulo Joan:
 niy Wicleff damnatum in
 Concil. Cony tom. et est se:
 quens: Substantia panis
materialis, et similiter
substantia vini mate:
rialy manent in sacra:
mento altaris. Lullij
 dicunt

Dicunt quod manet sub-
stantia communis, seu sub-
stantia caloris. Si hæc opi-
nio etiam intelligitur dam-
nata cum prædicto articu-
lo, videatur.

223

114

Art. 2. Damnaty: Acciden-
tia panis non manent sine
subiecto in eodem sacra-
mento. Si enim manet sub-
stantia communis, seu caloris,
ut volunt Lullista, potest
dici, quod prædicta acciden-
tia inhaerent prædictæ
substantia, quod est hæ-
reticum. Si Lullista hoc
negant, quærat ab eis,
quid

224 quid facit ibi prædicta
substantia, quia si nihil
facit, frustra ibi est. +

et ceteris si ibi? quæ talis substitui
in hærent; cui non sine separata ab ipsa substantia
vel eam infirmarent.

Tom. 2. Concil. fol. 103. nu.
XII. ubi ponuntur acta
Concil. Tolet. 4. Statuitur
quod hymni decantentur. Et
postea dicitur: Et quia a
nonnullis hymni humano
studio in laudem Dei atque
Apostolorum, et Martyrum
triumphorum compositi esse
proceduntur, sicut hi quos
beatissimi Doctores, Hi-
larius, atque Ambrosius
ediderunt

225
115

coiderunt, quos tamen qui-
dam specialiter reprobane
pro eo quod & Scripturis
Sanctorum canonum, vel
Apostolica traditione non
exiunt. Reppuant ergo
illum hymnum, ab homi-
nibus compositum, quem
quotidie publico, privatoq;
officio in fine omnium Psal-
morum dicimus, Gloria
et honor Patri, et Filio, et
Spiritus Sancto in saec-
la saeculorum. Amen. Nō
et ille hymnus, quem nato
in carne Christo, Angeli
cecinunt, Gloria in
excelsis

226. excelsij Deo, et in terra
pax hominibus bonae volu-
tatis, reliquaq[ue] quae ibi se-
quuntur Excelsij tui Docto-
res composuerunt. Ergo nec
ipsi in Excelsij canendi sunt,
quia in Sanitaru[m] scriptu-
rarum libri non inveniun-
tur. Haec doctrina optima
est ad confutandu[m] Lullij,
qui ideo negant illam Bul-
lam Greg. XI. quia non in-
venitur; quapropter alij
Bullae negare tenentur, q[uod]
non reperiuntur. Et ideo
negare debent, q[uod] Lullij
habuerit officiu[m] proximu[m]
et

et missam, quia praedicta
non inveniuntur.

227

116

Deus quandoq[ue] per malos
~~malos~~ facit vindictam.

23. q. 9. §. Hinc notandum.

Ex quo colligo qd. si Lutherus
amputavit narum, cum sit
haereticus, Deus eo usus est
tanquam malo ministro, si-
cut usus fuit. Diabolo, ut ma-
la Job inferret.

Jacobatus L. Concilio pag.
18. col. 1. lit. A. ait. Conciliū
viennense inconstitutum est
anno

228 anno 1310. Kalendij Octo:
brj, et finitum anno seq. 6.
Aprilij. Huic Concilio, ut
asserunt Lullijta, interfuit
Tullij. Sed hoc est libere
dictum. Et si interfuit, quid
ibi fecit? Verum quidem
est, quod 2mo aliquo Docto.
re iam obierat multij annij
ante tale Conciliu.

Idem Jacobatij pag. 146. col. 2.
lit. D. ait: Qui potest condem.
nare potest regulariter ab.
solvere C. inferior 21. d.

cum contrariorum eodem
sit disciplina. l. r. ff. de iij
quae sunt sui, vel alien. iur.
et in ti. eo. ti. et in ti. de
tutelij in prin. cum simil.

Cullij vero potest condemnare, id est amputare nasum, sed non potest absolvere, id est non potest restituere nasum. Potest mittere in firmitate, sed non potest eas sanare. Potest enecare, sed non succitare. Videt mihi dicendis de Cullis sicut dicit ~~in~~ Jacobatij lib. 10. art. 6. pag. 613

in

230 In argumento qd sibi pro:
ponit in contrariis, quod
scilicet aliqui dicunt quod
Papa potest convocare Con:
cilium, et non potest pro:
libito illud dissolvere. vi.
deas. loc. cit. col. 2. lit. C
D. et seq. secundum. Ita
opinio quae falsa est, ve:
ra est in Iulio, qui potest
amputare ~~regnum~~, et
non potest pro libito resti:
tuere. Et idem erit sicut
Satan qui potuit afflige:
re Iob, et eius filios ene:
care, sed non potuit eu

232. qui sunt potentes me im-
pediverunt, ne sua attempta-
ta Sacrae Congregationi pro-
ponerem, ad Deum appello
modo supra dicto

Pag. 783. col. 1. lit. B. di-
citur: Porro multi malignan-
tior contra Sedem Aposto-
licam propter yltam dona-
tionem, et ante vulgus qui
legant, qd mirum est, cum
adhuc temporibus nostris
fuerit in Ecclesia Sancti Pe-
tri in frontispitio maiori
arui ante altare maius

Constantinus Imperator in 233.

magico de victis literis au. 119

rely ostendens Salvatori et

Beato Petro Apostolo Eccle-

siam ipsam a se edificata,

videlicet Ecclesiam Sancti

Petri. Et ego vidi multos

codices de donatione loqui-

tey hominum malignitate

corruptos. Ibi enim scrip-

tum erat concedimus pala-

tium nostrum Lateranense.

Delectum erat verbum con-

cedimus et adiectu contradi-

cimus. Et ad ~~hunc~~ hunc mo-

dum vidi etiam aliquos

In 6. decret. in proemio. S.
Doctoribus col. 3. nu. 40. di-
citur: Doctor dicitur a do-
cendo, et debet esse cautus ne
proferat tacenda, vel di-
senda reticeat. 43. dist.
Sit Rector. Et contra regy.
Sit Qualificator.

In proemio Clementinarum
col. 1. nu. 20. dicitur. Et
narrat Clemens Papa quod
tanti casus emergunt de
novo quotidie, quod impossi-
bile

Gile est tot iura condi et fie-
vi: quare dicit, ut tanta ma-
litia vitentur, et iura aliquo
modo clarificentur, et de cetero
non tantum diversificentur,
quod recurrendum est ad aucto-
ritatem Principis, quae in
hoc est necessaria, qui Prin-
ceps declarabit ipsa iura,
et declarationem illam tene-
buntur homines insequi, et
si suo sensui non inniten-
tur. Ibidem nu. 40. haec
scribuntur: Postquam iura
sunt taliter et ita ambigua
seu dubia, quod nulla sanctio
possit fieri ita clara, quin
adhuc

adhuc remaneant dubia
aliqua: et ideo hic dat unū
consilium, quod auctoritas
Principis est necessaria
propter malitiam hominū.
 Omnia quae faciunt dully-
 ta indigent auctoritate sa-
 cra Congregationis; sed ipsi
 ad eam confugere volunt.

Lib. 1. c. clemen. tit. 2. cap. 1.
 col. 10. nu. 40. dicitur: Per-
tinae nullo modo vult do-
cevi, sed semper putat ha-
bere saniorē intellectū.
ideo dicitur indocilis. Inde
periti-

~~perseverantia~~, perstinacitas, 237

tis, id est, assiduitas, perse- 121

verantia, imprudencia: idē
et perstinacia, cia. Et secun-

dum Papam perseverantia

est in virtute, perstinacia

in malis. Venerantē Cullis

tanquam sanctum sine ap-

probatione sedis Apostoli-

ca sunt perstinacia.

In Extravag. tit. 14. cap. 9. col.

260. §. Solutum et in calij.

sic gl. sed hoc intellige, clave

non errante: alia enim si

Ligando vel solvendo erraret,

(c) 2007. Ministerio de Cultura Ligatus

238 Ligatus vel solutus quibus non
Coercitur quo ad Deum: Fre-
quenter enim fit, ut qui per
Eccliam militantem foris
mittitur: intus sit, scilicet in
Ecclia triumphanti: et ille
foris est, scilicet extra Eccl-
iam triumphantem, qui in-
tus scilicet in Ecclia mi-
litanti retineri videtur.

24. q. 3. C. Si quis non recto
extra de sent. excom. Ille
Scholarius qui declaratus
fuit incurtus in excommu-
nicationem, seu extra Ec-
cliam militantem, si
non

non habebat aliud peccatū,
nisi combuysse imaginem
Lullii, erat intus Ecclesiam
triumphantem. Et Lullistæ
qui contra sedem Apostoli-
cam Lullius ut sanctum ve-
nerantur, quamvis sint intra
Ecclesiam militantem, sunt
extra Ecclesiam triumphan-
tem, nec ad eam ingredi poterunt,
nisi culti Lullii dimittant.

De reg. iur. in 6. reg. xi.
ponitur hic casus: Traitor
et ego vey habebamus litem
inter nos coram iudice com-
petente: proposuimus facta
con:

240. contraria: et fuimus admi-
ra ad illa probanda: tu ac-
tor ad probandam tuam
intentionem produxisti
quatuor testes: ego etiam
reus ad probandum meum
factum contrarium produxi
alios quatuor testes: isti
nostri testes sunt pares in
dignitate, et in ceteris, et de-
ponunt aequè ~~veri~~ verissi-
milia, et in effectu sunt
omnino aequales: et sic in-
tra nostra videntur esse
paria. Quaeritur, quorum
testium dicta debeat inde
iniqui

iniqui: et pro qua parte
debet proferre sententiam? 241

123
Respondetur quod sententia
est ferenda pro iure con-
tra te actorem: quia cum
partium iura sunt obser-
va, reo favendum est potius
quam actori: et hoc verum
in decisione Caii. Multo

magis ferenda erat sententia
in favorem scholaris, qui
fidei zelo repletus figuram
Lullii combussit, et erat
innocentissimus: inculpatus
deklarandus: ha-
bet enim innumerorum Doctorum
res qui asserunt, Lullium
inter

242 inter haereticos locum ha-
bere: Promotor fiscalis ali-
quos Doctores in sui favore
potest allegare, sed sunt ex-
igua auctoritatis vel suspec-
ti; Et nullus assertive dicit
Tullium habere cultum
publicum &c.

~~Page 43~~
Digt. 43. C. Sit Rector 1.
Dicitur: Sicut incauta locu-
tio ponit hominem in erro-
rem, sic indycretum silen-
trium in errore relinquit.

Indivictum silentium qd 243
posuit qualificator, vetin-
quit totum Regnum Maior-
rica in errore circa cultu
Cullii inter haereticos locu
habentij.

De reg. iur. in 6. reg. XVIII.
~~non~~ dicitur: Non firmatur
tractu temporis, quod de iure
ab initio non subjicit. Quod
Cullij cum radiis de pinga-
tur, et eij figura in Eccl.
sij reponatur, et ut sanctus
veneretur, quamvis a longo
tempore

344. tempore; cum ab initio no
+ de iur. subjicit, non firmatur.
ve

Certum namq[ue] est, iura non
permittere, imo prohibere,
eum qui in catalogo here-
ticorum reponitur, posse
radij de pingi, in Eccl[esi]e
reponi, et ut sanctum ve-
nerari.

In ead. veg. ponitur sequens
casus: Ponamus casum quod
aliquis a Sede Apostolica
impetravit gratiam expec-
tativam, per quam Romani
Pontifex mandabat Cano-
nicis

nicy Ecclesie P^{ri}ncipaliter
 vel alicui Praebato, ut ipsi
 de beneficio Ecclesiastico
 providerent, si quod vaca-
 ret, alioquin de proximo
 vacaturo, etiam si illud
 beneficium esset dignitas,
 personatus, vel officium,
 aut illi immineret cura
 animarum, et ponamus qd
 tempore impetrationis im-
 petrans non habebat per-
 fectam aetatem requisi-
 tam ad Ecclesiam. Accidit
 qd antequam vacaret
 Ecclesia parochialis
 effedry

effectus est perfecta aetatis:
 Utrum illa gratia expecta-
 tiva reassumat vires: et
 sic ipse impetrans virtute
 sua gratia possit promo-
 veri ad Eulejiam parrochia-
 lem? Respondetur quod
 non: quia quod ab initio
 non valuit, tractu tempo-
 ris non convalescit. Haec
 doctrina probatur etiam ma-
 nifeste, erectione Studii
 generalis in Universitate
 Civitatis Maiorica, virtute
 Bullae Clementis X. esse
 nullam

nullam: In ipso enim Bul:
 leto dicitur, quod quia in
 dicto Studio generali le-
 guntur omnes facultates,
 Theologia, Philosophia,
 Juris prudentia, Medicina
 &c. concedebatur ~~facul-~~ ~~ta-~~ ~~ty~~ ~~Episcopo~~ ~~Maionica,~~
 quod si ita esse comperiret,
 ipsum Studium generale
 in Universitatem erigeret.
 Certum et ~~■~~ indubitatum
 est, tempore impetrationis
 privilegii, non perlegi in
 dicto Studio generali eas
 facultate

48. facultate in privilegio me-
morata; sed post 20. annos
ut ego testis ocularis sum,
assignati fuerunt cathedra-
tici pro cunctis facultatibus
in dicto privilegio conten-
tis, quae antea minime
legebantur; et post duos,
vel tres dies, praecipui
factores accesserunt ad Dnm
Episcopum, cui privilegia
Smi Dni Clem. X. et no-
mina Cathedralium om-
nium facultatum, quae
in eo memorantur osten-
derunt. Ex quibus Dns
Episcopus

Episcopum ~~non~~ fuit ut praesentatum
 Studium generale in Universitatem erigere.
 Saly erectio nulla conveniens est,
 quia eis Maioribus falso informaverint
 summum Pontificem, ab initio non
 subsistit. Roboratur hoc, quod praedictis
 legibus impetratum fuit, quando Reg.
 20. in 6. Nullus pluribus uti defensionibus
 prohibetur. Vbi gl. col. 803. nu. 40.
Nullus prohibetur uti pluribus defensionibus

249
 + Episcopum Maioribus erat Regniculus, et quia scie-
 bat, hunc non Legi praedictis facultates hostium em-
 pene praeribit. Vbi gl. col. 803. nu. 40. Nullus pluribus uti defensionibus

250 nibus, etiam si illa defen-
siones essent invicem con-
traria.

Reg^a. 23. Sine culpa nisi
subjicit causa, non est ali-
quis puniendus. Sed qua-
lificator sine culpa et sine
causa auctorem volumini
quia decreti Pontificii obe-
diebat, a Majorica ex-
pulsit.

Reg^a. 29. est: Quod om-
nes tangit, debet ab om-
nibus

riby approbati. Cuius
lullij a solij lullij
approbatur.

291.

Reg. iur. 48. talis est:
Non est obligatoriu con-
tra bonos mores praesti-
tum iuramentum. Iura-
mentum defendendi Ray-
mundum Lullium non
est obligatorium, cu
sit contra bonos mores.
Nam iurare defende-
re eum, qui inter ha-
reticos annumeratur,

242 cum Ecclesia praecipit:
at ut eos reiciamus,
et anathematizemus, est
contra bonos mores.

Reg. iur. bo. talis est:
Non est in mora, qui po:
test exceptione legitima
se tueri. Ex hac reg. se:
quitur, scholarem illum,
contra quem sententia
excommunicationis ~~est~~:
deprolata fuit, cum sen:
tentia iniusta, iniqua,
ac Satanicam sit, etiam
post

post longum tempus le:
gitima exceptione posse
se tueri. 253
129

Reg^a. 64. est: quæ contra
idæ fiunt, debent utiq; pro
infecis haberi. Excom:
municare eum qui figu:
ræ igni tradidit illius qui
est hæreticus est contra
ius, et pro infecta haben:
da est.

Reg^a. 66. Cum non stat
per eum ad quem pertinet
de

244. de quo minus conditio im-
pletatur: haberi debet per:
inde ac si impleta fuisset.
Si ille scholarum non appel-
lavit de iniusta et iniqua
sententia, et intra annum
non confugit ad Curiam
Romanam, non stetit per
eum propter violentiam ei
illatam, et quia coegerunt
eum ut appellationi re-
nunciaret; et etiam quia
in eadem sententia pena
ei imposta fuit, ne in-
tra annum posset &
Regno

Regno Majoricarum 244
eare: Et hoc quia time- 130
batur qd ad Curiam Ro-
manam se conferret.

Reg^o. 74. In frustra tibi fide
quis postulat ab eo serva-
ri, cui fidem a se praesti-
tam servare recusat.

Lib. 2. Clemen. tit. 3. de
causa possessionis et pro-
prietatis. Cap. unius ait
¶ licet & iure civili
non possit adiri Impera-
tor

296 tor in prima instantia, o-
mniū mediū, tamen de
iure canonico licitum est
adire Papam omniū me-
diū in prima instantia, q^a
Papa est ordinarius totius
orbis, et concurrit cum omni bus
aliis. Videat. decret. Gra-
tian. 2 q. 6. c. si quis ve-
trum. et dist. 22. c. re-
novantez &

11. q. 3. c. si quis dixerit
56. ait gl. Iti reverti-
tur Gratianus de propo:
sibi

situm ostendendum, scit.

257

131

quod sententia iniqua no-
let ei, qui eam protulit, no-
autem ei contra quem pro-
lata est. Potest etiam hoc
intelligi de rebus ipsis, id
est, si quis dixerit vitia
esse virtutes, vel e contra.

Et h. abominabilis, ait

quia mortaliter peccat: et
consonat ei quod dicit Aug.

sup. 1. epist. ad Corinthios,

quod errare in rebus, est mor-
tale peccatum, scit. cum

putat quis id opus esse bonum
quod est malum vel e con-

verjo. nam qui libet
adulterij tenebitur scire hoc
esse bonum, illud malum.
Vel dic, dixerit, id est, fir-
miter asseveraverit, cum
non sit certus. Vide II.
q. 3. C. Sententia. t. Jo-
annem Bapt^m Conradu
q. 17. 6. In decret. Greg.
lib. 4. col. 1920. nu. 60.
et 70. Et II. q. 3. C. Non
debet. 64. et C. sed po-
natur. Sententia ergo
contra Scholarem pro lata,
cum sit iniqua, ei non no-
cuit, sed iudici, seu eius

consultoribus, qui scire
tenentur, non esse peccatis,
sed virtutem comburere
imaginem Sullii.

259

137

Ibid. C. Si quis hominem 58.
ait gl: Redie Tratianus
ad propositum, scilicet ad pro:
bandum iniqua sententia
nocere ei, qui eam tulit:
et non illi contra que lata
est: et ita non esse ei par:
cedum. Est ergo casus hu:
ius capiti. Quidam dice:
bant iniuriam hominem
esse iniuriam, alii dice:
bant

bant iniquum esse iudicium.
 Quasitum fuit a Hieronymo
 utrum isti sint mali?
 Et resp^t, qd sic. Et hoc pro-
 bat auctoritate Esaya di-
 centis. Va qui dicunt dul-
ce amarum. §. Crediderit
ait gl: Id est, asseverave.
rit. §. Errat. gl: non
opinando, sed stulte as-
serendo. Tullius non
 opinando, sed stulte asse-
 rendo, publicant Tullius
 esse venerandum ut sane-
 tum, qd falsissimum est.

Ibidem

Ibid. C. Ua qui dicitur 59. 262.
ait gl: Esayas dicit in hoc
cap. qd qui dicit, malum esse
bonum, et e converso habet
penam temporalem, et
eternam.

133

Ibid. C. Non sunt audiendi
56. ait gl: quidam sancti
virii, vel feminae, cum
in famarentur a quibusdam
non curabant dicentes,
solum conscientiam mun-
dam sibi sufficere apud
Deum. Quasitum fuit ab
Aug. utrum bene dicerent?
Et

262. Et resp^t Aug^o qd non: quia
conscientia nostra nobis
est necessaria: alii vero
fama. Alagona pag. 108.
in prio: Nobis est necessa-
ria vita, alii fama nostra:
nec sufficit bona vita, si
non seruetur bona fama,
qua nocet proximo. Lib.
4. decret. Greg. de purga-
tione canonica C. si quis
presbiter. §. Negligens
ait gl: Qui negligit famam
crudelis est. 22. q. 1. Nolo
10. et 11. q. 3. Non sunt
audiendi. § 6. si ergo
quy

qui infamatur, qd Deus
eum punit quia est con:
trarius Sanctorum, quod idē
est, ac accusari quod est
in fide suspectus, tenetur
in conscientia consulere
suae famae

263
134

Dyl. 83. C. Nemo quippe
2. ait. gl. Dicitur hic qd
nemo magis in Ecclesia
nolet quam prolatu desin:
quens: quia nullus aude
eum redarguere propter
ordinis reverentiam: et
alii

264 alii sumunt ab eo exem:
plum delinquendi. Hor
experientia ipsa ostendit
in illo Praelato, cui im:
positus fuit pedagogy, qui
publice deliquit praedi:
cando contra decreta Ponti:
ficia, Tullium esse sacrum,
et quia subditis urbane
eum redarguit, utens
virga Praedicationis, dixit
ei: Mentiris, Mentiris &c.
Et ex eius praedicatione
quamplurimi sumpserunt
exemplum delinquendi
et perseverandi in errore,
quo

quo imperiti simpliciter,
et contemnendi decreta
Pontificia.

269

135

Brancati in epit. can. Verbo
Errans, ait: Errantem non im-
pediens cum potest consentit.

Post epistol. Anastasii 2. 23.
9. 8. Cap. Praterea. De haer.
ret. Cap. Qui alioj. Extrav.
Joan. 22. Ne sede vacante

Greg. 7. lib. 3. epist. 4.

Erranti non ignoscitur donec
in errore permanet. Gela:
sii Opusc. de anathemati
vinculo. Erranti probens
assensu

assensum est illi similis.
Anastasio l. ep. 4. dist.
83. C. Error. C. quid enim
et C. Conventive. dist. 86. C.
facientij.

Errare non dicitur, qui nes-
cit, sed qui scire putat qd
nescit. dist. 38. C. Quamvis.
Qualificator ille quia igna-
visimus est non errat, qd
non cognovit errorem.

Errorem non corrigens Pra-
laty, conventit. Greg. 7. lib.
3. epist. 4.

Errorem defendens peior
est.

est. eo qui exvat. 24. q. 3.
C. qui aliorum.

267.
136

Petrus Ravennas in Compé-
dio iur. can. de offi. legati
fol. 219. in pro ait: Legat-
us Papæ non potest impedi-
re nec processum, nec exe-
cutionem sententia iam
late per delegatum Apосто-
licam, quia ille, cui facta
est generalis commissio
non potest se impedire de
illis, quæ alii specialiter
sunt commissæ. Ergo multo
minus potuit legatus ille,
de

268 de quo loquuntur Lullijta
impedire et annullare sen-
tentiam latam a Gregorio
XI. contra opera Raymun.

Coi Lullii

Verum quidē est, qđ Lullij-
ta in sui favorem adduce-
re possunt verba ~~ip-~~ ip-
sij Ravennatis, quae ~~habetur~~
habentur post verba adduc-
ta, et sunt sequentia: Hoc
singulariter limita non
procedere quando oritur
aliqua causa de novo, vel
detegitur causa antiqua
quae verisimiliter non
fuit

fuit considerata tempore
mandati specialij: et est
tali causa, qua si tunc fuy:
set considerata, non ema-

nasset. Ex quibus arguunt
subijta, qd orta fuit nova
causa, videlicet qd Bulla
fuit ab Eymérico conficta,
et etiam, quia error Lullio
adscripti in eius libris non
continebantur, sed ei fuerunt
falso et doloze impositi.

Sed ut ita
Lullianarum evasio confute-
tur, qd non sufficit dicere,
sed requiritur probare Bullas
fuisse ab Eymérico confictas,
et

Declinavit per Bullam et per
fieri ad Papam non ad legatos
+ Sciendum est
Sperabat.

et errore fuisse ei falso et
 doctore impostor, quod usque
 in presentem diem ~~mane~~
 minime adhuc probabiliter
 ostendere et probare po-
 runt. Probatio enim ut ait
 idem Ravennas, de probatio-
 nibus fol. 242. col. 1. est rei
dubiae per argumenta os-
tenso. glos. in rubrica C.
eadem. Et accipitur large
argumentum pro omni
specie probationis. Potes
etiam sic definire, quod
probatio est rei dubiae in
iudicio per legitimos modos
facta declaratio. Et fol.

256. col. 3. ait: Et nota. glos.

in V. Dubium pro intellectu

271

138

L. si quis intentione ambigua.

A. de iudi, quia illa procedit
in verbo ambiguo actoris:

quia pro eo est interpretat.

cum: Secus in verbo ambiguo

testium suorum: quia debet

interpretari contra actorem

in favorem rei: quia qui

probat debet clare probare,

atq; succumbit. Videamus

quomodo tullista clare pro-

barunt, Bullam confictam

fuisse ab Eymerio, et erro-

re fuisse ei falso impositas.

Nullam aliam probatione

inducunt

272 inducunt, nisi quia Bulla
non fuit inventa in rege-
bro Gregorii, et erroris non
reperiri in libro Lullii.
Sed cur, ut publicata fuit
Bulla, non confugerunt
ad Curiam Pontificiam, qua
non longe distabat a Cata-
lonia?

Idē Ravennae fol. 299. col. 2.
post medium ait: Et nota
etiam ex eo textu quod unum
intellectum quod notorietas
iniuriam reddit sententiam

ipso iure nullam: nam
Sententia iniusta tenet prop-
ter presumptionem, qua pre-
sumptio cessat, ubi notorietas
iniustitia est in contrarium.

de quo in Cap. inter ceteras
de re iudic. per innocen. in
cap. fraternitatis. In sent^o
contra Scholarem Thomista
fulminata est notorietas in-
iustitia, ut suo loco dicitur.

2. q. 6. c. Placuit q. ait gl:
Quare rebatur, quare privilegia
Sedi Apostolicae sint con-
cessa: Concilia congregare
et

274. et damnatorum Episcoporum vesti-
tuere: et de summi negotij
cognoscere. Et resp; ut om-
nes oppressi et iniuste dam-
nati auxilium habeant,
et qd iniuste non damnen-
tur aliqui sine ultione. si
Scholarij ille iniuste dam-
natus ad Sedem Apostolicam
confugeret, Cullitate sine
penitentia non evaderent.

Ibid. c. Quoties xv. in fine
ait gl: Oppressi dicuntur
pregravati ante senten-
tiam, iniuste damnati
post

post sententiam. Videatur

274.
140

Cap. Non ita 18. in ea:

Item q. Scholaris ante
sententiam fuit pregravatus,
quia in carcere detentus
fuit per multos menses, et
carcerem perpetuum ei
minabantur, nisi se subi-
ceret excommunicationi, et
postea fuit iniuste damnatus.

2. q. 6. c. Hoc etiam 37. ait

gl: Dubitatur utrum iudi-
ces puniri debeant, quorum
sententia ~~fit~~ per appella-

tionem

276. tionem fuit retractata?
Et statutum in Concilio
quod propter hoc puniri non
debent, nisi convicti fuerint
odio, vel gratia, vel pecu-
nia sententiam protulisse.

Ibid. §. Vel iniquo. Si iu-
dex per suam impruden-
tiam iudicaverit male, pu-
nitur quantum iudici vi-
detur equum. ff. de var. et
extraor. cog. l. ult. Sed
si per imprudentiam assesso-
ry, tunc assessor tantum pu-
nitur. ut ff. quod quisque
iur. l. 2. In iustitia, et
imprudencia ~~iniquo~~.

277
141
impudentia sententia
saepe nominata, non iudicium
qui doctissimus et prudens
tissimus est adscribenda
est, sed eius assessori, qui
prae terquam caeca passione
Cullio affectus est, ignorans
quod est: Nam Regia Sa-
cientia, quia causam mani-
feste in iudicio defendit, com-
demnavit eum in expensis
quas parti quae defendebat,
causavit. Quare absque ul-
la dubitatione, si a praedi-
ta sententia ad Sacram
congregationem fuisset
appellatus.

278. appellatum, severe puni-
ty fuisset.

2. 97. Ibid. cap. Paulus. 28. §. Ob.
servanda. ait. gl: Exempla
enim prelatorum et senu
facillu corrumpunt, et ideo
magis ~~punienda~~ sunt puni-
enda. ut u. g. 3. præcipue.
et 84. dicit. tanta.

Ibid. C. Quæritur pater. §. ³⁷
Proponimus filium ait gl.
arg. qd veritas a quocumq
probat.

prolata amplectenda est. 279
Et est etiam arg. contra
testimonium honorabili-
um personarum. Simile
dist. 9. ego. 142

Dist. 9. c. ego solus 4. §.
quantalibet, ait gl. arg.
qd non est considerandum
quis dicatur. ut dist. 29. Sm
et est arg. pro dictis quorum.
Quam qd non est credendum ma-
gi honorabili personae,
quam alii, quia veritas a
quo cumque prolata semper
est preferenda est. sed

80. in Maiorica, falsitas a quo:
cumque Cullitarum di:
catur, ab imperio am-
plectitur et recipiatur.

Dist. 10. C. Si in adiuto-
rium. ait gl: Petilianus de-
fendebat & se legibus contra
Augustinum, et alios catholi-
cos. Aug⁹ de hoc ipso no
reprehendit: quonia Paul-
us hoc fecit, cum testatur
se esse civem Romanum.

S. Augustinus non conquestus
fuit qd Petilianus legibus se
defenderet, et Cullita
con

conquasti sunt qd Auctor
volumini doctrinij gravi-
simoris Doctoris se defende-
ret, et quia ostendit fictio-
nem miraculi haretico
Sulho adscripti, nimij in
eum inveci sunt.

281

143

Ead. dicit. C. Vide Fili. io.
ait gl. Hac regula supplet.
per aliam regulam, quia
principali destructo, destrui-
tur accessorium, et omne qd
sequitur ex eo. vt ead. de
fi. iust. inter dilectos in
fi. Principale sustitavit
funda

fundamentum est, qd Eyme.
vicy Bullam Greg. XI. con-
firmat: Et ideo hoc fundamē-
to destructo, totum eorum
aediūū destructur.

Ead. dist. C. vebrū. 13. ait
q: Quidā volebant legeſ
servare, ut possent alioſ liben-
diy offendere. Et ibid. §.
Et pro nulluy. ait: quia
in nulliy persona omitten.
Quum est, quod Statutis genera-
libiy continetur. ut C. dist.
Miramur. Præcipui facti.
ve heretici Lullii nolunt

servare decreta Pontificia,
ut libertatem possint ~~de~~ offerre.
Deve eor, qui Statutis Ponti-
ficiis o^{mn}temperant

283.

144

Dy t. u. c. consequens est. 2.
ait gl: Ignatius Patriarcha
Constantinop. in iure fuit
a Suffraganeis depositus fa-
vore Michaelis Michaelis
Imperatoris, et auctoritate.
Sed Nicolay Papa eum repra-
hendit se propter consuetudi-
nem excusantem. Dicit er-
go Nicolay in hoc casu qd
nulla consuetudo potest im-
pedire, quin illud quod
Statuatur.

284.

Statuitur a Papa in concilio se
servetur. Ibid. §. Plena ait:
Papa auctoritas plena est, ali-
orum Episcoporum semiple-
na est. Vide ibid. C. No:
lite. 3. In Maiorica prop-
ter pravam consuetudinem
colendi Sullium, decreta
Papa non servantur, sed co-
temnantur.

Ead. dist. 11. C. Catholica Ec-
clesia. §. Particularis ait
gl: Particularis consuetudo
non excusat, sed tantum ge-
neralis. Sed hoc verum est
in illis, quae tantum ex-
pressi

privilegio possunt haberi,
vbi non valet consuetudo,
nisi universalis sit. Vide
Cap. Palam est. 9.

285

145

Digt. 9. C. Ut veterum. 6. 5.
Græci ait gl. sed precedente
tempore, cum populis Chry-
stianis multum esset auctus,
et hæreses multe essent factæ
inter Græcos in invidiam
Christianorum Iudei et Græci
sua exemplaria corruerunt.
Hoc idem fecerunt Sullij
antiqui post aliquot annos
a condemnatione doctrinae
Sullij

286. Lullii. Rapuerunt volumen
in quo erat Bulla condem-
natoria, et spargere cepe-
runt fuisse ab Eymario
confictam. Et similiter tra-
cipserunt libros in quo er-
rores damnati continebantur,
et omnes errores, publi-
care ceperunt, fuisse Lu-
lio falso impostos.

Dist. 19. C. In memoriam 3.
ait. gl: si quis presbiter vel
Diaconus arguatur ab Apосто-
lica sede falsam epistolam
detulisse, licentia sit Epi-
scopo tenere eum in carcere
vel

Præcipue. ait glos: Fortius
puniuntur prælati, quam
alii, quia gravius peccant:
quia per eorum delicta
exempla perditionis ma-
gis transmittuntur ad subdi-
tos quam per alios. Ergo
Prælaty ille et qualificator,
qui contra Sanctam Sedem
Apostolicam, Cultrum esse
Sanctum prædicavit, gravio-
ri pena dignus est, quam
alii.

24. q. 1. C. Violatores. 5. ait
gl: Quidam Episcopi Cano-
nes

neq[ue] sponte violabant, vel 289.
violantibus consentiebant.

147

quare Damascus Papa eos reprehendit dicens, q[uo]d tales blasphemant Spiritum Sanctum in iunctu cuius canonis editi erant; et ideo a sancti Patribus, et Spiritu Sancto graviter iudicantur. Si Summus Pontifex sciverit, Lullios violare & sacros canones graviter eos reprehendere.

Dist. 22. C. De constantinopolitana. 4. §. Stultus. ait gl: Vel vel dic. q[uo]d proprie

290. Stultus est, qui per stupore
non movetur; sevitia enim
profert, nec ~~stultus~~ ultus
est, nec ullo ignominia mo-
vetur dolore: quia Stultus
est hebetior corde. Videat.
Amb. Calep. verbo: Stupor
et Stultus. Pralatus ille
qui non movetur, ex eo qd
tanquam ignarus tractatur,
Stultus est.

Ibid. §. Dicere. ait gl. Arg.
est hic contra seniores, qui
erubescunt dicere a iuve-
nibus. Sic 38. dicit. Nullus.
et 24. q. 3. si habes. et

84. dist. pervenit. Item
habet hū qd maiore tenen-
tur sequi exempla mino-
rum si bona sunt. l. q. l.
si fuerit. et c. neque in
homine. et 19 dist. secun-

Cum. Qualificator, et Patre
a Conyiliij tenentur sequi
exemplum auctory volu-
minij, qui Eulejiam et
religionem tuebatur.

ll. q. 3. C. Si Episcopus. 4.
ait gl: Quidam Episcopus
iracundus iniuste clericum
excommunicavit. Et S.

292 Interpollet. loquens de
predicto clerico, dicit qd
recurrat ad Metropolitana.
num; et postea ait: Sita:
men viderit (scil. Metro-
politany) sententiam
excommunicationis evi-
denter iniustam, potest
pronunciare ipsam iniu-
stam, licet non sit appella-
bum ad eum, ut extra de
app. sollicitudinem. Si ex-
communicatio lata con-
tra Scholarem Metro-
litano, vel Sacra Congre-
gationi exponeretur, cum
sit evidenter iniusta;
propter

propter manifestum erro-
rem in ea contentum, quam-
vis non sit appellatum, in-
iusta, et ~~iniusta~~ iniqua de-
clararetur.

293

149

ll. q. 3. C. Si autem XL. ait
gl. Docet hic Clemens, qd om-
nes clerici, et Principes, et
populi si Episcopi non obe-
diant, infames erunt: et ab
Ecclesia repelluntur. Nunc
arguo a minori ad maius:
Si illi qui non obediunt Epi-
scopi sunt infames, quid di-
cendum est de illis non obe-
diunt Summo Pontifici? qui
Præcipit

294. Praecipit summus Pontifex
ne ullus vadij depingatur,
&c. qui non est ab Eulepia
canonizatus, vel beatifica-
tus; et tamen Sullius, qui ad-
huc non est beatificatus, va-
dij depingitur.

Ibid. C. Si quis 13. ait gl:
Regula veritatis est, ut
nulley faciat aliquid co-
mendandi sui causa ut aliq-
vituperetur. Sullijtae ut
se commendent, qd sequunt.
veram doctrinam, et ut mi-
nime sanctitatem fictam
Cullii extollant, et auctori-
volumini

volumini vituperetur ma-
vacula confingunt.

295

150

Ibid. c. Quicumque 12. dicitur:

Quicumque contristaverit Pa-

doctorem veritatis peccat in

Christum, et Patrem omnium

exacerbatur Deum; propter

quod et vita cavebit. Stultus

volumini veritatem doce-

bat, ut cuncti errorem quo

circa Sullium involvuntur,

dimitterent. Sullista vero

propter hoc eum contristare

conati sunt, vi et violen-

tia curant, ut a Maevia

exiret: Et hoc ut nullus

298 audeat veritatem predicare,
et ideo cum Christum, qui
est veritatis exacerbens, vi-
ta carebunt.

Digt. 93. C. Si inimicus. 1. §
Hostis. refert gl: Unde Boe-
tius. Nulla pestis efficacior
est ad nocendum, quam fa-
miliaris inimicus. arg. C. de
dolo l. lata. Unde non est de-
terior hostis, quam fictus
amicus. Non odium gravius
quam simulatus amor: Un-
de illud. Mij in peva. Hoc
experti sumus in Qualifi-
catore

catore, qui cappa serica to-
tum Regnum decepit.

299

151

Ibid. C. Miraby valde. 2. §.
Ordinibus. ait gl: arg. pro ey
qui multitudinem non se-
quuntur. ut 7. q. 1. Denique
Et quod multitudo non excu-
sat a delicto vel pena. arg.
2. q. 1. Multi. §. dist. 23. in
nomine. arg. contra §. dist.
19. in canonicis. Sulliyta
multitudine Doctoru asere-
rium Sullius que hereticus,
sequi nolunt. Et forte pu-
tant, quod quia sunt multi
a peccato

a peccato excipiuntur, sed
ab ipso dubio decipiuntur.

11. q. 3. Si inimicus 14. civ.
ca. si. ~~aitur~~: sic habetur:
Si a canone est excommu-
nicalus, potest absolvi a suo
sacerdote, secundum dy-
tionem extra de sent.
excom. nuper. Qui sul-
li figuram confregit, cum
non esset a canone exco-
municatus, non indigebat
absolutione.

Contra ~~in~~ iniuste exco mu-
nicatus

nicante videtur Branca.
bi verbo: Excommunicatio
iniusta. et 11. q. 3. C. Teme-
rarium. 49.

301

152

11. q. 3. C. Cui. 46. ait glos.
Dioecorum hereticum Alexan-
drinum Patriarcha quosdam
excommunicavit, qui eius
sententia credebant se esse
ligatos. Quorundam Delasio,
verum tali sententia sint
ligati, et respondet, qd non,
nec indigent absolutione:
sed deponant illam opinionem,
et erit sententia nulla.

Scholarij

302. Scholarij ille, qui fuit excō.
municatus propter opus bo.
num, scit quia figura Tul.
lii equi tradidit non indi.
gebat absolute, quia nō
minimū nulla erit ea senten.
tia, quā sententia illa
Dioecori.

Ibid. C. Secundum. 47. ait
gl: Dicitur hic qd natura
Dei, scit. homini non po:
test aliquis iniuste nocere.
nec ipse potest iniuste, et si:
ne causa nocere: Quia Deus
non

non potitur quemquam in-
iuiste nocere. Si ergo Deu-
303
153
rum abstulisset auctori-
tatem, quia est contra-
rium Tullii, iniuste fecisset,
quod est blasphemum as-
serere.

Idem. C. In cunctis. 42. ait gl-
Cum sacri eloquii testimo-
nia dicant, mala non esse
credenda nisi probentur. Et
S. lingua ait: Ablativa:
suy, scilicet. ut non propter nul-
lius linguam credat se ali-
quis implicitum reum. Et
S. Maledicorum ait: an.
quod

quod infamia orta ab ini-
micij non inducit purga-
tionem. extra de pur. cau.
Cum in iuventute. et. 2. q.
5. Omnibus. nec etiam a
levibus personis, nec ab illis
qui se facili credunt. Ma-
 la qua contra Eymericum
 obiciunt Sullyta, cum ea
 non probaverint, credenda
 non sunt. Nec propter eorū
 linguam credendum est,
 ipsum esse verum: Nec mi-
 niy indiget purgatione, q̄
 infamia ei obiecta ab ini-
 miciy orta est; et soli iq:

navi, et illi qui de facili
~~credunt~~ credunt, hoc de
Eymevico dicunt.

309.

154

Ibid. C. Et si ad tempus. 53.
ait gl: Dicit Augustinus, qd
quamvis homo damnetur
in hoc seculo iniuste a ter-
rena potestate, ut Cyprianus
Martyr: non est credendum,
quoniam a superiori iudi-
ce recipiet coronam. Vide
C. Custodi. 54. et C. Inter
verba 55. et C. Non debet
65. et seq. Manuum Sola-
tium Auctori volumini
haec verba promittunt:
Damnaty

306. Damnaty enim fuit a Quati-
ficatore et ab animalibus
ut Sullijj decreta Ponti-
fia contemnentibus, place-
rent.

Ibid. q. 3. C. Non solum. 77
in fi. ait gl: Hic prosequi-
tur tertium membrum, scit
quando sententia est iniusta
ex causa, scit. quando nul-
lum crimen subest: Sed
odio iudicij, vel machina-
tione adversariorum ser-
vato ordine iudicario co-
demnatur. Nullu crimen

est figuram Lullii igni tra-
dere, sed virus est; et ta-
men machinatione Lullij-
tarum damnatus fuit ille
Scholaris Thomista.

307.

155

Ibid. C. Nemo 81. Dicitur: Me-
lius est pro veritate pati sup-
plicium, quam pro mendacio
beneficium. Ibid. in fi. ait.

gl: Dictum est supra in pre-
ced. cap. qd qui iniuste abis
quem condemnat, Deum negat.

Dicit enim Guatimur, quod
si Deum negat, qui veri-
tatem occultat pro pecu-
nia

nia, vel falsum testimonium
Præit. Melius est auctori
 volumini pati exitium pro
 veritate quam manifesta-
 vit, quam Qualificatori spo-
 rare Episcopatum pro men-
 dacijs quæ evulgavit. Ipse
 enim et Lullijta Deum ne-
 gant, quia non solum veri-
 tatem occultant, sed etiam
 mendacia proferunt; quod
 totum (ut credi potest) fit,
 ut eleemosinas, quas prætex-
 tu beatificationis Lullij
 recolligunt, in proprijs
 vjij convertant.

Quæri

Quæri potest, ~~an~~ ^{an} faciens
aliquid quod est sub excom-
municatione lata sententia
prohibitum, si hanc censu-
ram ignorat, incidat in eam.

309.
134

Videat. Ioan. Bapt^a Corradus
in responsis ad eorum concien-
tia q. 174. Soto. in 4. dist.

22. q. 1. art. 2. Antonius
Escobar in Summa mor. Theol.

tract. 4. c. 6. pag. 430. Ex
doctrina quam adducit Corra-
dus loc. cit. colligitur, quod
(quamvis nullus esset beatus
fiatus, qd negatur) illi, vel
illius figuram. & eius

310 in frustra dividerunt, ~~et~~
si perjuram ignorabant, non
incurrisse eam.

+
ctis

Excommunicatio Canonij li.
gat occulta delicta. lib. 3.
Clement. tit. 17. C. Unico
in fi.

Martini Alphonsi Vivaldi
in candelab. aur. contra fal
sificam. Bul. pag. 358. col.
1. dictu, Quod falsitatis cri:
men ita horrendum iudi:
catur a Doctoribus, ut di:

Canit minime comprehendere
in generali Evimimum a Prin-
cipe facta remissione, ut ait
Bar. Cass. Conj. 44. nu. 6. Me-
nochius cap. 306. Videat.

322

157

Idē Vivaldus pag. 376. col. 1.
in p̄rio ait: Horrendū enim
est, et contra omnem legem,
atq; rationem esse dignūtur
subditos superioribus, filios
parentibus, ovēsq; pastoribus
velle legem imponere, sibiq;
a maioribus impositam contem-
nere, nolledq; servare per
hancque, nefarij proposita præce-
dentis velle inhaerere.

312. Tullista lege a Summi Pon-
tificibus lata manifeste con-
temnunt, et servare nolunt;
Et quod peius est, eos qui pro
Civibus lege servare voluit,
violentius persequuntur.

4. q. 2 et 3. C. Si testes. 3.
ait gl: Inducti fuerunt tes-
tes in causa aliqua, quare:
batur, quorum testimonio
iudex deberet sequi. Et res-
pondet Iuri consultus; si om-
nes sub bona fama, et sine
suppitione iudex debet se-
qui dicta omnium, si om-
nes

neque concordant, et dicunt na-
turae negotii competentia:

Si autem discordant, licet in
pau numero: tamen Iudex
debet sequi eos qui verissimi:

Liora et aptiora negotio dicunt:

et qui sunt sine suspitione, li-
cet sint pauciores alij: quia

non est semper ad multitudi-

nem recurrendum, sed ad eos

qui sincera testimonia dicunt.

Videatur tota glossa. Aulbo-

rey discreto, Tullium esse

tanquam sanctum, Martyrem, et

Doctorem divini ~~illuminati~~

venerandum, et Eymericum

confundit Bullam, fere

omnes sunt suspecti, et infimi.
 missimo fundamento inni-
 tuntur. Contrarium vero ap-
 paret, praeter quod sunt mul-
 to plures, non sunt suspec-
 ti, et efficacissimae rationibus
 probantur.

Ibid. col. 1022. in fi. dicitur:
 Quaerebatur utrum veritas
 in causis sine instrumentis
 possit deprehendi. Et respon-
 detur, quod sic quatuor modis;
 scilicet ~~per~~ testimonium, dig-
 nitate, auctoritate, et fama
 perpetua. Eymericus

numero testimonium non potuit
 probare, Bullam a Pontifice
 emanasse, quia Lullyta
 hoc non ei obiecerunt nisi
 post plurimum annorum pu-
 blicatione, quando certi e-
 rant, testes iam mortuo-
 rum: sed dignitate, auctorita-
 te, et bona fama, qua habe-
 batur, hoc probavit: Cui pro-
 batione, quae in contrarium
 produxerunt Lullyta, sunt
 valde infirma

S. q. S. C. Non vos i. ait gl.
Quidam se putabant peccare
 cum

326. cum indicabant crimen al-
terius. Sed Aug⁹ dicit quod
non peccant: si hoc bona
fide faciunt, imo magis de-
lingunt si tacent permit-
tendo ~~corrigere~~ perire quos
corrigere possunt. Et hoc
probatur similitudine
morbi corporalis, vel al-
terius. Deducitur ex doctri-
na Augustini (quamvis ad
aliud propositum loquatur)
eum qui spargit volumen
contra Iulium non peccare,
immo potius deliquisse, si illud
non evulgasset: quis cum
Iulista

Cullijta m. vaculis falsum
et confictum publicassent,
si auctor tacuisset, innumeri
in errore lapsi fuissent.

327.

160

B. g. r. C. Si Sacerdos ait
gl: Quaesitum fuit ab Ana-
cleto, an criminosi possint
accusare sacerdotes? Et
respondet quod non. Ergo il-
le procurator Raphael Gui-
xer, qui ob scelera saepe
in regij carceribus detine-
tur non potest accusare au-
ctorem volumini. In no-
ta sunt eius opera in
Civitate

318. Civitate Maiore, qd tam
quā infamij ad omnibus
habetur.

Ibid. q. i. C. Sapient. 14. ait
gl: Omni qui nolet non
est Sapient, id est, nullus
qui nolet est Sapient, sa-
pientia virtutij, id est sapo-
re virtutij: sed forte est
Sapientia scientia, id est,
Sciens. Sic enim et mali
sunt Sapientes: sed soli bo-
ni sunt Sapientes sapere
virtutij. Nullus est qui

miraculo confecto auctori vo- 329
luminis nocere voluerunt, no- 161
sunt sapienter sapientia vir-
tutis. Neq[ue] sapientia scientia
quia adhuc ignorant, esse
virtutis alium contrariari
Lullio; et nolle eum vene-
rari tanquam sanctum, esse
obedire Summo Pontifici. An-
dreas Mendo in statena opi-
nionum dissert. 13. q. 9. nu-
m. 7. pag. 329. ait: Vnde se-
dy Apostolica dytriche pro-
hibuit, qd nulli etiam exi-
mia virtutis ac sanctimo-
nia vivo nomen Beati
adseri

attribueretur, non prius ip-
sa Sede, eum beatum decla-
rasset. Dubitari non potest,
Tullium non esse a Sede
Apostolica beatus declaratum.
 cum ipsi Tullijta adhuc elec-
 tionibus pro eius beatifica-
 tione recolligant. Neque con-
 stat fuisse vivum eximia vir-
 tutis, cum nihil certum de
 eo habeatur. Ignorant e-
 tiam ipsi Tullijta illam
 gulam summulari. Propo-
 sitio capituli facit sensum
universalem; Est enim
legitimum argumentum.

a caupali de universalibus
perseverantia Synonymita:
te terminorum. Si enim
Sullii auctori vatumini
nam amputavit, quia est
ei contrarius, sequitur quod
omnibus contrarius debet na-
sum amputare: quod non
experimur, cum fere om-
nes catholici sint ei contra-
rii.

322.

162.

Id. q. 3. c. Scriptum. l. ait
q. Docet hic Gregorius qd
iudicare non debet alterius
parochianum, et hoc probat

322

auctoritate leg. Moisaica
 scilicet in Deuteronomio, ubi
 precipitur, ut transiens per
 messem alienam, falcem
 immittere non debet. Iul.
 Iii fructores, qui auctorem
 voluminiy apud Pro regem
 accusarunt, falcem mise-
 runt in messem alienam.
 Ad Dno Inquiritores volu-
 men deferre tenebantur

Ibid. q. 4. C. Accusator
 ait qd. Quidam profiteba-
tur coram iudice se non

pone

posse probare crimen quod
obiecerat, sed postulabat ut
reus cogeretur probare con-
trarium. Quæritur fuit ab
 Imperatore quid iuris esset?
 Et respondet ~~Imperator~~ quod
 per ~~verum~~ naturam nulla
 est probatio illius, qui factum
~~negat~~ negat: Unde reus ad
 hoc cogi non debet: Ex hac
 lege duæ habentur regulæ.
 Una quod nisi actor probet quod
 contendit, reus absolvitur.
 Nulli tamen crimen falsarii
 quod Emerico ~~convenit~~
 non potuerunt probare:
 Et ideo Emericus absolutus
 fuit.

fuit: Et quam Eymericus
 cogi non debuit ut contrari-
 um probaret, tamen si sta-
 tim ut ~~pro~~ publicata fuit
 Bulla, vivente Gregorio
 XI. hoc ei obiciissent,
 facillime probaret, se non
 confirmasse Bullam.

Turre cremata to. 2. pag. 100
 col. 1. nu. 2. ait: Fama ver-
 ut dicit Hortiensis in sum-
ma, ~~duplex est~~ quia aira
 est fama qua habetur de
 homine, et alia est fama
 qua

qua habetur inter homines.

...: Fama quae habetur de
homine sic describitur: Fa-
ma est illa de dignitate status,
vita, et moribus approbata.

...: Et crudelis est, qui tale
famam negligit. 22. q. 1.
nolo.

Idem D^r. in eod. to. pag. 424.
col. 2. quaerit an fama pos-

sit negligi sine peccato, et

ad id: Respondetur dicendum,

fama nullo modo est ne-

gligenda multumliciter va-

tionem, quarum aliquae Augus-
tan quibus in littera. 48.

326.

Primo, quia fama bona
impinguat cosa: unde
cruid ~~et~~ qui famam
suam negligit. 2. quia
negligendo famam perimit
id quod est melius inter
poralia. Proverb. 22. Me-
lius est nomen bonum quam
divitia multa. Tertio quod
per hoc dat occasionem alii
ut de se iniuste sentiant
et de eo male false
quantur, et sic peccent
in ~~curco~~, quia vita
est bona et sana
homine

per talem negligentiam
 despiciatur, et habetur in
 contemptu. Et into, quia
 famam aliorum bonam ser-
 vare ex charitate tenemur,
 multo magis nostram, quia
 ut dicit Tullius lib. de
 officiis, negligere quid de
 se dicant homines, non so-
 lum arroganti, sed dissoluti
 animi est. Videat D. cit.
 iud. et Aug. D. Quod lib.
 i. art. 23. et in tab. cur.
 verbo. fama, et in famia.
 et 11. q. 3. C. senti de Augu-
 stino. 51. Et C. capiti. 48.

Causa 9.9.3. C. Fuit semper
 11. ait gl: Dicitur in flor
qd semper sit licentia se.
Sci Apostolica iniuste de
natos vel excommunicatos
restituere, et eos qui iniu-
ste damnant, vel excomu-
nicant punire. Si scho-
laris iniuste excommunica-
ty de Sedem Apostolica
confugeret, restituere ei
qd solvere coactus fuit.

+ et nullaten

11.9.1.C. Relatus 14. ait
 gl: Apostolus praecipit
 causas

causa Christianorum ad
 Ecclesiam de Terri: sed rela-
 tum fuit ad Stoliam
 Idem qd quidam multi
Christi, et invidiatores Ecle-
sie, sacerdotes apud Iudices
seculares accusabant. Quare
etiam Papa scripsit omnibus
Christianis, quod tales accu-
satores praevaricantur in
Deum, et non obediunt pre-
ceptis eius. Vide C. Plu-

tit 11. in eadē causa et
 cap 9. Et C. de mentiona
38. Et C. Sacerdotibus
41. Idem fecerunt ullij
contra

330 contra auctorem bluminij.
non de Inquiritore, sed ad
Proregem eius accusarunt;
merito ergo possunt dici
invidiatores Ecclesie, et amu-
li Christi.

Ad. Causa 11. q. 1. cap. Coniu-
rationum 21. Et Conspira-
tionum 22. dicitur qd co-
iurationes et conspirationes
abominabiles sunt maxime
contra sacros Prelatos. vide-
atur gloj. Sed C. si qui
electorum. 24. §. Aut sacra-
menta

fecissent: Nam tale pro:
 ceptum solus inducibat,
 ut regnum aiorica in
 errore super cultu Iulii
 confirmaretur. Vide causa
 16. q. 7. C. Sane Terra lo-
nicenses. S. dices serunc
et S. Principe.

11. q. 3. C. Nolite timere
 36. aut gl. Hoc cap. dicitur
dicitur in sua parte. In
1^a dicitur quod timere
morte

mortij non debet aliqui
veritatem occere. In 2^a
parte tractatus de tribus pro-
ditribus veritatis, scilicet.
de eo qui pro veritate men-
dicium loquitur, et de eo
qui per timorem negligit ve-
ritatem predicare, et de eo
qui veritatem auditam non
defendit; Nam sicut sacer-
dos veritatem quam audi-
vit debet libere predicare,
laicus veritatem quam
audivit a sacerdotibus de-
bet libere defendere.
Non remouet timore mortij.
... sed dicit ne in tantu
timeamus

+ nam
vale

timeamus eam, per eum
timorem aliorum contrarium
titiam auctorem, vel quod
nobis per scripturam, vel
magistros, vel per revela-
tionem divinam revelatum
est, sustineamus. S. Pro-

ditor. ait: Proditor est qui
loquitur mendacium, vel
non libere pronunciat ve-
ritatem. Vide. Canones.

si nos moneat, quod minus
minus, et violentiis sus-
tarum non debemus tace-
re veritatem contra mani-
festam attentatam que contra
Sedem

335
168
Iidem Ap[osto]licam circa
Culliam con[stit]uunt Cullista
Illi vero, qui in lib[er]is app[ar]e-
bunt, cum pro veritate men-
tiam proferant traditori
nomen sibi acquirunt.

Pro excommunicatione in lib[er]is:
ta, qua excommunicantem
laedit, vide ibid. C. Mod[us] 87.
et C. Plerumque 88. et
ap[er]ta cap[itu]la sequentia. Et
lib[er]is qui. 101.

Ibid. C. Julianus. 94. ait gl.
Nicolay Papa in hoc cap[itu]lo

336. ~~reprehendit~~ ~~reprobat~~ Lo.
tharium Regium, qui fornicari-
cabatur cum Qualdrada, et
subiectis praebebat exemplum
similia faciendi, et quod ipse
deliquerat in hoc probat per
Thiequaldum, et Guntha-
rium Episcopos, qui de posi-
ti sunt: quia crimen ipsum
approbaverunt, ei obedien-
tes in malo. Vide C. Qui
reprobabit. 97. et C. Qui con-
sentit. lege textum.
Summus Pontifex certior
fieret de Theologiis, qui
reprobant attentata, quae

committitur. Sullista, con-
suetudinem peccati non evade-
rent

337

169

Dist. 4. C. Denique. 6. 9. Con-
suetudine. ait. gl. Arg. qd con-
suetudo excusat in delictis,
ut hic. et 32. q. 4. Obici-
untur. et extra de temp. ordin.
Same. sed contra. Consuetudo
non minuit peccatum, sed
auget, ut 24. q. 1. Schisma.
2. q. 2. flagitia. extra de
non satis. immo conue-
tudo veniale peccatum fa-
cit mortale. ut 25. dist.

Unum ovarium. Crimini
 sol. Consequenter dicitur a pe-
 na temporis, sed non a ge-
 nennali. Timeant illi qui
 propter consuetudinem in
 errore culti perseverant.

14. q. 1. Quod autem. ait gl.
 Hæc questio dividitur in du-
 as partes: in quarum 1.
 dicitur, qd ignorantem et pe-
 catori non peccant, si igno-
 rantia est in vincibili. S. cum
 nullammodo potuit scire.

Si autem d. ve potuit, et
non dedit operam non excu-
satur a toto: a tanto, id
est, in parte. V. ibid. §.

Ignorat. Ex quo contra lul.

listy multa congerere po-

terij. Ipsi enim, cum fatean-

tur, qd si ~~ad~~ sedem Aposto-

licam computant, cultu lul-

lii omittere tenebuntur, non

laborant ignorantia in vir-

tili.

29.7.7. C. Sexta de bigne.

1. §. Solus. ait gl: Incorpo-

ralia facilius condruntur,

quam

340.

quam destruuntur. Extra de
translat. inter. videatur.

Sed corpora facilius des-
truuntur quam construuntur,
ut patet in heretico
Sullio, qui (ut Sullio
asserunt) potuit amputare
manum, ~~non~~ et non potuit
illud restituere. Potuit im-
mittere infirmitatem et mor-
tem, sed non potuit sanare,
et mortuorum ad vitam revocare

16. q. 6. C. Placuit. §. volentibus
ait gl. ar. qd
illicite conjugij non ha-
betur

Debetur pro conjugiu. 92. dist.

341.

Si quis Episcopus. Extra de

171

ele. Osu. l. 9. 2. Si quis

Abbas. C. de sacramento hos-

pitibus non praebendo. l. 1.

lib. 12. Et cap. de rap. vir.

arg. contra 28. dist.

Diaconi. Ille scholarius qui

vi et violentia praesens con-

sensit excommunicationi,

illicitum conjugium pra-

buit, et ideo non est habens

pro conjugiu: cum sit

intra erroris.

Dist. 92. C. Si quis Episcopus:

pus. 8. S. Desideret. ait gl.

Arg.

342. Arg. qd quae inchoate sunt in
choata principio non con
valleyuntur namq; ad eu
scayum eveniant, a quo
recte possent incipi. Ut. 7.
q. 1. Episcopum. Extra de
elect. auditib; Cultry sul
li et depictio eius figura
cum radij malo, et con
ficto principio sunt in
choate.

17. q. 3. C. Sicut. 12. ait
Itoc op. dividitur in duas
partes. In 1. parte dicitur
qd sicut iudicatur sacrile.

guy, qui bonis Ecclesia va-
pit vel inuadit, sic cenetur
sacrilegus, qui Dei sacerdo-
tes insequitur. Sublyta er-
go qui auctorem volumini
violenti insequuntur, sa-
crilegi cenendi sunt

Brancati in epit. Can. Verb.
Falsum, falsitas ait: Falsu
crimen opponens clericis ex-
communicatur usq. ad morte.

de lib. Carthag. 3: in addit.
C. 3. 2. 9. 3. C. si quis.

Sublyta falsum crimen
opposuerunt auctori volu-
mini

344. minij apud Pr. regem, asse-
rentes vixit in vicijs contra
Lullius evulgatis commovij.
se totum regnum. ~~sed~~ sed
si verum asserere volu-
issent, debuissent dicere qd
de facto totum Regnum com-
moverat, ut errorem circa
Lullium beatum pratermissum
dimitterent, et veritatem
amplecterentur: et poterat
tunc dici: Sana contritio-
nes eius, quia commota
Psal. 59. v. 4. Super quod
videri possunt Expositores
principue Hug. Card.

Item

Idem Bravicati ibid: Fal= 345

sum crimen proponere civica-
que, communio privandey
est usq; ad mortem. Concil.

Arellaten. 1. C. 24. Arellaten.

2. C. 24. Carthag. 4. C. 22.

4. 9. 6. C. Epiphanium.

Falso accusans et non pro-
bans est infamis, et officio

privatur. 4. 9. 6. Quia iuxta

C. omniy. C. qui calumniat.

Africanus 1. in decret. C. 41.

nam talionis incurrit.

4. 9. 6. vide accusans.

Verbo: Appellare quy po-

test. ait: Appellare timens

excur

346. excusatur, et non appellato ha-
betur. De appellat, et reuocat.
cap. final.

Appellare potest mater in
sententia filii. 2. quest.
6. cap. non solent.

Appellare potest a senten-
tia nedum reij victij, sed
quilibet cuius interest. de
sent. et re iudic. C. cum
super controversia.

Appellare cenetur, qui
scilicet id facere ex temer-
re si voluit intra tempus
appellacionij coram bonis
virij

virij id dicitur et causam ap-
pellationis expressit non
poterit adire iudicem. De
appellat et recusat. Cap. fi-
nal. vide infra pag. 429. et 433

347.

174

Appellare quilibet potest
a iudice inimico, vel suspecto
etiam ab Episcopo. ibid
Cap. 27.

Verbo: Appellare quando
quod potest. ait idem Braco
ca. 1: Appellare quod potest
post biduum vel triduum
a die lata sententia, dum =
modo sententiatus habeat

348. copiam sententia, qd si reus
procurat, et non potest ha-
beret sententia, nihil ei
nolet, si non appellat. 2.
9. 7. C. Biduum.

Appellare dicitur, qui
iter arripit ad superiore
alij servatij. de appell. et
recu. C. Dilecti filii.

Verbo: Appellatio ad Papam
ait idē Brancati: Appellat
lary ad Papam non potest
impedi. dist. 17. Cap. 84.
nodum. Vitalianus epist. 1.
Cui

Qui impedit appellansem
ad Papam, si sit Episcopus,
est privandus. Extra de pœny
Cap. Divini. Aliorum pœ-
nae ibid.

349.

175

Appellandum est ad Papam in
causis gravibus. 2. q. 6. c.
Ad Romanam. C. si quis.

Appellare quislibet potest ad
Papam. Concil. Nicen. 1. ex
div. 2. cap. 2. vide multa
alibi ibid in eodē D.

Verbo: Appellans quomodo
tractandus sit idē Doctor:
Appellans.

Appellari non debet impe-
diri per iniuriam vel ay-
todiam, q. d. carcerem. 2. q.
6. C. Appellationem. Adria-
ny l. c. 36. Damaju epist.
4. Videat. in Bramati ibid.

18. q. 2. C. Servitium. §. V.

que ad hoc tempus ait gloj:

Possessor enim nihil tenetur
probare de iure suo, sed
venarius probabit esse in-
bitum. Unde quando in
questio an talij prestatio
sit debita, semper erit
possessor

possessor in possessione, ut
l. 9. §. 4. Voluntas. extra ve-
lite pendens. a memoria ff.
de aqua quoti. et arti. l. pe-
nult. videat. Eymericus,
 cum sit possessor nihil te-
 netur probare & iure suo,
 sed ad lullyb. pertinet pro-
 bare, Eymericum in iure
 esse in possessione, qd nun-
 quam probare potuerunt.
 Et circa annum 1620. viden-
 ter se nihil posse probare
 contra Eymericum, timen-
 ty, ne Summus Pontifex
 Gregorius XIII. proferret

342. Sententiam contra ipsum et
in favorem Symonici, della:
vany Bullam non fuisse ab
ipso Symonico confictam,
sed vere a Gregorio XI. ex-
peditam fuisse, renuncia-
verunt causa in Curia
Romana.

Dist. 2. C. In generale
ait gl: quia iustus est, nec
iudex dicitur nisi iustus
sit. Ut 23:9. 2. C. 1.

Petrus de Alagona in
epit.

epie. decret. in 2 p. lib. pag. 353

6. in p^orio a^o: Glos. in
multis consuetudinibus pra*ei*udicat

177

iuri: Item consuetudo
ut pra*ei*udicet iuri requi-

rit multa. Primo ^{lit.} pres-

cripta: 2° qd obtinuerit
in contradictorio iudicio po-

puli: 3° eo animo fiat, ut
credat se ius habere, et in

posterum illud intendat

facere. 4° qd res illa sit

prescriptibilis. 5° qd possit

esse antiqua et approbata.

6° contineat naturalem

aequitatem. 7° sit de

Scienti

54. Scientia Principij indu-
ta, non tamē de toleran-
tia nec per errorem. 7°
maior pars populi indu-
cat. Postea ponit sequen-
tia verba: Cap. Conue-
tudo. Quae ex errore vel
sine veritate est recipien-
da. Cap. Si solus. Opor-
tet sequi Dei veritatem,
non hominum consuetu-

ritudinem. Videat. ibid pag.

7. nu. 9. et seq. Conju-
tudo qua in Maionia
irrepsit colendi Sullii,
propterquam ~~in~~ nullo
modo

modo est prescriptibilis, 345
cū sit egressus contra sedē
Apostolicam, nullam con-
ditionē ex assignatij ha-
bet.

22. q. 3. C. Seco differen-
tia i. d. Item ab aliquo
aut gl. Si quis vero pos-
tulat ut malorum audacia
refrenetur, vel utilitati
multorum consulatur, uti-
que est, et honestum. Potu-
care ergo ut subijta cum
audacia refrenetur, et uti-
litati Regni Maiorice
con.

746. confulatur, utile et hono-
rum erit.

Ibid. c. Maximianus. 2
ait gl: Ostendit hic Au-
gustinus Bonifacio, qd
Eulejia recte potest pos-
tulare, ut iniuria repe-
latur. Et §. sed negligē-
tia. ait: Nam qui libet
tenetur defendere ius suū
ut 64. dicit. C. antepe.
et ff. de peti. habe illud
videatur. ibid.

Cap. Promembry Christi.
4. §. Eulejia. ait: Non
est

est enim alicui obediē- 357
-dum contra Eulejiam. 24.
q. 1. haec est fidej. et 11. q. 3. 179
Julianus.

Ibid. C. Non in inferenda.
7. ait gl: Ostendit Ambro-
sius in hoc capite, qd in-
iniuriam repellere a socio
virtus est. Ergo spargere
volumen contra Cullium
fuit virtus, quia repulsa
fuit iniuria miraculo con-
ficto illata.

23. q. 4. C. Est iniurba
33. ait gl: Ostendit Ambro-
sius.

758. siy in hoc cap. qd Præla-
ty Eulejia non debet incō-
sulte peccantem reconci-
liare, nec semper est ei par-
cerendum, licet audiat eū
iudex lachrymari. Et hoc
probat quatuor rationibz,
1. auctoritate veteris testa-
menti vel legij: scit. in
Deuteronomio de quodam
prævaricatore qui invita-
bat homines ad idola:
triam. Inducentes ergo
Regnum Maiorica ad cal-
lendum Cullium tanquā
sanctum, quem Sancta
Sede

Sedej Apostolica non de-
claravit esse sanctum, me-
rito puniendi sunt.

359

180

23. q. 4. C. Principes. 20. §.

Intra Ecclesiam. ait gl. lai-

ci habent iurisdictionem

multipliciter intra Eccl-

siam. Quandoq in personis

ipsis, cum sint incorrigibi-

les, ut 32. dicit. eos qui. et

l. ea. q. de liguribus. Item

quandoq propter ambitio-

nem alicuius. ut 79. dicit.

Si quis pecunia. Item cu

fidem volunt subvertere.

60. ut dicit. 8. quo iure. et s.
e. c. 1. et 17. dicit. Nec li-
uit. Item cum falsarius
est clericus, ut extra de
cri. fal. ad falsarium de.
Sequitur qd Prorex nulla
auctoritatem habebat in
auctorem voluminis, quia
non fuit incorrigibilis,
sed intendebat perveni ad
abusum colendi Sullium
corrigere.

Abis. C. Regum. 23. ait gl.
Dicit Hieronymus in hoc
cap

cap. quod Principe debent
defendere vi oppressos.

362

Ergo debent defendere
eos qui a Sullij & oppri-
muntur, quia volunt Sul-
liū venerari.

Ibid. C. Omni. 36. ait gl.

Non enim peccant expul-

si: sed potius qui cogunt

eos fugere. Et quamvis

loquatur gl. de Episc.

si iniuste expulsi, tamen

eadem ratio militat de

quolibet iniuste expulso.

Unde Sullij & Anglia

362. Qualificator, qui auctorē
voluminij sedem Apostoli-
cam defendentem, dycede-
re coegerunt gravissime
peccant.

Ibid. C. Adversity. 48. §
Dracone. ait gl: Id est a
Diabolo occulte persequen-
do, vel a falsis fratribus.
Ille qualificator Philippus
qui palam contra Eusebium
predicat, licet sit unus
frater, pro pluribus compu-
tari potest, 2^m quod docens
Dobry

Doctorey super illa verba:

Ece enim iniquitatibus con-
ceptus sum: et in peccatis
concepit me mater mea.

Psal. 50. v. 6.

363

182

Dy't. 79. C. Si quis pecunia
9. ait gl: Constituit Nicolay
Papa, quod si quis pecu-
nia, vel alio modo
illicite usurpet sedem
Apostolicam: non Apo
stolice, sed apostaticus h
beatatur. Idem videtur dicen-
dum de illo quò modo illicite

664. introduitus est in Ecclesiam
ut tanquam Sanctus vene-
retur, qualiter introductus
est Sullius in Regno Ma-
iorica, qui non Sanctus Ec-
clesiasticus, sed vir aposta-
ticus dicendus: Cultus enim
qui ei exhibetur, et quod fi-
gura eius radii depinga-
tur, non habet a Sede Apo-
stolica, sed Sullibus hoc
usurpaverunt. Et si talis
cultus non Apostolicus, sed
apostaticus dicendus est; et
eius figura radii et pal-
ma martyrii depicta
apostati

apostata ceryenda est.

369

175

2. q. 1. C. Scelus. 21. ait gl:
In 1.^a parte dicitur qd Scelus
Lotharii erat omnibus mani-
festum qd ipse commisit,
Thietbergam uxorem pro-
priam dimittendo, et Gual-
dradam superinducendo. In
2.^a parte qui incipit ibi, sed
dudum. dicitur qd duo Epi-
copi Thietgandus et Tunte-
rius iniquitati eius con-
serunt: et quia hoc erat om-
nibus manifestum, sicut
fere

106. ferre totius orbis referrebat:
ideo a Sancta Synodo depositi,
et ab omni sacerdotali offi-
cio usq[ue] in hodiernum diem
excommunicati existunt.

23. q. 4. Ad fidem. 33. §. Co-
gimini. ait gl: Qui enim ex
timore bene facit, reputatur
non facere. ut extra de reg.
iuu. qui timore. Et qui co-
gitur mutare locum, non
mutat locum, sed mutatur.
ut 7. q. 1. mutationes. Sed
quid dicemus de illo quali-
ficatore, qui timore et ambi-
tionem

36
174

tione male facit, prædican-
do Sullium tanquam sane-
tum, et præcipiendo ne ullus
dicat, eum esse hæreticum
cum in Directorio Inquisi-
torum inter hæreticos, et
hæresiarchas reponatur?

Auctor voluminis de veta
Pontificia defendens coac-
tus fuit mutare locum,
sed non mutavit, sed mu-
tatus fuit. Sed eius animus
defendendi ecclesiam mini-
me fuit mutatus, nec mu-
tabitur, auxiliante D. P.
imo paratus est in carce-
rem et in mortem ire, qd

8
aliter non potest suo in-
stituto satisfacere.

Ibid. C. Non vos. 42. ait gl.
Pelagius precepit cuidam
Principi, ut haereticos perse-
queretur: quod cum facere
vellet, haeretici ei obicie-
bant quod nulli est persecu-
tio facienda. Unde super
hoc consuluit ipsum Pela-
gium: qui respondet dicens
non appellari persecutore
nisi cum quis cogitur ad
malum. Sed si quis malum

punit, vel prohibet ne fiat,
non debet persecutor ap-
pellari: quia diligit et bene
facit. Sullijta fraude et
 violentij ~~inducit~~ cogente
 inducere populos Maiorice
 ad cultum Sullii, qd fieri
 non potest, cum talij culty
 a Sede Apostolica sit pro-
 hibitj, persecutores dicen-
 di sunt.

24.9.1. C. Non turbatur.
 ait gl: Legitur in Evange-
lio qd ante passionem Chrij-
ti, omnes discipuli erant
 in

in navicula quadam super
 mare cum Iuda proditore:
 et tunc factus est ventus va-
 lidus, et navicula cepit fe-
 re periclitari::: Post pas-
 sionem Christi navigabat
 Petrus in quadam navicula
 sine Iuda, et illa nullam
 turbationem passa est. In
 utraque igitur Petrus erat:
 sed qui suis meritis firmus
 erat, turbabatur ex alienis.
 Unde vitandi sunt perfidi,
 et proditores, ne possimus
 fluctuare per ~~eo~~ ipsos.
 Maximam turbationem
 patitur

patitur Conventus S. Dñici
 maioriarum propter qua-
 lificatorem, qui prater
 quod publice predicavit
 de Sullis; secrete faveat
 Sullijty quantum potest, ~~et~~
~~manifestando~~. Et etiam quia
 instrumentum publicum
 in quo ~~et~~ Sullij taru at-
 tentata continebantur, qd
~~per~~ diligentia quorundam
 confectam fuerat, ut Sacra
 Congregationi transmitten-
 retur, ipse qualificat
~~imped~~ proditorie impedi-
 vit, ne Sacra Congregatio

ea attentata intelligeret,
 ut hoc modo totum Regnum
 in errore conerueretur. Et
 ideo maxime ~~ut~~ oportereet
 tale Qualificatorem evi-
 tare.

Ibid. d. Petrus. ait, gl: Si-
ne Iuda, id est bono tantu,
id est, Ecclesia triumphans.

Certe si prae dictis Quali-
 ficator in Conventu non fuit,
 sed maxima victoria de
 illis reportata fuisse
 sed ipse falsis inconve-
 nientibus decepit Patres

a Consiliis, qui ei adhae-
serunt, consentientes ut prae-
ceptum imponeretur, quod
solum conducebat, ut ignari
in errore permanerent.

37

187

24. q. 1. C. A verba ergo si-
de. 9. ait gl: Quidam Epys:
copi patiebantur maximam
tribulationem ab haereticis,
ita ut fluctuare viderentur.

Præcepit ergo Lucius ei ne
a via verba, vel a fide,
Apostolico tramite recedat.

Ibid. C. Cum beatissimi 16.

S. Qui Alexandrinam. ait
 gl: Et est arg. qd non debe.
tij audire magistrum nisi
qui bene sciat, cum id pra.
dicare debeat, et non ex pro.
proprio ingenio aliqua
invenire. 37. dist. Relati.

Non debemus audire eum
 Qualificatorem Magistrum,
 non quia ex proprio inge.
 nio praedicet, cum non ha.
 beat ingenium ad confici.
 endos sermones, sed quia
 bene ^{scit,} ~~est~~, ut toti conve.
 niat notum est; indiget e.
 nim quod sermones de
 verbo ad verbum scripti
 ei

• ei minij ventur, quoj ipse
memoria commendat.

37

183

C. quia plerique. de offic. pag.
ludicij ord. in 6. dicitur: 407

Prælati non possunt subditi
interdicere, ne manifestent
statum Ecclesie superiori-
bus. Qui hoc faciunt, gravi-
ter puniantur, et subditi
non tenentur obedire.

Ibid. C. Alienus est. 19. §.

Alienus. ait gl: In 1° parte
Dicitur, qd non potest Deus
habere Patrem, qui Ecclesie

6. non tenet unitatem sed lub-
litate et qualificator non te-
nent Ecclesie unitate: Er-
go &c.

24.9.3. C. Si igitur. 10. ait
gl: Hic ostendit Hierony-
my qd ex ore Prælati ma-
ledictum exire non debet, ad
instar Michaelis, qui dia-
bolo maledicere voluit, cu-
secum de corpore Moysi al-
tercavetur. Postea ait qd
S. Michael solum dixit Dia-
bolo: Imperet tibi Deus. Ig-
navit ille Prælati non
imitari

imitatus est S. Michalem: 377
ipse enim saepe obiurga- 189
vit (ignovanter tamen et
iniuste) subdium suum,
eo qd in Ecclesia et religio-
nis defensionem volumen
elaboraverat contra here-
ticum Lulliu, quem ipse
Praelatus pluries in pulpi-
ty dixerat, esse sanctum
martyrem, Doctorem cali-
ty illustratum. Auctor
voluminis hanc iniquam
et Satanicam obiurgati-
onem ferre non valens se-
mel cu tota urbanitate
ei dixit, si volebat se

subscribere, qualiter de
 ipso Lullio in pulpitijs
 plurimè predicaverat, et
 ipse se subscriberet. v.
 Lullio qd contra Lullio
 spargerat, et omnia trans-
 mitterentur ad Provincia-
 lem, ad Generalem, et ad
 Sacram Congregationem.
 Cui respondit ignavus Prae-
 latus: Si ego de Lullio
 predicavi. R. Ad. P. Pro-
 vincialij iam me correxerunt
 Cui subdit: Ego nihil
 scio de correctione, neq[ue]
 curo de hoc, quia Pater
 Provin-

Provincialij non teneant
 mihi de suis operibus red.
 Dere rationem. Num autē
 stultitiā, ignorantia, ma-
 litiā et cecitatem pra-
 cipi Praelati attente con-
 siderate. Cum prius conce-
 sisset, qd Provincialij cum
 redarguerat qd de Nullo
 praedicasset, dixit subdito:
 mentivij, mentivij, mentivij,
 mentivij, mentivij, qd ego
 de Nullo praedicaverim.
 Cui subditus: Ego semel
 iudicavi: ipse vero in sua
 malitia obstinatus, iterū

quinque

quinquies, ~~et~~ vel sexies
 Dixit: Mentiri, quod ego
 L. Tullio praedicauerim
 Est ne bonus praebat iste
 Non mirum si in e priora.
 tu ei impositus fuit pe-
 dagogy seu curator. Vi.
 de Cornel. a Lap. super
 epist. Iudae v. 9.

25. q. 1. C. Divini. 2. ait
 et: Doret Leo Papa in hoc
 C. qd Apostolicus vigi-
 lant debet esse in omni-
 bus, ut ea quae male sunt
 usurpato

usurpata, eius auctoritate
revo-centur. Quod in hono-
rem Sullii in Maiorica
fit, male usurpatum est:
propterea Sullista timent
Romam ~~et~~ et volunt con-
sulere Sac. Cong^{no}

382.

191

25. q. 1. C. omnia l. 2. ait
gl: Præcepit Damazy Papa
in hoc cap. ut quicumq; Epy-
copy vel sacerdos commiserit
contra decreta Romanorū
Pontificum, deponatur sine
se restitutionis. Si uncti
clerici qui in Maiorica
committūe

382 committunt contra decreta Romanorum Pontificum esse deponendi, plurimi deponerentur; quia omnes sacerdotes & Sullista, et plures alii addicti Sullio cum tanquam sanctis venerantes, contra decreta Pontificia committunt.

3. p. decret. de conec. dist.

3. C. Pronunciandum 1. ubi

designantur tempora feriandi, assignatis festivitatibus feriandi, ait textus.

Et illa festivitates, quas singuli

Singuli Episcopi in suis
 Episcopatibus cum populo
 collaudaverint, quae vicinij
 tantum circummorantibus
 indicenda sunt, non genera-
 liter omnibus. Si ergo Tul-
 lii est beatificatus per popu-
 li acclamationem, et habet cultum
 publicum a Sede Apostolica
 approbatum iuxta disposi-
 tionem decreti Urbani VIII.
 ut divulgentur Tullijta, quare
 nullus Episcopus cum populo
 induxit festivitatem eius
 a regno Maiorica, et quod
 dies eius esset dies feriandi,
 cum dicant esse Maioricensem?

Non enim est credibile, quod
 si esset beatificatus et ha-
 beret cultum publicum, cum
 in toto Regno Maioriarum
 nullus sanctus inveniretur,
 quod aliquis Episcopus cum
 populo non indicisset festum
 eius. Sed tamen cum
 dies, mensis et annus tam
 natiuitatis quam mortis eius
 ignorentur, deberet assignari
 omnes dies totius anni,
 ut eius dies coleretur.

3. p. decr. Gratian. de con-
 sec. dist. 1. C. Solemnitate.

¶ Scriptura. ait gl. arg.
qd testibus vel scriptura
probari non potest, pro
infecto haberi debere.

385

193

Cullijta nec testibus nec
Scriptura probare potuerunt
Bullam ab Eymerio fuisse

confictam; et ideo tota eo-
rum accusatio pro infecta
est habenda. Si ipsi sim-

placiter et sine dolo am-
bulasset, statim ut fuit pu-
blicata Bulla ad Curiam

Pontificij confugissent, et

nunc, si Eymerij eum
confinxisset, probare po-
tuisset, quia summus

386. Pontifex iam dixisset se
non expedivisse eam Bul.
lam.

Ibid. C. Placuit. 26. ait gl:

Quidam propter somnia
et inanes causas construe-
bat altaria in agris, et in
villis sine reliquiis sancto-
rum, quare precipitur hic
ut ab Episcopis destruantur,
vel si forte propter scanda-
lum populi non possint de-
trahi, populus admonetur
ut loca illa debeat vitare.

Si enim Summus Pontifex
intelligit:

intelligeret quae fiunt
in Maiorica circa Tullium
qui radij et palma mar-
tyrij depingitur, et eius
figura in multis Eule-
sijs reponitur, absq; dubio
praeciperet Episcopo, ut
eas imagines deleri fa-
ceret, et ab Eulesijs amove-
ri. Et si propter scandalum
populi a Tullij decepti
id fieri non posset, admo-
nendus esset populus, ut
eius cultum, imagines, et
Eulesias, in quibus posita
sunt evitaret, et ne

388 intereſſet feſtigiua et
dicantur.

Ibid. s. Tumultu. ait gl.
aliquid eſſe poſtponendu
propter tumultum et ſca
ſulum. ut 450. dicit. Ut
conſtitueretur. Hanc doctri-

nam veriſſimam eſſe cre-
dendum eſt; ſed non eſt
favendum errori, ut ma-
gis radicetur. Et ſi im-
mineret tumultu vel ſca-

+
quod

ſulum ex hoc eiꝝ cultu
~~toleraretur~~ auferretur, et
imagines deleterentur, et

- ab Eulejijs amoverentur, 389.
tamen male faciunt illi
qui Lullijty adherent,
ut error circa Lullium
altiore radice ponat.
196

Ibid. §. Origine. ait: arg.
originem rei, et principii,
um spectandum. ut §. 16.

q. 3. Si Sacerdotes. Si ori-

go et principium cultu
Lullii inquireretur, absq[ue]
Dubio, esse somnium
inveniretur.

Supposito q[ue] Lullite pra-
sumunt, Lullium et eius
reli

390. reliquias esse venerandas,
quæritur ab eis: Si ~~non~~
ara, in quibus debent
esse reliquie Sanctorum,
et super eas ponatur Corpus
et Sanguis Christi Dni in
missa, sufficit qd in eis
ponantur reliquie Cullii.
videtur Diana verbo Re-
liquia. Si dicunt qd suf-
ficit, quomodo nullus Epus,
lopus posuit eius reliquias
in aliqua ara? Si ~~non~~
dicunt qd non: Ergo non
est beatificatus, nec habet
cultum publicum a Sede
Apost

- Apostolica approbatum, 392
neque incurritur excommu-
nicatio. per hoc quod eius ima-
ginibus iniuria inferatur. 196

Ibid. Cap. De Hymnis 54.
ait gl: Quidam reprehenden-
debant hymnos ab Hilario
et Ambrosio compositos,
quia non erant in corpore
Canonum, nec erant in tra-
ditione Apostolorum. sed con-
tra illos probatur hic quod illi
et alii sunt in Ecclesia
canendi. Primo exemplum
Domini et auctoritate Apostoli.
Secundo quia in fine om-
nium Psalmorum cantatur
hymnus

hymnū ab hominibū com-
 positū, scilicet gloria Patri,
 et Filio &c. Et illi hym-
 no, qui est ab Angelis de-
 cantatus nato Salvatore,
 quaedam apposita sunt
 ab hominibū :::: Secundo
 reprehenduntur quidam
 qui quosdam hymnos vole-
 bant recipere, quia non
 processerunt de scripturis
 Sacrorū Canonum, vel Apo-
 stolica traditione. Simili-
 ter faciunt Iulijta, qui
 eam Bullā Gregorii XI.
 9° non inveniunt, volunt
 recipere

-recipere; cum tamen
a gravissimis auctoribus
recipiatur, et a Gregorio
XIII. approbata et confir-
mata existat.

393.

197

33. q. 3. C. Unctio. 8. §. So-
ly. ait gl: id est laborij
et tribulationij iuxta il-
lud: In sole, id est in la-
bore posuit Dny taberna-
culum suum. Qui ergo
pro defensione S. Sedij Apo-
stolica contra Sulliyta
Sorey sustinebit, poterit di-
ci tabernaculum Dei, cum

394. ipsi coram ~~de~~ factis fatean-
tur se operari contra
Sedem Apostolica, licet
coram ignarij diffiteantur.

39.9.9. C. Apostolica. §. Re-
tractari possit. ait gl. Vide-
tur qd. sententia princi-
pij possit retractari, si esse
incerte lata. Et sic est co-
tra C. de app. ne causa. v-
bi dicitur qd. si sententia
principij sine causa cog-
nitione fuerit lata non po-
test retractari ab alio:

nam etiam error Princi-
pij facit ius inter partes.

395

198

Quomodo ergo potuit ille
legatus retractare senten-
tiam latam a Gregorio
XI. contra opera Lullii?

Sed tamen ut melius con-
suetur Lullia asse-
re, eos errores in libri
Lullii non inveniri, Ecce

textus Capiti citati: Apos-
tolica Sedis sententia, tan-
ta semper consilii mode-
ratione concipitur, tanta
patientia maturitate
coquitur, tantaq[ue] delibera-
tionis gravitate profertur;

ut

ut retractatione non ege-
at, nec immutari recepta-
rium ducat, nisi forte sic
prolata sit, ut retractari
possit, vel immutanda se-
cundum praemissa tenorem
conditionis exibat. Ergo
 quando prolata fuit sente-
 tia contra opera & lullii,
 certi erant illi Theologi,
 eos errores in eius libri
 inveniri; qd si postea
 non fuerint inventi, di-
 cendum est, eos libros a
 lullio fuisse & vitiatos.
 Quod maxime me convin-
 quit, quia non ausi fuerunt
 lullio

Subiicit hanc defensionem
proponere Summo Pontifi-
ci, sed solum legato illi.

397.

199

29.9.1. C. Nulli fas sit. 12.

ait gl: Ostendit Hilarius
Papa in hoc cap. qd nullus
debet venire contra decre-

tum Apostolicae Sedis nisi

velit deponi: quia quanto

qui in maiori positus est

dignitate, si sacrae consti-

tutione violat, vel negli-

gy inveniatur: tanto gra-

vi reatu constringitur.

ibid. S. Sublimitas ait gl:

crimen

398. Crimen enim augetur per
Dignitatem. ut 40. dist. ho.
mo. et ff. de re mili. om.
ne delictum. §. 2. Ioan.

In Maiorica manifeste
veniunt bullata contra de.
creta Apostolica sedis, ut
ipsi non diffitentur: Quam
si hoc ad notitiam Summi
Pontificij pervenerit, ~~et~~
plures deponerentur.

Reg^a iurij 43. Qui tunc
conventive videtur Ex qua
reg^a potest ista deduci
Qui

Qui non dissentiat positive,
concedat moraliter, et in-
terpretative. Sic docet Ca-
 ranuel in Theologia fun-
 damentali nu. 1247. Si pu-
 blicato miraculo Sullii a
 Sullij conficto, auctor vo-
 lumini tacuisset, et fictio-
 nem non ostendisset, mora-
 liter et interpretative co-
 sensisset et confictum mira-
 culum approbasset, quod
 absque peccato facere non
 poterat, quia fuisset cau-
 sarius.

Regula * iury 47. in

400. 6. col. 828. dicitur: Præ-
sumitur ignorantia ubi
scientia non probatur. ubi
gl: Circa ea qua publicè
fiunt, præsumitur scien-
tia, nisi probetur ignoran-
tia: Circa ea autem qua
fiunt occulte ~~scilicet~~ præ-
sumitur ignorantia nisi
probetur scientia. Et scizq,
quod hæc regula vera est
in hijs qua quis scire, vel
indagare non tenetur. In
hijs autem qua quis scire
vel indagare tenetur, non
habet locum.

~~Est regula iurij 43. Qui~~ 401.

~~tacet consentire videtur. Ex~~ 200
~~qua potest ista deduci: Qui~~
~~non dissentit pro iure, con-~~
~~sensit moraliter et interpreta-~~
~~tative. Videat Caram. in~~

~~Theol. fund. nu. Si eor:~~
~~ficto miraculo amputationis~~
~~nasi subis adscripto, tra-~~
~~uissem, praedicto miraculo~~
~~consequens, et fuisset cau-~~
~~sa quod error seminatus fuisset~~
~~in Eulezia.~~

Anacleby epist. 2. de ordi-
natione Episcoporum pro
ut.

402. ut refert Nuno in addit.
g. 20. art. 3. dya. 2.
ctoe 3. pag. 409. col. 1. post
medium ait: Difficilior
quæstiones et maiore cau-
sa semper ad Sedem dese-
rantur Apostolicam. Ex:
go quæstio Cullii, si ha-
bet cultum publicum, si
est habendus tanquam sanc-
tus, Martyr et Doctor illu-
minatus, seu divinitus il-
lustratus, cuius via illius ma-
ni nominis Phil. Doct.
hor asserat, et innumeri
gravissimi Doctores con-
trarii.

~~trarium~~ affirmant, et di-
cant esse haereticum, et a
Damone in Angelum lucij
se transfigurante illum,
non erat definienda in
Maionica, sed in Sancta
Sede Apostolica. Videantur
alia in eodem Nuncio loc. cit.

403

201

Prælaty non male utitur
potestate, alioquin a-
lio solvens se ipsum ligat.
ll. q. 11. C. Iulianus de. Qui
lytic. Prælaty ille, qui
ne mitra ad quæ habet,
potentiam obedienciale

404 radicalem remotissima, per
sequens est auctoritas solu-
minij Ecclesiam et religio-
nem defendentem, sua potes-
tate male usus est. Idem
Ordo de illo alio Prelato
qui sub gravissimi papi
mandavit, ne ullus dicere
presumeret Lullium esse
haereticum &c. pro ut videre
est in edicto. Fundatus fuit
in hoc qd Lullius est bea-
tificatus, et in Majorica,
et in alijs Christianorum
partibus habet cultum pu-
blicum inmemorabilem
a Sede Apostolica ap-
probatus

~~probatum iuxta dispositio-~~
~~nem decreti Urbani VIII.~~

409

Sed Conyultory ipsiq. Prae-
bi. minime tale decretum
intelleverunt.

202

Praebat. non debet tacere
veritatem ob persecutionē.

¶ Dist. 43. C. Scimus. Ubi

gloj. Nota quod propter sub-
sanationem, vel persequutio-

nem non cessabit Doctor a

docendo, vel Praebat. a pra-

dicando. Contra hunc cog-

tionem expresse commisit

Praebat. illi, qui propter ali-

quas satanicas determinationes,

non

406 non dubitavit mandare sub
precepto ne ~~illius~~ ~~scilicet~~
veritatem populo, non so-
lum in publico, sed neque
in privati conversationibus
proponeret; quod erat sili-
tio errore a Sullis semi-
nato approbare. Patre a
Concilii maiori supplicio
digni sunt, quia satis no-
tum erat ei, quod in l. prio-
rate pedagogus ei impo-
situs fuit

Prælati non possunt sub
Cois interdicare ne man-
festent statum Ecclesie
Super

superioribus; qui hoc fa-
ciunt graviter puniantur,
et subditi non teneantur
obedire. De off. iudicij ord.

407.

203

pag.

C. Quia plerique. Qui me

374

impedivit ne cultum Lu-
lio exhibitus Sac. Congre-
gationem manifestarem, ne scis si tu-
ta conscientia hoc fecit.

Censura timente et obser-
vante parte non probatur
possessio, vel quasi posses-
sio de. pro adversario
qui eod. procuravit. De vestit.
Spol. cap. Olim inter

408.

Caram. in Theol. fund.
 nu. 898. ait: Semel
malus (si emendationem
non probet) Semper (in
eadem tamen genere, et
non alij) presumitur
malus. Et ratio est, quia
in omni dubio standum
est pro ~~pro~~ possessione
quae fuerat ante dubium
unde si ante dubium sit
malitia, standum ^{erit} pro
ipsa, quousq[ue] correctio
et emendatio comprobetur
si sit bonitas, standum
erit

erit in eodem possessio 409

sione. Huius regula datur

204

altera similis, videlicet,

Semel probatus bonus, se-

per presumitur bonus,

qua fundatur in C. Man-

data 6. co. & rescript.

cui addam alteram me-

liorem benignioremque:

Homo presumendus est

bonus, quamdiu non probe-

ritur malus: et illa fun-

ditur in ipsa natura de-

alogi: esse enim iudex

iudex temerarius, si eum
malum Francium p[ro]v[er]b[um].

sumere; et omni ratio:
ni praesumendi cavere.

Haec dicitur optima est ad
 impugnandum Permittit
 Thadeum, qui ex eo quod
 reperitur dua Bulla
 Greg. XI. contra Lubin
 qua 3° non reperitur
 probare intendit, fuisse
 ab Eymario confictam
 si enim Eymarius, con-
 victus fuisse, quod dua
 Bulla

Bulla confirmat, tunc, 411

presumere possimus etiam 205

3° confirmasse. Nescio quomodo
ex duabus contradictoriis inferri

Idem Cavani. ibid. nu. 887.

ait: Qui est in possessione

non potest aliter

quam plena probatione

privari. (nempe probatione

alterius iuris, proprii

delicti, aut necessitatis

publicae :::: Hinc regula

Beatus qui possidet.

Melior est conditio possi-

dentis. Dicant Lullyte

si

potest potest eadem conclusio.

si est plena probatio, qd
 Eymericus Bulla con.
 finxerit, ~~et~~ ex eo quod
 post multos annos a mor-
 te Gregorii XI. non fue-
 rit inventa. Legat. idē
 Caram. loc. cit.

Brancati in epit Canon
 verbo: Præsumere, præsump-
tio ait: Præsumptio in
neclate sumitur ex con-
versatione in adolescētia
De præsupt. cap. ex studij
 Præ =

Præsumi non potest incon-
tinenter in senectute, si 413
in iuventute fuit conti- 206
nens. De præsumpt. C. cum + ali:
in iuventute cujus

Præsumptio de futuris su-
mitur a præteritis. De
præsumpt. C. Mandata.

Præsumitur contra eum
qui dilatione fugit iudi-
cium. ibid C. Nullus.

Præsumptio vehementer non
facile ad damnandum.
præsumpt. C. Literay. *
Ex hoc ultimo dicto
collis

* hic lib. de præsumpt. reperit. in
Secret Greg. lib. 2. tit. 23. col. 785.

414. colligitur, prosumptionem
a Bullis allegatam, quod
Cymericus confinxerit eam
Bullam, non sufficere ad
damnandum Cymericum.
Et alia adducta ex Bra-
cati valde conducunt ad
confutandum Permittium
Thaddeum.

Lib. 3. Decret. tit. 21. Cap.
illo 4. §. Conqueverit in
fine dicitur. Presumitur
contra aliquem ex eo quod
facere conquevit. Sed sic
quod

quod Emericus non conue- 425
vit falsificare Bullas Pon- 207
tificias: ergo ex eo quod non
reperiatur Bulla condemna-
toria operum Tullij, non
potest presumi quod Eme-
ricus illam conseruauerit.

In extraway. de verb. signif.
tit. 44. C. Quorundam l. 5. Spe-
ramus. circa si. ait glos:
De quocumq; presumendum
est bonum in dubio. extra
de presump. Dudum. et ff.
de Leg. 2. Cum quidam
et

Regula iurij 8. §. Semel
malus. ait gloj: Pone capum
in semel periuro 22. q. 5. Par.
vuli. .... Hic ergo presumitur
eum, qui semel malus fuit,
semper malum esse: et potest
hac dici presumptio hominij.
quia contra hominem sic
presumitur. Potest etiam dici
presumptio facti: quia ex
semel facto sic presumitur.
Potest etiam dici presumptio
iurij: quia ius sic presumit
ex factis. .... Ergo qui semel
fuit

fuit bonus, semper pro sumitur
bonus. 61. dist. miramur. Vi-
deatur; ex dictis enim ibi mul-
ta contra Permitti et Sullij-
ta, et in favorem Eymenici
deduci possunt.

417

208

Ferre 2.2. to. 1. tract. de
fide q. 3. s. 5. nu. 33. pag.
56. col. 1. refert tres modos
utendi verbis aequivocis.

Omissis 1. modo ait: Alio
modo hoc contingit, cum qui
utitur verbis quae possunt
duo significare, sed non
a qua =

aqualiter, sed unum habet
significare per se, et vetu-
ta ad literam, aliud autem
non tam ad litera quã ad
spiritum, hoc enim nomen
Eliay per se significat per-
sonam Elia, significare
etiam potest spiritum,
functionem, et officia ip-
suy, unde habetur Math.
ii. quod de Joanne Bap-
ty dixit, ipse est
Eliay, non quidem in per-
sona, sed in spiritu, func-
tione, et ~~est~~ officio. Idẽ
ẽ cultu publico dicendũ

videtur; nam ut docent com- 19
muniter Doctores, et alibi id
tatum est, cultus publicus vide
est duplex, unus qui auctori- supra
tate publica, et nomine to: pag.
tius Ecclesia alicui exhibe- 41.
tur, et alius qui publice ex-
hibetur, sed non publica
auctoritate et nomine totius
Ecclesia. Primus solum ex-
hiberi potest sanctis ab Ec-
clesia canonizatis, vel bea-
tificatis; 2° vero exhibetur
eis de quibus prudenter et
probabiliter iudicari potest,
quod

420 quod cum Deo regnant in
caelo. Hic 2° exhibetur Lul-
lio in Maiorica, non ab om-
nibus, sed a Lullij tantis,
quod quidem imprudenter fit;
Dicit Petavius Soc. Je. lib. 9
rational^{ij} temporu ~~lib.~~ pag.
473. Lullij Maioricenij
circa annum 1290 in ea
insula floruit ambigua
fama. Quibus non obstan-
tibus ex hoc cultu impruden-
ter ei exhibitis, persuadere
nituntur Lullijtae, Lullium
habere primum cultum

publicum a Sede Apostolica: 421
ca approbatum et confirma-
tum, et tamen nolunt sacra
Congregationem conyulere.

Brancati verb. Ecclésiasticorum
persecutores. ait: Ecclésiasti-
caj personaj, ut Cardinales, Epys-
copos, aliosve clericos sacula-
res, regularesve persequens hos-
tiliter, vel offendens in persona,
bonij &c. incurrit penas &
cenjuras latus contra viola-
tes immunitatem Ecclésiasticam.
Concil. Lateran. 4 sess. 10.

422 constit. 2. et sess. 12. constit. 1.
Greg. 13. in literis Bullae canon.
constit. 81. Conueverunt.

Ecclésiasticam personam diffi-
dam, proscribens, spolians,
vel mutilans prae ter excom-
municationem, et alia gra-
ua, quae ipso facto incurrit
sit infamij ipso facto. Concil.
Constant. post sess. ult. in
confirmat. constit. Imperial

de Brannati. Verbo: Eccl-
siastici quo ad forum, et
in diuisa passim dicit:
Eccl-

Eulegiastici non a saeculo, 423

sed a Iudice Eulegiastico iudi-

cari debent in omnibus suis

causis. Anaclet. ep. 1. Higi-

nus ep. 1. Lib. 2. constit.

Apost. C. 44.

Neque a Principe, ~~neque~~

vel ab alio quovis seculari.

Dist. 96. C. Denique. C. cum

verum. C. Satis evidenter. C.

Sicut quamvis. Concil. Treve-

rens C. 20. Actus trahens

clericum ad tale iudicium

cadit a iure suo. Videatur

Idi Brancati. Verb. Clericorum

percussores, occisores, et perse-

cutores.

424 cutrovy, canerantey de. ait
Clericoy bannienty, vele.
ganty, sive sint Dni secu.
lary, sive eorum officia
excommunicantur ipso facto
et Papa reservatur abso.
lutio. Urbang 6. Constic. 3
Cura sicut.

Travina lib. 2. prescript. cath
prescriptione 4. Contr. unia
art. 1. pag. 237. col. 2. circa
medium ait: Dogmata om
nia predicata ab Ecclia
non possunt ostendi vitata,
et

et corrupta, nisi ostendatur 429
primo quod doctrina corrupta 218
vint, et primo monstratur esse:
Esse pura doctrina, qua corrup-
ta est. Cum ergo Sullista
omni prout fundamento de-
bitur dicant, Emericum cor-
rupisse libros Sullij, osten-
dant ipsi libros Sullij quos
Emericus corrupit et vi-
tavit.

Lib. 2. decret. Greg. tit. 23
de presumpt. Cap. Nullus 4.
Subterfugit. aut gloria
Cui

426 Qui enim iudicium repugit
apparet eum de iustitia
diffisum 11. q. 2. Christi
nus. et 3. q. 9. Decrevimus.
et 74. dist. honoratus. Per-
nar. Cum ergo Sullista
notine Sacram Cong^m con-
sultare, sequitur &c.

Ibid. cap. Affente mihi. 2
ait gloj: Quidam proposuit
loram Romano Pontifice,
an Iudex valeat senten-
tiam definitiva proferre
ex sola presumptione
LV.

urgentiſſima: Reſpondet 427.

Papa quod ſic, et ad proban: 213

Plum inducit auctoritate et
exemplis Salomonis, qui ex
sola preſumptione iudicavit
inter illas mulieres onere:
trices contendentes de filio.

Quod Bulla condemnato:
ria operum Sullij in regni:
tro non ~~non~~ reperiat
non est argumentum effi:
cax ad probandum ſuſſe
confictam, ut per ſe notu
est: Dicant nunc Sullij
et Permitti, ſi est probat:
tro

428. is urgentissima. Si dicunt
quod sic, quare non confu-
gerunt ad Papam, ut in
~~sententi~~ favorem Cullij
sententiam proferret?

Ibid. Cap. Tertio loco 13
ait gloj: Nota quod
ex multis presumpcio-
nibus induitur proba-
tio sufficiens. Ergo e
contra, ex una sola
presumptione no indui-
tur

tur probatio sufficiens. 429
Ergo dato, et non concesso, 214
quod sit praesumptio con-
tra Eymericus quod Bullas
confinxerit, quia tamen
est una sola praesumptio,
non est sufficiens proba-
tio ad asserendum fuisse
confixam.

Additio ad dicta supra pag.
347. Arnoldy Corvini in
Compendio iury Canonici lib. 3.
tit. 36. pag. 274. prope mi-
nium ait: Qui mebi appellare.
prohi

prohibita, intra tempus, quo
 provocatur, coram iudice a quo
 appellare voluit, vel si eius
 copiam habere non potest
 potest, coram alio probato,
 protestatione super hoc pro-
 posita, appellacionis causa,
 C. fin. hic. C. fin. de offi.
 ordin. C. fin. de elect. puta
 si ab interlocutoria fit,
 expressit. L. 2. C. qui per
 met. iud. non appell.

Lib. 2. decret. in 6. tit.
 4. Cap. Romana Ecclesia.
 3. 3. Vel de quo ait gloss.

Alij dicunt et forte bene, 431.

quod confessus in iure, non au- 215

ditur appellari. Si tamen ita

sit confessus quod standu sit

confessioni, non tormentorum

formidine territus. Et hoc ad

in civili quod in criminati:

nisi vellet allegare se sic erro-

re facti confessum. In quo ca-

su posset appellare, ut suum

corrigeret errorem. ff. ad

Turpil. l. 1. §. vlti.

Ibid. cap. Appellatio 9. §.

Judici. ait gl: Nota appellat:

sum coram iudice::: vel

nisi iudex meum appellante

exaget

432. exuyet. fo 1. eodem tit.
cap. vlti.

In extravag. in 6. col. 302.
nu. 70. in margine hæc
habentur verba: Approba-
ta per Sedem Apostolicam
a nemine sunt reprobanda.

Sed omnia quæ gessit Eyme-
ricus contra Cullium inveni-
untur a Sede Apostolica
approbata: ergo &c. Nam
præterquæ Damnatio operis
Cullij a Greg. XI. facta, a
approbatur a Paulo A. chris
Greg.

Greg. xiiij. scribit precipit
ut nihil a Directorio detra:
hatur et immutetur. 433
216

Petrus & Alagona in Comp.
iur. Can. nu. 1063. ait:

Qui iusto metu impeditur, ne
appellet, et si intra decem
diey coram iudice a quo, que
si habere non potest, coram
bonis viris protestatur se no
audere appellare, et exprimat
causam appellationis, intelligi:
tur iam appellasse. Videat
in lib. 2. decret. Greg. Pre:
gorij. tit. 28. cap. 6°.
si

434. Si iuyby mety. et ibidem
glo.

Donato, to. 1. tract. 10. q. 16. qua-
rit, an appellare liceat a senten-
tia lata secundum opinionem pro-
babilem, omisa probabiliore?

Et ait: Respondeo quod sic; tum
quia iudex in iudiciu dicens
teneretur ferre sententiam se-
cundum opinionem probabiliore,
etiam si altera sit probabilis.

Solus de iust. et iur. q. 6. ar. 5.
in respon. ad 4. Sententia ex-
communicationis lata ~~con~~ contra
Balthazarem Calafat, non
fuit

fuit secundis opinionem pro: 435
Babilon, ut alibi dicitur. 217
vite supra pag. 130.

S^{ct} Donatus ibid. q. 36. nu. 1.

ait: Quonia in excommunicat.

9. Bulla cona habentur

hac verba: Anathematizamus

omnes illos, qui ad Sedem Ap^{osto}l^{icam}

Eccliam venientes &c. capi-

unt, detinent &c. Et excom.

14. in fine dicitur: Quive

alios quibuscumq; personis in

genere, vel in specie, ne

pro quibusq; eorū negotiis

pro:

prosequendi, seu gratia, vel
 literis impetrandis ad Roma-
 nam Curiam accedunt, ve-
 recursu habeant, seu gratia
 ipsa vel literis a dicta
 Sede impetrent, seu impetra-
 ty utantur, directe, vel indi-
 recte prohibere, statuere,
 seu mandare, vel cogere apud
 se, aut Notarios &c. Nunc
 videndum est si excommunica-
 tor cogens predictum Calafat
 ut iuraret se obtemperabi-
 rum sententia excommuni-
 cationis iniuste et nulla,
 incurrit

incurrit excommunicati-
onem in Bulla canonica. Item
enim iuramentum emittere
cogit excommunicator,
ne possit appellare ad sedem
Apostolicam.

Lib. 2. digest. tit. 12. L. 2. Ne
quij. col. 166. verbo dicitur:
Et sic nota, quod ubi non tenet
sententia ipso iure, non est ne-
cesse appellari. Sed sententia
excommunicationis contra scho-
larum non tenet ipso iure prop-
ter manifestum errorem in

ca contentum, ut alibi eviden-
ter probabitur. ergo licet non
appellaverit, non tenet talij
sententia. Vide supra pag.
39 et seq. usq 42.

Brancati in epit. Can. verbo.
Excommunicati possunt appella-
re quando et quomodo, dicit:
Excommunicatus qui promisit
stare iudicio Ecclesie, si appella-
at cogendus est stare iudicio
Ecclesie Concil. Lateran 3.
p. 50. c. 53. vel prosequi appella-
tionem. Hac austria usus
fuit Vi^o G. B. qui coegit eum
Scholare

Scholarem et matrem eius ut iurarent, se stare dispositioni sententiae excommunicationis, ut hoc modo errore detenti non appellarent. Ex qua abbatia, licet supplicari tum Vic^m Dⁿⁱ G^o quod Agreste ea cognovisse praedictam sententiam esse nullam, et ob lucrum quod ex ea habuerunt, sententiam probulisset. Et ideo fecerunt contra illud quod dicit Brancati verbo excommunicationis. tit.

Excommunicatio ex causa fervenda, et qua, ubi ait: Exco: munitio fieri non potest ob lucrum, quod ex ea habetur. Cone. Lateran. 4. c. 49. Sic excommunicari, si iniuste tenetur

resti

440 restitutionem, et satisfactionem
pro iniuria (nisi ex errore
Sit deceptus) vel aliter priva-
tur. ibid. Cum ergo excom-
municatio predicta sit eviden-
ter iniusta, iniqua et nulla
ut ipsum Assessorem non lateat,
vehementer suspicari possu-
mus, ob lucrum quod ex illa
reportatum est, fuisse latam.

Prefata excommunicatio ad
nihil aliud conducit, nisi ut
populi Maioricenses in erro-
re conseruentur in cultu, qui
contra sedem Apostolicam Lullio
haereticis tribent. Ad hoc pro-
positum est illa difficultas,
quam

quam tractat Ferre. 2. 2. to.
 1. tract. 2. de oppositio fidei
 q. 12. pag. 430. col. 2. ubi
 inquit: Utrum Princeps
catholicus licite possit induci
Regni aut provincie liberta-
tem conscientia permittere
subditis infidelibus. videat.
 ibid nu. 1. ubi explicat quid
 sit libertas conscientia. Hoc
 explicato, postea pag. 431.
 col. 1. §. 1. nu. 2. ait: Dico 1.
 licite potest catholicus Prin-
 ceps libertatem conscientia
 concedere infidelibus subditis
 non baptizatis, ~~et~~ secundum ritus
 et caeremonias ~~sanctorum~~
 sectarum

442. sectarum vivant. Cto e' d.
Thomas hic q. 10. art. 11. ubi
ait: Sic ergo quamvis infide-
les in suis vitibus peccent, to-
lerari possunt, vel propter
aliquod bonum quod ex eis
provenit, vel propter aliqd
malum quod vitatur: ex hoc
enim quod iudei suos ritus ob-
servent in quibus olim pre-
figurabatur veritas fidei, qua
tenemus, hoc bonum prove-
nit, quod testimonium fidei
nostra ~~habet~~ habemus ab hos-
tibus, et quasi in figura nobis
representatur credimus,
et ideo in suis vitibus toleran-
tar.

Postea probat c'torem ex cap.
Qui sincera. dist. 44. ubi Gre-
gorius respondens Pachasio
Neapolit. Episcopo, ait: Iudei
siquidem Neapoli conyitentes
questi sunt nobis asserentes
quod quidam eos a quibusdam
feriarum suarum Solemni-
tatibus irrationaliter
nitantur arcere, ne illis
sit licitum festivitatum
suarum solemnia colere,
sicut ey nunc usque, et pa-
rentibus eorum longis retro
temporibus sicut observare.
Super que respondet

Greg.

quod cum Maioricenſis ſit Baſi- 444.
lizati et Catholici, non poteſt 222
ei permitti, ut ritus Colendi
Lullium, inter hæreticorum locum
habentem obſervent, etſi per
longa retro tempora Lulliana
antiqui obſervaverint, quia
ſemper contra S. Sedem Apoſto-
licam ritus obſervarunt.

Idem Ferre loc. cit. pag. 434.
col. 2. nu. 11. ait: Dico 2. li-
citiſſimum eſt principi catholico ei
hæreticorum et ſchismaticorum, vel a
fide apoſtata. Aliquando liber-
tatem Conſcientiam concedere.

446. Probat eodem ducteritate D.
Augustini epist. 48. quoniam
adducit Aug^{us} D. 2. 2. q. 10.
~~art. 8.~~
Probat eodem eū D. Th. 2. 2.
q. 10. art. 8. ad 1. ubi ad ex-
emplum Evangelij de para-
bola zizaniorū ex sententia
Augustini epist. 48. videat.
Adductis verbis Aug^{us} Dⁿⁱ, ait
idē ferre: Ex quibus in-
fero, ergo si contrarey er-
riat, videlicet quod ad sic-
cum eradicandi simul cū
zizaniis tritum, id est
quod ~~ad~~ habet defen-
sorem, unde possit providenter
timere.

timevi schisma, tunc hære: 447
tici tolerandi sunt, vel sal: 113
tam ~~si~~ licet tunc eos tole:
rare. Si autem Sullij te
sunt modo tolerandi in
cultu Sullij, iudicet sacra
congregatio a qua verus sen:
sus expectandus est.

Ad Dionysio Nejiu Ord. Præd.
adductum in Senco Auloru
contra Sulliu addi potest
contra Vazquez. Ex reser:
tione consistoriali qua refe:
runt Joannes ~~Paulus~~ Casalius
de veteribus sacris ~~scripturis~~ ritibus

448. vitibus cap. 79. in fine, et An.
Drey victoribus in additione
ad Ciaconem in vita Papae
Pij IV. sic habetur: Anno
1564. die 18. Novembrii
Cardinales in conytorio al-
loquens, etatem suam senio
confectam in occasum quasi
praecipitem ferri narrans;
adiecit scire se, quare a
iuriconsultis, an Romano
Pontifex sibi successorem
eligere queat: et sub Paulo
IV. agitatum questionem an
idem Pontifex ad utroque
futura successione adsciscere
posset: Et quamvis nonnulli
Decius

Decius in primis, id affirmanti 449
eam tamen sui ut falsam re:
ijciendam censuit: volebatq; ²²⁶
declarare, et si opus fuerit sa:
tuere, Pontificem Cardinalibus
etiam assentientibus, id facere
non posse. Maior Cardinalium
numerus, decretum faciendum
iudicavit. Tambara dixit, de:
claratum olim a Pontifice
in Consistorio, et decreto fir:
matum, hoc a Pontifice fieri
non posse; quare dicebat vi:
dendum quibus verbis con:
stitutio scienda. Sui auditu
sententia de ~~re~~ inutile
non futurum asseruit, ~~et~~
decla

declaraturum, Pontificē non
posse successorem, adutorem:
ve cum futura successione si-
bi eligere. Ferre 2. 2. to. 1.
 trait. de fide q. 14. §. 1. pag.
 282. nu. 2. hanc relationem
 adducit, ad probandum non
 posse Pontificem sibi succes-
 sorem eligere in Papam. Et
 postea subdit: Sero posse
dicere aliquem, de hoc decreto
conjecturali non constare
authentice, et declarationem
illam in lucem non prodii-
se. Sed hoc ~~ignorat ip-~~ ~~se~~ ~~Ferre~~: Ceterum auc-
tores, qui id enarrant, quot
supra

supra rebus vivi magna fide 451.

Dei sunt. Ex quibus sic formo 225

argumentum contra Vasquez,
et alios asserentes Bullam
Gregorij XI. esse confictam, quia
non invenitur: Licet de tali

decreto non constet authentice,
quia tamen aliqui Auctores

graves id asserunt, credendum
est adesse tale decretum; sed etiam

licet authentice non constet de
Bulla condemnatoria operum

Lullij, tamen auctores asserere:

• tes, prefatam Bullam non
fuisse confictam, sed a Pontifici

fice emanasse, etiam sunt

magna fidei, et sunt ~~multi~~

• plures

plures, quam auctores refe-
rentes decretum Conytoriale:
ergo ei fidei adhibenda est,
et dicendum, predictam de-
cretalem non fuisse a Vene-
rabili Eymérico conficta. Prae-
ter graves auctores qui id asse-
runt, sunt rationes evidentes
ad ostendendum predictam Bul-
lam vere a Pontifice Grego-
rio XI. emanasse, ut suo lo-
co dictum est contra Termi-
tium Thadeum.

Lib. 2. de Reg. tit. 28
cap. 20. hac 20, ait glossa:
Cui

Qui iurat stare mandato Ec: 453.
cleria, non auditur appellari 226
contra iuramentum: si tamen
de facto gravatur, appellare
poterit. Itae astutia usuy fuit
Hysson ut sch. slavem nulliter
incursu declararet, deciperet.
quia fecit eum iurare qd
staret sententiae.

Eodē tit. Cap. Ad audientiam
34. ait gloj: Qui se et sua
protectione Papae submittit,
licet verbum appello, non ex-
primat, i. n. i. gibus appet-
lase.

444 Candidy in dyguy. moral.
to. 1. dyg. 8. art. 38^t pag.
+ dubi: 268. col. 2. loquens de dy-
tatione 1. pellationat. dicit: Alia est ex-
plicita, ut quando fit ~~per~~ per
verbum: appello, aliquando
tacita, et implicita, ut quan-
do fit per arceptionem iti-
neris ad superiorem, quod
fieri potest, quia plus est
aliquid factu explicare, quam
verbo.

Idem Candidy ibid. Dub. 7. ex-
plicans illud 1. 2. 3. Senten-
tia ~~...~~ sive iuxta sive
iuxta dimenda est, ait
intel.

intelligendum esse de sententia: 455
tia lata ab homine, quae pu-
re et simpliciter lata est, ¹²⁷
et nondum constat de nulli-
tate illius, ne videamur Eule-
sia censuram contemnere.

Lib. 4. decret. Greg. tit. 20.
de crimine falsi. cap. Licet
ad Regimen. 4. Ponuntur
septem species falsitatis lile-
vani apostolicarum, et d. Te-
nuem, ait gloj: Quicumque
radit, vel immutat rescriptum
Dni Papa ~~signatum~~, ex-
communicatus est, ~~et~~ notatus
ut dixi in proxima ~~notata~~

447
satus, renuntiavit Episcopatu:
tui: postmodum ad Apostoli:
cam sedem accedens, quaedam
literas sub nomine Apostoli:
cae sedis ad Archiepiscopum
suum Attinacensem reporta:
vit, in quibus continebatur,
quod ipsum restitueret ad Ec:
clesiam suam, altero subli:
to inde remoto: quod et fecit.
Rex illius loci, non credens li:
teras illas a sede Apostolica
emanasse, praecipit literas il:
las, et ipsum impetrantem
ad sedem Apostolicam prese:
tari: Dni Papa [?] literas,
qua ipsi Archiepiscopo
sua

fuerant presentata, re-
scribit eidem, dicens, quod
in eys tam in continentia
quam in dictamine falsita-
tem invenit, et in hoc fuit
admiratione, quod literas illas
a Sede Apostolica credidit
emanasse. Rex Petrus Gre-
 gorio XI. scripsit, qd ad
 instantiam EymERICI publi-
 catum erat quoddam scrip-
 tum nomine ipsius Ponti-
 ficis, et tamen Pontifex
 non punivit EymERICUM
 nec dixit, ~~quod~~ scrip-
 tum ~~quod~~ significatum ab ip-
 so EymERICIO. In

In Infortiatis Digestorum 459
lib. 29. tit. 2. lege 22. 129

Si is §. Non acquireret di:

citur: Iudex si ferret sen-

tentiam ex causa falsa, non

valet sententia cu

effectu. Sent^z in edicto con-

tenta ex causa falsa lata

fuit, videlicet, quia suppo:

nebat, Tullius esse beatifica:

tum, habere cultu^m publicu^m

a sede Apostolica approba:

tum, et incurri excommu:

nicatione. Sivey Canoni:

by Statutum Con. ~~Constanti-~~

tey

tey eius imagine quod fal.
 sum est. Idem dicendum est
 de sent^o declaratoria iur:
 in vi. Gl^o prolata, quia
 supponebat edictu^m veram
 causam continere.

In Cod. Iustiniani lib. 2
 tit. 43. lege 4. Cum circa
 §. Cum circa dicitur in
 margine: Sententia conti:
neri errorem non valet.

Ibid. tit. 12. lege: si furti
 §. §. Durior sententia di.
~~ci~~ dic qd error
 fuit

fuit expressus in sententia: 462
quia dixit, quod res

230

Furtiva inventa est apud
te, ideo te condemno in du-
plum: et sic sententia est
ipso iure nulla. ut ff. de
app. l. si expressim. Vide
ibid. lib. 7. tit. 64. Lege.
1. Latam sententiam §.

Palam est.

Ibid. tit. 48. leg. falsa. 3.

§. Testationem. dicitur

in margine: Sententia

falso pronuntiat. semper re:

tractari potest.

Sententia

462. sententia predicta retracta:
Qua est, cum sit falso prolata.
Nō ~~divina~~ causa qua ibi
assignatur est, quod schola:
rii contrafecit edicto Dni
Episcopi, quod quidem est
evidenter falsum, quia
edictum praecipit ne inin-
ria inferatur imaginibus
Beati Raymundi Cultii
habentis cultu publico a
S. Sede Apostolica appro-
batum, in pluribus Chry-
stianorum partibus, et san-
~~ty venerabilis~~ cultu san-
cti habentis; et etiam
Dicitur

Dicitur in eodem edicto, | 463
quod qui eius imagine
conculcant incurrant ex- 231
communicatione ipso iure
et ipso facto per sacro ca-
nonis Statutum: In senten-
tiam vero dicitur, scholarem
predictum conculcasse ima-
ginem Venerabilis Ray-
mundi Lullij. Modus si-
cut nullus venerabilis ha-
~~bet cultum publicum~~ vocatur
beatus, nec habet cultum
publicum a S. Sede Appro-
bationem, nec habet
cultum sancti in ~~publica~~
parte

464

parte christianorum, nec
incurritur excommunica:
tio ipso iure et ipso facto
per hoc quod eius imagi:
nibus iniuria inferatur:
ergo causa, qua in sent^a
assignatur falsa est.

Nicolay Pily Sardy in
lib. cui ~~titulus~~ titulus:
Flory Sententiarum om:
nium utriusq; imperu:
rentis. lib. verbo
~~sententia~~ ait: Sententia

ferre

ferre secundum allegata et 469
probata iudex debet. L. Illi:
city. §. Veritay. ff. de offi. 232
presid. Contra ff. de ferriy
L. ca in fin. vbi dicitur qd
iudex secundum conscientiam
iudicare debet.

Sententia lata contra va:
bionem legis loquentis in
aliis terminis non valet.
Abb. post But. in C.
Sententia de Sent. et re
iudic.

466. Sent^a illa favorabilior vi-
desur qua pluribus roborat.
authoritatibus, et evidentio-
ri ratione firmatur. tex.
in Cap. qui recedit, in
fi. de pen. dist. 4.

Sent^a formanda est secum:
Cum libelli tenore,
alia si iudex, contra, vel
præter libelli formam pro-
nunciet, factus reputatur,
ut dicit tex. in l. ut fun-
duy, ff. com. divid. be-
ne. de hely. de simo. et l.
fin

qua etiam est evidentissime
 nulla, non impediēbat
 appellationē; quia ut ait
 Tabiena in Summa verbo
Appellatio pag. 30. col. 1.
 in prior dicit, quod substā:
tia appellationis videtur de
iure naturali. est enim
quodam defensio sive pro:
sidium innocentie. Ex enim
 principaliter inducitur prop:
 ter iniquitatem vel impe:
 ritiam iudicij corrigendam,
 vel ad supplendū quod in:
 caute in ~~pro~~ iudicio fue:
~~rit~~ commissum. Ex quibus
 potest

num non prohibet quin
Scholarum possit petere
iur suum.

In Digest. novo. lib. 48.
Ad Senatus consult. Turpiliana.
nu tit. 26. Lege 6. Ab ac-
cusatione destitit. ponunt.
tria exempla, quibus qui
dicitur destitit. Et 2° est:
Animo ab accusatione desti-
tit, qui affectum et animum
accusandi deposuit. Sullista
animum ~~accusandi~~ Emericum
~~anno 1627. deposuerunt.~~
ergo

ergo ab accusatione desiste- 471
runt. Ex quibus colligitur, 135
quod si usque ad annum 1627. in
accusatione Symonici persiste-
runt, fateri tenentur illas
sententias & Ermenegaudi,
et legati nullas esse. Ante-
cedens est manifestum quia
ab anno 1627. quando P. Fr.
Joannus Rivera Memoriale
in defensione Sullii elabo-
ravit, quod quidem Memoriale
fuit damnatum, amplius con-
tra Venerabilem Symonici
non interierunt. Canonicus
Bennazov in Mem. ~~scilicet~~ anno
1692. in lucem edito fa-
tetur

tetur causa Sullij dormivise
 ab anno 1627. usq^{ue} ad annum
1687. quo anno Regnum
 Maiorica Syndicum elegit
 qui pro beatificatione Sullij
 a Sede Ayp^{ta} impetrada
 Romam se contulit. ubi ad-
 vertere oportet, quod iste
 ultimus Syndicus nihil con-
 tra Eymericum proposuit.

B rancati in epit. Can. Ver.
 60: Irridere ait: Irridens
mancum, mutum, claudum
&c. excommunicandus est.
 Concil. ~~ad dicitur~~
~~Apert. cap. 7. Tullij~~
 ergo

ergo qui conficito miraculo 473
amputationis nasi irvident
fratrem euz, ut fingunt, Tul:
lii amputavit nasum, ex:
communicandi sunt. 236

Tit. Iudicij obligationes ait
idē Brancati: Iudex tene:
tur providere parti de Ad:
vocato, etiam dando domes:
tium. De off. iudicij c. 1.

Petru de Alagona in comp.
iur. can. lib. 3. tit. 4. cap.
22. Si Apostolicus nu. 1212.
refert glos. dicentē: Dignus
in

474 in suis actibus gestibus virtute
Legationis non debet dicere,
autoritate apostolica, sed
autoritate Legationis. Sento
Legati, quod refert Dermitius
non dicit, virtute Legationis,
quia eius Legatio non exte-
debatur ad revocanda sen-
tentia Pape.

Tom. 1. Concil. fol. 920. pag.
2. in fine ponitur hic titu-
lus: Felicis Pape III. decre-
ta duo de. Primum de re-
tum est. In Ecclesia Ric-
ardus regis voluntas sacer-
dotibus

Notitibus est proponenda. Et 475
postea pag. 2. ait: Ceterum 157
est hoc rebus vestris esse salu-
tare, ut cum de causis Dei agi-
tur, iuxta ipsius constitutio-
nem regiam voluntatem sa-
cerdotibus Christi subeatis
subdere, non preferre de-

Mag. Serra 2. 2. 9. 67.
art. 1. Dub. unico inquiri:
An debeat iudex habere
potestatem in eum quem
iudicat. Omissis tribus
argume =

476 argumenty pro parte nega-
tiva, 4^u sic proponit: Qu:
dicentes seculares saepe iudi-
cant clericos: at non ha-
bent in eo potestatem,
aut iurisdictionem ergo de.
Huius arg^{to} resp^{det} ibidem
pag. 467. Sic: Ad 4°
resp. peccare usurpatione
iudicii iudices seculares iu-
dicantes clericos, qui sunt
exempti ab eorum iuri-
dictione tam in civilibus,
quam in criminabilibus, ut
patet ex Concil. Trid.

Seff

Leys. 29. cap. 20. de reb. 477
et ex alijs sacry canonibz 231
et Concilijs, que omnia
ibi Concilium Trid. inno:

vat. &c. videatur. Si veru
est quod Consule Civitatis
et Regni Majorica insti:
terunt apud Proregem, ut
n. permitteret fratrem N.
in dycedere de navi, sed
e. n. navi dycedere; ca:
hu quo Prorex. ey innuisset,
mortaliter peccasset, vov:
pando sibi iurisdictione

478. quam non habebat. Verum
quidem est, Proregem non
annuisse eorum petitioni
quia Christianum et Catho-
licum ut. Videat etiam
Mag. Banez 2.2.9.67
art. 1. Dub. 2. et 4.

Jacoby Menochii Vol. 1.
Conyilio 94. nu. 96. col.
200. col. 2. ait: Præ-
rea et illud dicam, quod
cum iam hæc literæ fue-
runt scriptæ, nõ erat
illius

illius. accusatorij tam tar:

da et. Sola accusatio ve:

cipienda; quia calumnio:

sa presumitur. Item

Specie respondit Baldy.

Consil. 37. Quamvis ad

aliud propositum loqua:

tur Jurisperitus, eadem vi:

detur ratio de illis qui

post plurimos annos ab ex:

peditione Bullae Gregorii

XI. anni VI. Eymericu

accusarunt, qd Lullio ex:

vovey dolose imposuisset.

Idem

Idem Menochius loc. cit.
scata et ultima et forte
ceteris gravior est in:
uylis quod litera ille
quasi quasi quasi
Archangelis, nunc ocul
tantur ab ipso Revere:
disimo D. Preside, quod
non alia ratione fieri
creditur, quam ut non pos-
sit D. Archangelis suam
innocentiam probare. Et
cum litera illa ita ex:
istente apud ipsum D.
 Presi:

481
240
Presidem censentur esse
apud personam publicam,
ex quo in iudicio produc-
ta fuerint, falsum
teneatur. Preses eas
ocultando. Expectant
Tullia accusare Symoni:
cum post plurimos annos
a morte Gregorii XI. ut no-
nosset suam innocentiam
probare: quia cu[m] praesita
Bulla Barcinone, va-
lencia, et Maiorica publi-
cata fuerit, censendum
est

est a Lullijij fuisse
ocultatum.

In obligatione servandi
bono famam videat. idē
Menochij Vol. 1. Coy. 94.
fol. 264. nu. 1. et seq.

Anno 1702 quidam. Secu: 483

Larij teatorij officio fungens
coram testibz dixit, se fa:
cere constare, Raymundum

Lullium esse haereticu, quia:
propter fuit accusatus apud
Vicariis Generalem Sede vacante, qui ut placeret ~~hujusmodi~~

voluit illum comprehendere
et propter edictum Jussu Dni

Episcopi iam defuncti, in ea:
communicatione in edicto co:

tentam incurru declarare.
pretendebat. Re tamen
mature

mature inspecta, a tali
 declaratione se abstinent,
 et seculari, qui ut vis:
 Lentiā haberet in Con:
 ventum Sancti Dnici con:
 fugerat, absq̄ ulla pena
 domui suae fuit restitutus.
 Hoc hoc convincuntur sub
 Lyta, quod fateri tenentur
 edictum Dni iussu Domini
 Episcopi anno 1699. publi:
 catum nulliū robore esse,
 non solum post obitu Dni
 Episcopi, sed etiam ~~post~~
 vivente

vivente Dno Episcopo. 48
Quod post Dni Episcopi
obitum nullus vobis
set, evidenti causa est, et ipsi
Lullia fieri tenentur, cum
obtinere non potuerint ut in
curia declararetur. Et etiam
convincitur, quia prefatum
edictum continebat excommuni-
catione facta ab homine, non
a iure; et quod in prefato
edicto asseratur, incurri excom-
municatione a iure per hoc quod
figurae Tullii iniuria infer-
retur, clare constat hoc esse
falsum

486 fatum, cum modo iam non
obliget: si enim verum
esset, in curri excommunica-
tionē a iure p. hoc q. imagi-
nibus. Tullius iniuria infe-
ratur, vel per hoc quod di-
catur hereticus, etiam post
obitū Episcopi obligaret
edictum, non ratione, sed
~~non~~ ratione pene a iure
imposita.

Vrbany VI. pro ut refer: 48.
huc in Bullario to. 1. pag. 247
229. col. 1. nu. 3. pont.
sequente Constitutionem:

Contra officiales laicos, quo-
quo modo personarum Ecclesiarum:
licet canonicas, relegantes,
aut procribentes. Postea
littera curiosa dicitur: Huius-
modi prohibitio habetur
etiam infra in Bonifacio
IX. Constit. 4. Super. Et la-
tior in Bullis contra Dni
quostannum edi solitis a Ro-
manis

188 many Pontificibus, de quibus di-
cam infra in Pauli V. Constit.

41. Pastoralibus. Ex veta.
ty constitutionibus Pontificiis
~~et~~ clare intentis, Proregem
Mauricium, qui anno 1700

Die 23: Aprilis pretendebat
relegari et in exiliu mittere
S. H. N. Ord. Præd. et Iura
tos Civitatis et Regni Mau-
rice, qui anno 1703. in
Mense Februarii nascebant
pro fratre fratrem e navi
exire, sed eade navi, vel
alia eum compellere
pro

presumebant, incurryse pa = 489
nam excommunicationis, &
qua (nisi in morty articulo)
absolvi non poterant, nisi
a Summo Pontifice, si de
facto dicit fratrem rebe-
gasset. Vide la gallina
orba nu 201. Verum qui-
dem est, omnia dicta de duobus
Proregibus falso fuisse illis im-
posita a Magistro Fr. Anto-
nio Ponz, et a Præbato Fratre
Bartholomeo Domenge, qui
duas falsas attestaciones se-
cerunt.

+ ut pe dicit in Galliam

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

244

145

246

0.54